

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๖๐)

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๖๐)

สำนักมาตรฐานวินัย
สำนักงาน ก.พ.

โครงการจัดทำหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน

ที่ปรึกษาโครงการ

๑. นายชนะ อินสว่าง ที่ปรึกษา สำนักงาน ก.พ.
๒. นางจรรุวรรณ คุณธรรณ์ ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัย
๓. นายชาญชัย ศรีหาวงษ์ นิติกรเชี่ยวชาญ สำนักมาตรฐานวินัย

คณะเจ้าหน้าที่ผู้จัดทำ

๑. นายพรชัย เมธาภรณ์พงศ์
๒. นายปลั่งสร สาทรรวาทา
๓. นางสาวสุจินตนา ปิยธรรม
๔. นายพิทยาธร จิตรประทักษ์
๕. นางสาวพรนัชชา พันธุ์ชาติ
๖. นางสาวดารณี น่วมนา
๗. นางรุ่งนภา ธรรมมา
๘. นางสาวศศพร อารยะสันติภาพ
๙. นางสาวสุพรัตน์ อินโต
๑๐. นางสาวปภาวิน เพ็ชรนิล

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียบเรียงจากกรณีการหารือ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๖๐

พิมพ์ครั้งแรก

มีนาคม ๒๕๖๔

จำนวนพิมพ์ ๑,๐๐๐ เล่ม

เจ้าของ

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

คำนำ

การดำเนินการทางวินัยเป็นกระบวนการที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา การดำเนินการทางวินัยจะยุติธรรมและเป็นธรรมหรือไม่ เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ การดำเนินการทางวินัยในแต่ละขั้นตอนว่า ได้มีการดำเนินการอย่างถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งเรื่องกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ การสั่งลงโทษ รวมทั้งการสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย นอกจากนี้ยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ได้แก่ กฎหมายล้างมลทิน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นต้น โดยสำนักงาน ก.พ. ได้รวบรวมตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน

หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่มนี้ เป็นการเรียบเรียงจากกรณีการตอบข้อหารือที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้หารือไปยัง ก.พ. ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐ สำนักงาน ก.พ. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยตามสมควร

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

มีนาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

หน้า

มาตรา ๓๖

๑. การที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของส่วนราชการที่จะต้องพิจารณา โดยจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของแต่ละกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่การงาน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๖)

๑

๒. ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณายกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคม ต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน ประมวลกฎหมายอาญามติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖)

๓

๓. มีคำสั่งบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ตรวจพบว่า เคยกระทำผิดอาญาในคดีมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้ในครอบครอง จำนวน ๑ เม็ด เมื่อศาลมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดให้จำคุก ๖ เดือน แต่ให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี ยังไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แต่จะเป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่ เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗)

๒๑

๔. บรรจุแต่งตั้งเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้วตรวจสอบพบว่า
 ๓๒
 เคยถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษจำคุก ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม
 ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แต่พฤติการณ์ที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาอาจเข้าลักษณะ
 เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ได้
 อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะต้องพิจารณาจาก
 ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจ
 ของสังคมและตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าเห็นว่าเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔)
 ก็ต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร
 ๑๐๑๑/ล ๑๔๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

๕. กรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
 ๗๐
 ในคดีเสพและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง และต่อมาได้รับการล้างมลทินตาม
 พระราชบัญญัติล้างมลทิน ฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผลการตรวจร่างกายปรากฏว่าพ้นจากสภาพ
 การใช้ยาเสพติดแล้ว จึงไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) และ (๗)
 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๔๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

๖. สั่งบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ต่อมาตรวจพบว่าถูกศาลพิพากษาว่า
 ๗๖
 กระทำความผิดอาญาข้อหาลักทรัพย์ โดยให้รอการลงโทษจำคุก เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม
 ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
 ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน
 ตามมาตรา ๖๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๑๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

๗. เคยถูกศาลพิพากษาคดีถึงที่สุดให้จำคุกในกรณีความผิดฐานกระทำชำเรา
 ๘๕
 เด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี โดยผู้เสียหายยินยอม และกรณีความผิดฐานพรากเด็กหญิง
 อายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเพื่อการอนาจาร แต่เป็นกรณีที่ได้อยู่กินกันฉันสามีภริยาและฝ่ายหญิง
 ตั้งครรภ์ ให้โอกาสจำเลยได้อยู่กินกับผู้เสียหายทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัวหาเลี้ยงชีพ
 จึงให้รอการลงโทษ ไม่ถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๕๒๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘)

๘. แม้กรณีเข้าข่ายเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามเข้ารับราชการ ก.พ. ก็ไม่อาจ
 ๑๐๑
 พิจารณายกเว้นกรณีมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวให้ได้ หากไม่ได้มีการยื่นคำขอยกเว้นกรณีมีลักษณะ
 ต้องห้ามให้ ก.พ. พิจารณาก่อนที่จะเข้ารับราชการ ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลัน
 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๘ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘)

๙. ส่วนราชการขอให้พิจารณาขบวนการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๓๖ ข. โดยเป็นผู้ถูกลงโทษปลดออกเพื่อจะบรรจุกลับเข้ารับราชการ เมื่อปรากฏว่าได้มีการฟ้องเป็นคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จึงให้รอการพิจารณาไว้จนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษา (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๓๘๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

๑๐. กรณีส่วนราชการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ ภายหลังตรวจพบ ประวัติการกระทำผิดอาญาต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย และได้รับการล้างมลทินโดยให้ถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษในความผิดนั้นมาก่อน แต่มิได้ล้างการกระทำ เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ จะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำ หากเห็นว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมโดยไม่ได้รับการยกเว้นอยู่ก่อนบรรจุเข้ารับราชการ ก็ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ส่วนที่ ๓๓๓๑/๔๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐)

๑๑. กรณีส่วนราชการบรรจุข้าราชการ ๒ ราย ภายหลังปรากฏประวัติว่า รายที่ ๑ เคยกระทำความผิดลหุโทษถูกศาลพิพากษาปรับ ส่วนรายที่ ๒ มีความผิดในคดีเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ศาลพิพากษาจำคุก ๔ เดือน แต่ให้รอการลงโทษ ทั้ง ๒ ราย จึงไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) อย่างไรก็ตามเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่กระทำผิดว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) หรือไม่ โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรู้สึกของสังคม และเจตนาที่กระทำ และรายที่ ๒ เป็นกรณีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสฯ ผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดด้วยหรือไม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๘๔ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐)

มาตรา ๖๗

๑. บรรจุแต่งตั้งเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้วตรวจสอบพบว่า เคยถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษจำคุก ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แต่พฤติการณ์ที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาอาจเข้าลักษณะเป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ได้ อยู่ในดุลพินิจ

ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริง และพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าเห็นว่าเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ก็ต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

๒. สั่งบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ต่อมาตรวจพบว่าถูกศาลพิพากษาว่า กระทำผิดอาญาข้อหาลักทรัพย์ โดยให้รอการลงโทษจำคุก เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๑๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

๓. ส่วนราชการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการแล้ว ภายหลังตรวจพบประวัติอาชญากรรมว่า เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ซึ่งกรณีที่กระทำความผิดอาญานั้นจะเข้าลักษณะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) หรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่จะต้องเป็นผู้พิจารณา หากผลการพิจารณาปรากฏว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามก็ต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๔๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐)

มาตรา ๘๒

การมาลงชื่อปฏิบัติราชการแล้วตัวไม่อยู่ปฏิบัติราชการเลย ถือได้ว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๖๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

มาตรา ๘๓

การดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตามมาตรา ๘๓ (๖) หมายถึง การดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีอำนาจเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวกระทำการในทำนองเดียวกับกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทนั้น ๆ ซึ่งอาจพิจารณาจากหลักฐานการจดทะเบียนหรือหนังสือบริคณห์สนธิของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท แล้วแต่กรณี ดังนั้น จึงต้องพิจารณาว่าลักษณะงาน

ของตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวกระทำกรในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นหรือไม่ ส่วนการพิจารณาว่าผู้ใดกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๓ (๓) หรือไม่ จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องนั้นหรือไม่ หากได้ความว่าเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในเรื่องนั้น จึงจะพิจารณาต่อไปว่าผู้นั้นได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่นั้นหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่นั้นหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องใช้ดุลยพินิจพิจารณาจากข้อเท็จจริง และการกระทำของข้าราชการผู้นั้นแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ได้ความจริง แล้วจึงปรับข้อเท็จจริงเข้ากับข้อกฎหมายว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำผิดในกรณีใด มาตราใด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๓๕ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖)

มาตรา ๘๕

๑. ถูกลงโทษในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดและได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการ จากนั้นผลคดีในกรณีเดียวกันปรากฏว่ากระทำความผิดอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษฐานความผิดตามมาตรา ๘๕ (๖) ได้ เนื่องจากเป็นความผิดคนละฐาน ไม่ถือเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำ ส่วนรายได้ที่เกี่ยณอายุราชการไปก่อนที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๙ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗) ๑๒๘
๒. การไม่มาปฏิบัติราชการเนื่องจากป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ที่มีความรุนแรงส่งผลต่อการรับรู้ความเป็นจริง ความคิด การตัดสินใจ และพฤติกรรม อีกทั้งสูญเสียความสามารถในการทำหน้าที่ พฤติการณ์ไม่น่าจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๓) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๙๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙) ๑๒๕
๓. กรณีข้าราชการถูกลงโทษไล่ออก ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่คำพิพากษาและพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับแล้ว ผู้นั้นก็ยังได้รับการล้างมลทินและไม่อาจดำเนินการทางวินัยในเรื่องเดิมได้อีก ส่วนที่ปรากฏว่าผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเดียวกันก่อนวันเกษียณอายุราชการเป็นกรณีตามมาตรา ๑๐๐ เมื่อผลคดีผู้นั้นได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ไม่อยู่ในบังคับเรื่องหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ๑๕๗

ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา ๘๕ (๖) ซึ่งเป็นคนละฐานความผิดได้ไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ เพราะเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งได้รับการล้างมลทินแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ทั้งนี้ โดยการลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกจะต้องมีคำสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่บุคคลนั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และผลของคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้บุคคลดังกล่าวออกจากราชการ เพราะถูกลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการ ไม่ใช่ผู้เกษียณอายุราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๙๖ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙)

มาตรา ๙๐

๑. การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญจังหวัดหนึ่งไปช่วยราชการอีกจังหวัดหนึ่ง เป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติราชการเป็นการชั่วคราว โดยผู้นั้นยังเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่จังหวัดเดิม ผู้ว่าราชการจังหวัดเดิมซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย กรณีนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) และอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ต่างมีอำนาจคู่เคียงกัน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ส่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๑/๒๑๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗)

๑๓

๒. อธิบดีมอบอำนาจดำเนินการทางวินัยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นการมอบตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และเมื่อได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ก็ไม่ควรมอบหมายอำนาจนั้นให้อธิบดีตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ อีก และกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้ว อธิบดีก็ยังมีอำนาจที่จะดำเนินการใหม่ได้ตามนัยมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗)

๑๗

มาตรา ๙๑

๑. กรณีที่คณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้นเห็นว่า กรณีมีมูลเป็นความผิดวินัย
 อย่างไม่ร้ายแรง แต่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่ามีมูลเป็น
 ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้
 และถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานในเบื้องต้นที่ปรากฏตามสำนวนการสืบสวนนั้น กรณีมีมูลที่ควร
 กล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นเพิ่มเติมก็มีอำนาจแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นนั้นได้ด้วยโดยชอบด้วยกฎหมาย
 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗) ๕๖
๒. เมื่ออธิบดีผู้บังคับบัญชา ได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชา
 ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และผู้ว่าราชการจังหวัดได้ส่งลงโทษแล้ว
 อธิบดีผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการในเรื่องเดียวกันได้อีก
 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๘ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘) ๘๗
๓. กรณีเคยมีการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
 หากภายหลังมีการกล่าวหาบุคคลเดิมในเรื่องเดิมอีก โดยปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติม
 หน่วยงานต้นสังกัดอาจดำเนินการสืบสวนพิจารณาหรือดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลดังกล่าว
 ได้อีก ไม่เป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๕๑
 ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘) ๙๗
๔. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วเห็นว่า
 กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนในส่วนกลางร่วมกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน
 จึงส่งเรื่องไปให้กรมพิจารณาดำเนินการ เป็นหน้าที่ของอธิบดีผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ
 ตามมาตรา ๕๗ (๖) จะต้องพิจารณาดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓
 แล้วแต่กรณี (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๗๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙) ๑๓๖
๕. กรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
 อย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่ได้สืบสวนข้อเท็จจริงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่ออก
 และดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง การสืบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการใหม่ คณะกรรมการสืบสวน
 ข้อเท็จจริงสามารถนำพยานบุคคลที่เคยให้ถ้อยคำไว้ในชั้นสอบสวนวินัยมาสอบปากคำ
 รวมทั้งพยานเอกสารในสำนวนเดิมมาใช้ประกอบการพิจารณาได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ.
 ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๗๕ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙) ๑๔๙

มาตรา ๙๒

๑. อธิบดีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหลายราย มีรายหนึ่งตำแหน่งอำนาจระดับสูง เกินอำนาจอธิบดี และมีมูลผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงถอดชื่อผู้นั้นออกจากคำสั่งได้ และแยกดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงออกไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๒๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘) ๖๖

๒. กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๙๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้รับสำนวนการสอบสวนจากจังหวัดเดิมและเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอให้มีอำนาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือจะกำหนดประเด็นส่งไปจังหวัดเดิมและขอให้ดำเนินการก็ได้ กรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยฐานความผิดแตกต่างจากที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้วก็สามารถแจ้งข้อกล่าวหาใหม่หรือเพิ่มเติมได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๔๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘) ๙๓

มาตรา ๙๔

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกับอีก ๔ กรม ในกระทรวงเดียวกันซึ่งอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ กับอีก ๒ กระทรวงถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยร่วมกัน เป็นกรณีที่ควรดำเนินการตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม โดยอธิบดีแต่ละกรมไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๙๔ (๓) และเสนอขอให้ปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทุกรายในสังกัดกระทรวง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันกับกระทรวงอื่น ๆ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗) ๑๕

๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกันในกลุ่มเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ในระหว่างที่กฎ ก.พ. ที่กำหนดกรณีตามมาตรา ๙๔ (๔) ยังไม่ใช้บังคับ และอธิบดีกับปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาต่างมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ที่อยู่ในอำนาจของตนไปแล้ว การแก้ไขปัญหาเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นบุคคลชุดเดียวกัน สามารถดำเนินการได้โดยปลัดกระทรวงกับอธิบดีทำความตกลงกันกำหนดตัวบุคคลที่จะให้เป็นกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน แล้วต่างมีคำสั่งเปลี่ยนคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นบุคคลชุดเดียวกัน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗) ๓๔

๓. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรม
ในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด ตามมาตรา ๙๔ (๒) และการที่อธิบดีมีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเฉพาะข้าราชการที่อยู่ในสังกัดไปก่อนเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต้อง
ยกเลิกคำสั่ง และให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด
ให้ถูกต้องต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๙๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗) ๓๙
๔. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ๒ หรือ ๓ กรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่า
ทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันในการปลูกป่าชายเลน เป็นกรณี
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน คำสั่งของอธิบดีผู้บังคับบัญชาที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ไปก่อนแล้ว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องยกเลิก และให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๔๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘) ๓๗
๕. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีข้าราชการพลเรือน
สามัญต่างกระทรวงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนของแต่ละส่วนราชการต้องทำความตกลงกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นกรรมการ
สอบสวน แล้วผู้มีอำนาจของแต่ละส่วนราชการสั่งแต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันเป็นคณะกรรมการ
สอบสวน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๔๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘) ๓๙
๖. ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยร่วมกัน เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงที่จะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรงในคำสั่งเดียวกันก็ได้ หรือจะแยกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรงออกจากกันก็ได้ แต่คณะกรรมการสอบสวนควรเป็น
บุคคลชุดเดียวกัน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙) ๑๑๔
๗. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต่างส่วนราชการ
จะต้องร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการสอบสวน แล้วแต่ละ
ส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันเป็นคณะกรรมการสอบสวน ส่วนวิธีปฏิบัติในการ
ทำความตกลงกันนั้น อาจทำได้หลายวิธีตามควรแก่กรณี เช่น แต่ละส่วนราชการให้ตัวแทนมาประชุม
ทำความตกลง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับมาก ตอนที่ ๓๓ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๖ ลงวันที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๘๒ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙) ๑๒๐-๑๒๔

๘. การกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยร่วมกัน ต้องพิจารณาว่า แต่ละคนมีพฤติการณ์หรืออำนาจหน้าที่เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยง ซึ่งต้องพิจารณารายละเอียดเป็นเรื่อง ๆ ไป ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยทำความตกลงกันกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการ แล้วแต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันนั้น แต่ถ้ามีผู้ถูกกล่าวหาที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมด้วยในกระทรวงใด ปลัดกระทรวงนั้นต้องเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในกระทรวงนั้น ส่วนพนักงานราชการที่ได้ลาออกไปแล้ว และปัจจุบันได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น ไม่อาจนำกรณีความผิดเมื่อครั้งเป็นพนักงานราชการมาดำเนินการทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๔๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

๙. ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกันในการบริหารส่วนภูมิภาค จังหวัด กรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันและผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้ง ๒ จังหวัด ต่างเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุมีหลายคนก็ถือเป็นกรณีผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต่างกันตามข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นกรณีที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาต้องเป็น ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาทุกคนในคำสั่งเดียวกัน ส่วนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปก่อนแล้ว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเพิกถอน แล้วอธิบดีดำเนินการใหม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙)

๑๐. ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานหลายคนไม่กำกับดูแล ไม่ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ผู้อยู่ในความดูแล เป็นเหตุให้เกิดการทุจริต ถือได้ว่าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แม้เป็นกรณีผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็อยู่ในบังคับของมาตรา ๙๔ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๓๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙)

๑๑. กรณีข้าราชการตำแหน่งต่างกันในกลุ่มเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันโดยผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง จึงเป็นกรณีที่ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาจะต้องเป็นผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดตามข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๙๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙)

๑๒. กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกล่าวหาว่าข้าราชการต่างกระทรวงกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงร่วมกัน การดำเนินการทางวินัยโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๙๔ (๓) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๕๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

๑๗๔

๑๓. การร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงศึกษาธิการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นคณะกรรมการสอบสวน แล้วให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลตามที่ตกลงกันนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน และส่วนราชการในกรณีนี้เป็นส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๖ (๓) และข้อ ๑๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐)

๒๑๓

๑๔. กรณีคณะกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลมิได้ตรวจสอบและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่รับเงินจากผู้มารับบริการ เป็นเหตุให้เกิดการทุจริต ถือได้ว่าคณะกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๒๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐)

๒๑๖

๑๕. ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งตามมาตรา ๙๔ (๒) ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงต้องส่งเรื่องต่างกรมนั้น ให้ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณา ตามมาตรา ๙๗ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๕๘ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐)

๒๑๘

๑๖. ข้าราชการส่วนภูมิภาคกรมเดียวกันตำแหน่งต่างกันมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นกรณีตามมาตรา ๙๔ (๔) สำหรับกรณีอื่นให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. แต่ขณะนั้น กฎ ก.พ. ยังไม่ได้ออกใช้บังคับ

๒๓๑

ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหา ๒ คน ไปโดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ยังมิได้ใช้บังคับ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ส่วนอธิบดีผู้บังคับบัญชาได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาร่วมกระทำผิดตำแหน่งประเภท อำนวยการ ระดับต้น หลังจากมี กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๙๔ (๔) ออกใช้บังคับแล้ว เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ร่วมกระทำผิด ๒ คน โดยชอบด้วยกฎหมายไปก่อนแล้ว อธิบดีผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ร่วมกัน ๓ คน ได้อีก (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๙๘ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐)

มาตรา ๙๖

การลงโทษลดเงินเดือน ต้องสั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙) ๑๑๖

มาตรา ๙๗

๑. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ได้กลับมาปฏิบัติราชการอยู่ ๒ วัน แล้วได้รับอนุญาตให้ลาออก ไม่ถือเป็นกรณีไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๗๙ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕) ๕๖

๒. อ.ก.พ. จังหวัด พิจารณามีมติให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เรือนจำจังหวัด แต่ยังไม่ได้ออกคำสั่งลงโทษ ต่อมาเรือนจำจังหวัดยกฐานะเป็นเรือนจำกลางและเรือนจำพิเศษ ซึ่งมีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ก่อนวันที่ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณา มติของ อ.ก.พ. จังหวัด จึงไม่มีผลตามกฎหมาย ต้องสั่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม พิจารณา และอธิบดีสั่งตามมติ อ.ก.พ. กรม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๘๖ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐) ๒๐๖

มาตรา ๙๘

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำ ในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ โดยเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ดำเนินการทางวินัย หรือลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดวินัยได้ โดยผู้มีหน้าที่ต้องให้ความคุ้มครองพยาน คือผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘) ๙๙

มาตรา ๑๐๐

(ก่อนมีการแก้ไขโดย พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒)

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มต้นทำการไต่สวนหลังจากที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการไปเกิน ๑๘๐ วันแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่อาจพิจารณาลงโทษทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ และ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗) ๒๓ - ๒๗
๒. สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ผลคดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษายกโทษผลการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว เมื่อสั่งยกเลิกหรือให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้นั้นก็พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง และแสดงกรณีกระทำความผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗) ๓๐
๓. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้ว ต้องเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนราชการจึงจะมีอำนาจที่จะดำเนินการสั่งลงโทษได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๐๐ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗) ๔๑
๔. ผู้บังคับบัญชาพิจารณาผลการสืบสวนเห็นว่ามิใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและผู้ถูกกล่าวหาได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘) ๖๓
๕. ผู้ถูกกล่าวหาถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และต่อมาได้เกษียณอายุราชการ ผู้บังคับบัญชาต้องยุติการดำเนินการทางวินัย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๔๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘) ๖๘
๖. รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ถ้าได้มีการระบุตัวข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาและพฤติกรรมที่ชัดเจนที่พึงเห็นได้ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๘๙

อยู่ก่อนที่จะพ้นจากราชการ ก็ถือได้ว่าการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่า ข้าราชการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ ถ้ามีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ผู้บังคับบัญชาก็สามารถดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษ ทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๐๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘)

๗. ผู้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงหลังจาก ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว โต้แย้งว่าไม่มีการกล่าวหาตนก่อนออกจากราชการ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงควรต้องพิจารณาจากเอกสารต้นเรื่องที่ทำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงว่า ได้มีการ ระบุว่าข้าราชการดังกล่าวมีพฤติการณ์ที่เห็นได้ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ จะพ้นจากราชการหรือไม่ หากปรากฏชื่อเป็นผู้มีพฤติการณ์ดังกล่าวก่อนออกจากราชการ ก็มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๐๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘)

๘. การดำเนินการทางวินัยกับผู้พ้นจากราชการไปแล้ว จะกระทำได้เฉพาะ ได้มีการกล่าวหาหรือดำเนินการสอบสวนในกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนที่ผู้นั้น จะพ้นจากราชการ หากเป็นกรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงจะไม่เข้าเงื่อนไข ต้องส่งยุติการดำเนินการ ทางวินัย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๐๑ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘)

๙. การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยให้ ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ออกจากราชการไปแล้วไม่อาจทำได้ต้องเปลี่ยนแปลงใหม่ให้ ถูกต้อง และต้องสอบสวนในตอนนั้นใหม่ให้ถูกต้องด้วย และหากเป็นการดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการไปแล้ว จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น จึงจะสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจาก ราชการไปแล้วได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙)

๑๐. ข้าราชการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน โดยมีข้าราชการ รายอื่นกระทำความผิดร่วมด้วยแต่เป็นคนละเรื่องกันไม่ถือเป็นเรื่องเดียวกัน การที่จังหวัดมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาอยู่ก่อนได้รับ อนุญาตให้ลาออก ต่อมาอธิบดีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่า

๙๑

๑๐๖

๑๑๐

๑๓๙

กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอีกเรื่องหนึ่ง จังหวัดสำคัญผิดว่าเป็นการตั้งกรรมการสอบสวน ชั่วซ้อน จึงมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรมทักท้วงว่า ความจริงเป็น คนละเรื่องกัน จังหวัดจึงยกเลิกคำสั่งที่ยกเลิก โดยให้คำสั่งจังหวัดที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนซึ่งอยู่ตามมาตรา ๑๐๐ มีผลต่อไป เป็นการดำเนินการถูกต้องแล้ว (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

๑๑. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยคนหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่าเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเท็จ และคนที่สองมีส่วนร่วมรู้เห็น ระหว่างสอบสวนคนที่หนึ่งซึ่งเป็นต้นเหตุตาย จึงยุติการสอบสวนผู้ตาย ส่วนกรณีของ คนที่สองก็ต้องสอบสวนพิจารณาต่อไปจนเสร็จไม่อาจยกเลิกคำสั่งหรือระงับการสอบสวนได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๖๘ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙) ๑๕๖

๑๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและ ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการได้เพียงใด ต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้เริ่มดำเนินการไต่สวน ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ส่วนราชการต้นสังกัดไม่สามารถดำเนินการ พิจารณาโทษทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ส่วนที่สูงสุด ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๗๗ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙) ๑๕๑

๑๓. การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการ ไปแล้วตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องถือปฏิบัติ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา คือต้องนำเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ มาพิจารณา ดำเนินการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๗๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙) ๑๕๓

๑๔. มีการกล่าวหาและสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรพิจารณาว่ามีการระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาแล้วหรือไม่ และผู้ถูกกล่าวหาที่เกษียณอายุราชการ นั้นเกิน ๑๘๐ วันแล้วหรือไม่ ตามเงื่อนไขในมาตรา ๑๐๐ ซึ่งถ้าเกินกำหนดเวลาดังกล่าว จะไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๘๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙) ๑๕๕

๑๕. กรณีข้าราชการถูกลงโทษไล่ออก ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕๗

มีคำพิพากษา และพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับแล้ว ผู้นั้นก็ยังได้รับการล้างมลทิน และไม่อาจดำเนินการทางวินัยในเรื่องเดิมได้อีก ส่วนที่ปรากฏว่าผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเดียวกันก่อนวันเกษียณอายุราชการเป็นกรณีตามมาตรา ๑๐๐ เมื่อผลคดีผู้นั้นได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ไม่อยู่ในบังคับเรื่องหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา ๘๕ (๖) ซึ่งเป็นคนละฐานความผิดได้ ไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ เพราะเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งได้รับการล้างมลทินแล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ทั้งนี้ โดยการลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกจะต้องมีคำสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่บุคคลนั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และผลของคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้บุคคลดังกล่าวออกจากราชการเพราะถูกลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการ ไม่ใช่ผู้เกษียณอายุราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๙๖ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙)

๑๖. สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องหนึ่งไว้แล้ว ต่อมา มีคำสั่งลงโทษโดยให้ไล่ออก ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ มีผลย้อนหลังไปก่อนวันที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเกิน ๑๘๐ วัน กรณีเช่นนี้ไม่อยู่ในเงื่อนไข ๑๘๐ วัน ตามมาตรา ๑๐๐ การสอบสวนพิจารณาดำเนินการต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๘๗ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙)

๑๖๐

๑๗. สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไว้แล้ว ระหว่างการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๐๐ เป็นกรณีที่จะต้องยุติการดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องทำเป็นคำสั่งตามแบบหนังสือราชการก็ได้ และกรณีเช่นนี้ไม่ต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๕๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙)

๑๖๒

๑๘. สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการแล้ว แม้คณะกรรมการสอบสวนจะสอบสวนเสร็จ รายงานการสอบสวนเลยกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ถ้าเป็นกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สามารถดำเนินการทางวินัยโดยส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ได้

๑๗๖

ขณะที่คณะกรรมการสอบสวนรายงานการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเป็นระดับทรงคุณวุฒิ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ต้องพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๕๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วส่งให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาต่อไปและถ้าเป็นกรณีที่จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ก็ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณา (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๗๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

๑๙. ข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญาอยู่ก่อนออกจากราชการโดยไม่ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อมาศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษภายหลัง จากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ความผิดดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องสอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จึงมีอำนาจดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งนั้นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐)

๑๙๕

๒๐. ข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาเป็นหนังสือ ต่อผู้บังคับบัญชาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๙๖

ถ้าเป็นการกล่าวหา ก่อนที่ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และถ้าเห็นว่าการผิดมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ถ้าล่วงเลย กำหนดเวลาดังกล่าว ก็ไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการต่อไปได้

ถ้าเป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหา ก่อนหรือหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์บัญญัติในมาตรา ๑๐๐ กรณีนี้ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐)

๒๑. การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วได้นั้น ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สองประการ คือ ผู้นั้นจะต้องถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำ

๒๐๒

หรือละเว้นกระทำการที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ก่อนออกจากราชการ และอีกประการ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ หากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัย กับผู้ถูกกล่าวหาได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๕๑ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐)

๒๒. ส่วนราชการดำเนินการทางวินัยโดยเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงให้คงโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีเดียวกัน ส่วนราชการสามารถดำเนินการเพื่อลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการลงโทษซ้ำแต่อย่างใด เนื่องจากการคงโทษมิใช่การลงโทษ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐)

๒๒๕

๒๓. ส่วนราชการได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการไปแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหลังจากผู้พ้นจากราชการไปแล้วเกินกว่า ๑๘๐ วัน คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยมีความเห็นตามบันทึกเรื่องเสร็จที่ ๓๓๒๖/๒๕๕๖ การพิจารณาโทษข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่สามารถลงโทษทางวินัยได้ (บันทึกข้อความ สำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๘๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐)

๒๒๘

มาตรา ๑๐๓

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษปลดออก ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่ง และ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งลงโทษชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์ไปก่อนแล้ว อ.ก.พ. กระทรวง ไม่อาจที่จะพิจารณามีมติในทางที่เป็นการลบล้างคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘)

๓๒

๒. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลดโทษตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แล้ว ไม่ต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แต่ควรรายงานเพื่อทราบ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๕๓ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑๘๓

มาตรา ๑๐๕

๑. การออกคำสั่งกรณีเพิ่มโทษภาคทัณฑ์เป็นลดเงินเดือน ต้องมีคำสั่งใหม่ โดยสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และสั่งลงโทษใหม่ให้ลดเงินเดือนโดยคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และคำสั่งลงโทษใหม่นี้ต้องสั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งใหม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๖๖ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘)

๕๘

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน แต่มีใต้งดการเลื่อนเงินเดือน ต่อมาสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง และผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งเพิ่มโทษเป็นลดเงินเดือน ถือเป็นกรณิการเริ่มต้นใหม่สามารถทำได้ และกรณีเพิ่มโทษมีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนทำให้เหตุแห่งการงดการเลื่อนเงินเดือนในครั้งนั้นสิ้นผลไปด้วย จึงไม่มีเหตุที่จะต้องดำเนินการแก้ไขการเลื่อนเงินเดือนที่ผ่านมากการงดเลื่อนเงินเดือนในครั้งที่มีคำสั่งเพิ่มโทษเป็นการถูกต้องแล้ว (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๘๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

๑๗๙

มาตรา ๑๐๖

๑. การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่โอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีกระทำผิดอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น ดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๗ โดยอนุโลม แต่หากอยู่ระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่นของข้าราชการที่โอนมานั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๕๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

๙๕

๒. ข้าราชการซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจดำเนินการทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๒ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙)

๑๑๒

มาตรา ๑๑๐

๑. การที่ข้าราชการไม่สามารถกลับมาปฏิบัติราชการได้เนื่องจากมีอาการเจ็บป่วยด้วยโรคซึมเศร้า อันเป็นการเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามมาตรา ๑๑๐ (๑) ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๙๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙)

๑๒๕

๒. การดำเนินการเพื่อสั่งให้ข้าราชการที่ตกเป็นบุคคลล้มละลายออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๓) ซึ่งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ต้องแจ้งให้ผู้ตกเป็นบุคคลล้มละลายมีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานนั้น คือแจ้งให้ทราบว่าตกเป็นบุคคลล้มละลายตามคำพิพากษาตั้งแต่เมื่อใด และมีสิทธิตามกฎหมายที่จะโต้แย้งข้อเท็จจริงนั้นได้ ส่วนการพิจารณาพยานหลักฐาน ก็ต้องพิจารณาตามมาตรฐานที่กำหนดในมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การสั่งให้ออกจากราชการต้องสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๑๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗)

๑๙

๓. การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๓) เพราะเหตุมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๖) โดยต้องคำพิพากษาให้ล้มละลายต้องสั่งในขณะที่ผู้นั้นยังเป็นบุคคลล้มละลายเท่านั้น ถ้าผู้นั้นพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว จะมาสั่งให้ออกตามมาตรานี้ได้ไม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๔๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐)

๑๙๙

บทเฉพาะกาล

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการดำเนินการทางวินัยที่กฎหมายไม่ได้กำหนดรูปแบบไว้ จึงเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะสืบสวนเอง หรือมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสืบสวนแทนก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบค้นว่ากรณีที่สงสัยนั้นมีมูลเพียงพอที่ผู้บังคับบัญชาจะตั้งข้อกล่าวหาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ต้องสงสัยว่ากระทำผิดวินัย

๖

หรือไม่โดยไม่ชักช้า หากสืบสวนแล้วเห็นว่ากรณีไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องได้ หรือหากกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น เมื่อกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงลาออกจากราชการ อันเป็นผลให้พ้นสภาพการเป็นกรรมการและไม่ครบจำนวนแต่คณะกรรมการที่เหลือยังมีการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อจนมีการรายงานผลการสอบสวนยังผู้สั่งแต่งตั้งแล้ว กรณีถือได้ว่าเป็นการทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นแล้ว และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น กระบวนการดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๒๒ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖)

๒. กรณีที่การลงโทษลดขั้นเงินเดือนไม่อาจดำเนินการได้เนื่องจากระบบเงินเดือนในปัจจุบันไม่มีอัตราเงินเดือนแบบขั้น กรณีนี้ ก.พ. ได้กำหนดการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลตามกฎหมายใหม่ให้เปลี่ยนสถานโทธลดขั้นเงินเดือนเป็นโทธลดเงินเดือน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๕๑๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖)

๑๑

๓. การสั่งยุติเรื่องดำเนินการทางวินัยก่อนที่จะมี กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จะพิจารณาสั่งการให้ยุติเรื่อง โดยไม่ทำเป็นคำสั่งก็ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙)

๑๖๔

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

ว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา

ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เพียงเหตุใดเหตุหนึ่ง ผู้บังคับบัญชามีอำนาจที่จะสั่งพักราชการได้ถ้าเห็นว่าให้ผู้นั้นอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ และหากคำสั่งพักราชการดังกล่าวระบุว่าเป็นการสั่งพักราชการกรณีต้องหาคดีอาญาและถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย การสั่งให้กลับเข้ารับราชการในกรณีดังกล่าวจะทำได้ต่อเมื่อทั้งการพิจารณาคดีอาญาได้และการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้เสร็จสิ้น หากขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวกลับเข้ารับราชการได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๔๘๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

๘๓

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาไว้ในสำนวน และรายงานการสอบสวนไม่ได้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎ ก.พ. มิใช่ขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญอันอาจทำให้เสียความเป็นธรรม เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะให้แก้ไขหรือไม่ก็ได้ ส่วนการลดหย่อนโทษก็ต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายและเป็นเรื่องอยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาประกอบกับมาตรฐานระดับโทษ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗)

๔๙

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

ระยะเวลาในการสอบสวนเป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดการสอบสวน ดังนั้นการสอบสวนที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันและไม่ได้รายงานเหตุให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทราบบ จึงมิใช่กรณีที่เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม และไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป ซึ่งข้อ ๓๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กำหนดว่า ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖)

๕๐

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกกล่าวหา (คนเดียว) ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ต่อมา มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาคนเดียวกับพวกอีกคำสั่งหนึ่ง โดยกล่าวหาในมูลกรณีเรื่องเดียวกัน และคณะกรรมการสอบสวนเป็นบุคคลชุดเดียวกัน ในทางปฏิบัติคณะกรรมการสอบสวนสามารถทำการสอบสวนรวมเป็นสำนวนเดียวกันได้ (ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘)

๕๒

๒. ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ได้เป็นกรรมการ จะนำมา นับเป็นองค์ประชุมไม่ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘) ๕๔
๓. แบบคำสั่งและแบบการสอบสวน (แบบ ดว.๑ - ดว.๖) ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ถือเป็นส่วนหนึ่งของ กฎ ก.พ. ดังกล่าว ซึ่งเป็นการกำหนดในสาระสำคัญ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน ก็สามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำของแบบการสอบสวนได้ ทั้งนี้ จะต้องคงมีสาระสำคัญตามที่กำหนด ๖๐
- คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จะนำบันทึกคำพยานซึ่งอยู่ใน ต่างประเทศ ที่ให้ถ้อยคำในชั้นสืบสวน มาใช้เป็นพยานหลักฐานโดยไม่ต้องไปสอบปากคำเอง หรือจะดำเนินการโดยนำบันทึกถ้อยคำนั้นไปให้พยานยืนยัน แล้วนำมาใช้เป็นพยานหลักฐาน การดำเนินการดังกล่าวไม่ใช่วิธีการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. มีวิธีการซึ่งทำได้โดยส่งประเด็น ไปสอบต่างท้องที่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓๔ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘)
๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จะแต่งตั้งให้นายทหารประจำการ เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนไม่ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙) ๑๒๗
๕. การลงโทษตัดเงินเดือนโดยใช้อัตราโทษตามกฎหมาย ก.พ. เดิม แต่เมื่อมี กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ใช้บังคับแล้ว การสั่งเพิ่มโทษโดยเพิ่ม อัตราโทษตัดเงินเดือนต้องตามอัตราใหม่ที่กำหนดตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙) ๑๖๗
๖. ทางปฏิบัติในการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญกรมอื่นมาเป็น คณะกรรมการสอบสวนเป็นเรื่องที่หัวหน้าส่วนราชการจะต้องทำความเข้าใจกัน เมื่อได้รับ อนุญาตหรือตกลงกันแล้วก็สามารถดำเนินการแต่งตั้งได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๒๙๕ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙) ๑๗๑
๗. อ.ก.พ. กรม มีมติให้สอบสวนเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนเดิมเหลือ สองคนไม่อาจดำเนินการได้ ต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวนใหม่ได้ ๑๘๔
- กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวหาข้าราชการผู้อื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า กระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นที่มีได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน และคณะกรรมการสอบสวน ได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในเบื้องต้นเสนอ หากผู้บังคับบัญชา

ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการ
ผู้อื่นนั้น ก็สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่
นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๖๐ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๘. การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นของ
ผู้บังคับบัญชาว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยและควรดำเนินการทางวินัยต่อไป
หรือไม่ ซึ่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๒ การสืบสวนหรือ
พิจารณาในเบื้องต้น มิได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการดำเนินการในกรณีมี
มูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในหมวด ๔ มาปรับใช้แก่กรณีการสืบสวน
เพื่อหาข้อเท็จจริง ดังนั้น กรณีจึงไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว และ
การสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น ไม่จำเป็นต้องเชิญผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ ยังไม่มีกรณีที่จะต้อง
แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้อง
ชี้แจง และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๒
ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

๑๙๘

๙. ชั้นสืบสวน อธิบดีพิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด
เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัด และที่ทัณฑสถานหญิงกลาง แต่กรณีมีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงระบุเรื่องกล่าวหาเฉพาะพฤติการณ์เมื่อครั้งที่ปฏิบัติ
หน้าที่ที่เรือนจำจังหวัด และผู้ถูกกล่าวหายกเรื่องนี้มาเป็นข้อต่อสู้ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน
ต้องรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน โดยระบุเรื่องกล่าวหาเพิ่มเติมให้ครอบคลุมถึงกรณีการกระทำความผิดขณะปฏิบัติหน้าที่
ที่ทัณฑสถานหญิงกลางด้วย และเมื่อแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจึงจะสามารถ
แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในกรณีทั้งสองเหตุการณ์ได้
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๙๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐)

๒๐๘

๑๐. การร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ
ต่างกรมในกระทรวงศึกษาธิการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจ
สั่งแต่งตั้งของแต่ละส่วนราชการทำความเข้าใจกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นคณะกรรมการสอบสวน
แล้วให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลตามที่ตกลงกันนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน
และส่วนราชการในกรณีนี้เป็นส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี จึงเป็นกรณี
ตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ
กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๖ (๓) และข้อ ๑๗
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐)

๒๑๓

๑๑. กรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นไปให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนเพิ่มเติมเสร็จ ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ต้องทำความเห็น ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนมาก ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๗๓๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐)

๒๓๕

๑๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และอย่างร้ายแรงตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการ จะต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้ ผู้ซึ่งเกษียณอายุราชการ พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปแล้ว ขาดคุณสมบัติ ไม่สามารถแต่งตั้งให้มาเป็นประธานกรรมการและกรรมการสอบสวนได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๗๓๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐)

๒๓๗

ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวินัยออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

พ.ศ. ๒๕๕๔

การสั่งลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการผู้ต้องถูกสั่งลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการเพราะเหตุต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา หากผู้นั้นได้ออกจากราชการไปก่อนจะต้องส่งย้อนหลังไปให้มีผลตั้งแต่วันที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น มิใช่วันที่ต้องรับโทษจำคุก (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๑๖ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘)

๑๐๕

พ.ร.บ. ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา

๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาให้ยุติเรื่องตามรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ยังไม่เป็นการดำเนินการทางวินัย และไม่ได้รับผลตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทิน ฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘)

๗๔

๒. กรณีข้าราชการถูกลงโทษไล่ออก ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ มีคำพิพากษา และพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับแล้ว ผู้นั้นก็ยังสามารถได้รับการล้างมลทินและไม่อาจดำเนินการทางวินัยในเรื่องเดิมได้อีก

ส่วนที่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเดียวกันก่อนวันเกษียณอายุราชการเป็นกรณีตามมาตรา ๑๐๐ เมื่อผลคดีผู้นี้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือตการสอบสวนก็ได้ ไม่อยู่ในบังคับเรื่องหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยในความผิด ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา ๘๕ (๖) ซึ่งเป็นคนละฐานความผิดได้ ไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ เพราะเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งได้รับการล้างมลทินแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ทั้งนี้ โดยการลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกจะต้องมีคำสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่บุคคลนั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และผลของคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้บุคคลดังกล่าว ออกจากราชการ เพราะถูกลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการ ไม่ใช่ผู้เกษียณอายุราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๙๖ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙)

๓. การสืบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเป็นการแสวงหา ในเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชาว่ามีมูลที่ควรกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีมูล จึงบันทึกสั่งการให้ยุติเรื่องหรือจะมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ก็ไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัย และไม่อยู่ในเงื่อนไขที่จะได้รับผลตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๒๖๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙)

๔. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และผู้ถูกลงโทษได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถลงโทษผู้ขึ้นในเรื่องเดียวกันได้อีก แต่ยังสามารถดำเนินการลงโทษในเรื่องอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดมาด้วยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐)

พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต**พ.ศ. ๒๕๔๒**

๑. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้าราชการร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลโดยไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายอื่นใด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๑๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙) ๑๘๑

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติแต่ผู้ถูกชี้มูลนั้นได้เกษียณอายุไปก่อนแล้วไม่มีผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งลงโทษผู้นั้นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๗๐๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙) ๑๘๗

อื่น ๆ

๑. หากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และส่วนราชการมิได้กำหนดให้ต้องดำเนินการอย่างไรในการสอบสวนทางวินัยพนักงานราชการดำเนินการจึงควรนำหลักของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกอบข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้โดยอนุโลม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖) ๙

๒. แนวทางการพิจารณากำหนดโทษมีหนังสือที่สำนักงาน ก.พ. จัดพิมพ์เผยแพร่แก่ส่วนราชการนำมาพิจารณาเทียบเคียงได้ กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนซ้ำเกินกำหนดเวลามากและประธานกรรมการไม่รายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็อาจเข้าข่ายเป็นความผิดวินัย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๑๑ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗) ๓๖

๓. ผู้ร้องเรียนกล่าวหาขอคืนพยานเอกสารและวัตถุพยานที่มอบให้คณะกรรมการสืบสวนและสอบสวนไว้เมื่อการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น ไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้พยานหลักฐานเหล่านั้น ก็คืนให้แก่ผู้ร้องได้ แต่ควรทำสำเนาหรือถ่ายภาพพยานหลักฐานเหล่านั้นไว้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗) ๔๔

๔. เมื่อได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไว้โดยชอบด้วย
กฎหมายแล้ว การสอบสวนต้องดำเนินการจนแล้วเสร็จตามกระบวนการของกฎหมาย
ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ คนเดิมหรือคนใหม่ จะยกเลิกคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือยุติการสอบสวนไม่ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ.
ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๙๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗) ๔๖
๕. การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้รวบรวมประวัติ
และความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาไว้ในสำนวน และรายงานการสอบสวนไม่ได้ทำตาม
แบบที่กำหนดในกฎ ก.พ. มีข้อขึ้นตอนอันเป็นสาระสำคัญอันอาจทำให้เสียความเป็นธรรม
เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะให้แก้ไขหรือไม่ก็ได้ ส่วนการลดหย่อนโทษก็ต้องอยู่ในกรอบ
ของกฎหมายและเป็นเรื่องอยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาประกอบกับมาตรฐาน
ระดับโทษ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗) ๔๙
๖. พนักงานราชการกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาไม่อาจพิจารณางดโทษ
ให้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘) ๖๕
๗. การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลคดีทางศาล
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ ๔๗๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘) ๘๑
๘. ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ไปปฏิบัติราชการยังหน่วยงานอื่น โดยยังได้รับ
เงินเดือนจากหน่วยงานเดิม มิถือเป็นกรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๔ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘) ๑๐๐
๙. คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษและดำเนินการสอบสวน
ใหม่ให้ถูกต้อง ถือเป็นกรยกเลิกกระบวนการดำเนินการทางวินัยทั้งกระบวนการ
เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษแล้ว ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่เพื่อดำเนินการสอบสวน
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘) ๑๐๓
๑๐. กรณีขอพระราชทานอภัยโทษโดยขอลดโทษวินัยอย่างร้ายแรงเป็น
วินัยอย่างไม่ร้ายแรง อาจเทียบเคียงการพิจารณาลดโทษในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้มีอำนาจอาจใช้ดุลพินิจลดโทษได้โดยพิจารณาความ
ร้ายแรงแห่งกรณี และการลดโทษจะต้องไม่ต่ำกว่าปลดออก (หนังสือสำนักงาน ก.พ.
ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๘๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘) ๑๐๘

๑๑. ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ขอรับบำเหน็จบำนาญได้โดยทำประกันไว้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙) ๑๑๗

๑๒. ส่วนราชการระดับกรมสามารถกำหนดให้นำกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งของข้าราชการพลเรือนมาใช้กับพนักงานราชการได้โดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่สามารถกำหนดให้นำมาใช้บังคับกับพนักงานราชการโดยอนุโลม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๔๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙) ๑๒๘

๑๓. ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกทางวินัย หน่วยงานต้นสังกัดต้องดำเนินการตามคำพิพากษา โดยมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งไล่ออกและสั่งให้กลับเข้ารับราชการ เว้นแต่จะมีเหตุที่ไม่อาจให้กลับได้ ส่วนการคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันพึงมีพึงได้แก่ข้าราชการดังกล่าว ก็อาจมีในเรื่องการเลื่อนเงินเดือนเรื่องเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออก (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๙๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙) ๑๓๓

๑๔. ทหารเรือการดำเนินการกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเป็นเรื่องไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยตรง ควรหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ส่วนที่ ๑๐๑๑/ล ๕๘๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙) ๑๔๑

๑๕. กรณีมีคำสั่งลงโทษไล่ออกตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดและต่อมามีคำสั่งลดโทษเป็นปลดออกตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แม้ต่อมาคดีอาญาศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในกรณีเดียวกัน การดำเนินการทางวินัยกับการดำเนินคดีอาญาเป็นคนละส่วนกัน ส่วนราชการไม่อาจนำเหตุที่คดีอาญาศาลพิพากษายกฟ้องมายกเลิกคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐) ๑๘๙

๑๖. เจ้าพนักงานปกครองอำเภออนุญาตให้จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้บุคคลสัญชาติไทยซึ่งแอบอ้างใช้ชื่อเป็นบุคคลอื่นโดยมิชอบ ในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ - พ.ศ. ๒๕๔๑ และถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือนไปแล้ว ต่อมาตรวจสอบพบว่าผู้นี้กระทำผิดในลักษณะเดียวกันในอำเภอเดียวกันเพิ่มอีก ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีก เนื่องจากเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐) ๑๙๑

๑๗. เจ้าหน้าที่ปกครองกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกลงโทษตัดเงินเดือนไปแล้ว ต่อมาปรากฏว่าผู้ถูกลงโทษมีพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันและเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้อีก (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐) ๑๙๒

๑๘. กรณีที่ได้สั่งลงโทษไล่ออกในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดไปแล้ว แม้ต่อมาคดีอาญาในกรณีเดียวกันศาลมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดให้ยกฟ้องก็ไม่มีผลกระทบต่อคำสั่งลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมาย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐) ๑๙๓

๑๙. ข้าราชการตำแหน่งประเพณีวิชาการขออนุมัติเดินทางไปราชการและขออนุญาตให้พนักงานราชการร่วมเดินทางไปปฏิบัติภารกิจด้วย และได้รับอนุญาตแล้ว ข้าราชการผู้นั้นจึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของผู้ร่วมเดินทาง มีฐานะเป็นเช่นเดียวกับผู้บังคับบัญชาของผู้ร่วมเดินทางในภารกิจนั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๖๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐) ๒๑๒

๒๐. กรณีศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ส่วนราชการเพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ พึงมีพึงได้ตามกฎหมาย โดยให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจดำเนินการทางวินัยใหม่ให้ถูกต้องได้ ผู้บังคับบัญชาจึงมีหน้าที่เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามคำพิพากษาดังกล่าว เมื่อเพิกถอนแล้วหากผู้นั้นยังไม่เกษียณอายุราชการต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามเดิม แต่หากครบเกษียณอายุราชการแล้วไม่ต้องออกคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ แต่ต้องเพิ่มรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในพึงบประมาณที่เกษียณอายุราชการ และถ้าเป็นกรณีที่ผู้นั้นได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ก็ไม่อาจดำเนินการทางวินัยในการกระทำเรื่องเดิมได้ สำหรับสิทธิประโยชน์ในการเลื่อนเงินเดือนนั้น เป็นไปตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐) ๒๒๐

๒๑. เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วการดำเนินการทางวินัยต้องดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ไม่อาจยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๙๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐) ๒๒๙

๒๒. กรณีตรวจปัสสาวะพบสารเสพติด จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไปว่าเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างไม่ร้ายแรง โดยพิจารณาจากประเภท ๒๓๓

ของยาเสพติดและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น เสพหรือมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหากเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๘ (กัญชา) อาจเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืออย่างร้ายแรง แล้วแต่ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีมติคณะรัฐมนตรีให้โอกาสผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด โดยมีให้อ่างเหตุดังกล่าวเป็นการลิดรอนสิทธิ ซึ่งรวมถึงจะพิจารณาลงโทษไล่ออกหรือปลดออกผู้พ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้วมิได้ เนื่องจากขัดต่อเจตนารมณ์ของ มติคณะรัฐมนตรี

ส่วนกรณีข้าราชการที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูแล้ว กลับมีพฤติการณ์เสพยาเสพติดอีกพฤติการณ์ครั้งใหม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง แล้วแต่กรณี (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐)

๒๓. กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร มีมติคณะรัฐมนตรีให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาความบกพร่องต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐)

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ทาริอกรณมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมการจัดหางาน

อ้างถึง หนังสือกรมการจัดหางาน ลับ ที่ รง ๐๓๑๐/๑๑๘ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้าม
เป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการจัดหางานขอทราบความเห็นเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามในการ
เข้ารับราชการ กรณีพบประวัติข้าราชการเป็นผู้เคยถูกจับกุมข้อหาลักทรัพย์ โดยแจ้งข้อเท็จจริง
เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ว่า กรมการจัดหางานได้บรรจุและแต่งตั้ง นางสาว ก. เข้ารับราชการในตำแหน่ง
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน และภายหลังได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติบุคคลของ นางสาว ก.
จากกองทะเบียนประวัติอาชญากรว่าถูกจับกุมข้อหาลักทรัพย์ ซึ่งศาลแขวงพระนครเหนือ ได้พิพากษา จำคุก ๑ เดือน
และศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าให้ปรับ ๒,๕๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง โดยโทษจำคุกให้รอกำหนดโทษไว้ ๒ ปี
และให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือน เป็นเวลา ๑ ปี กรมการจัดหางานจึงขอหารือว่า
กรณีดังกล่าวจะถือว่า นางสาว ก. จะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ และหาก นางสาว ก. เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะขอให้ ก.พ.
พิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
จนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของส่วนราชการที่จะต้องพิจารณา
และ ก.พ. เคยวางแนวทางการพิจารณาไว้ว่า จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของแต่ละกรณี
เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่การงาน
หากกรมการจัดหางานพิจารณาเห็นว่า การกระทำของ นางสาว ก. ไม่ถือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
จนเป็นที่รังเกียจของสังคม นางสาว ก. ก็ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และไม่มีเหตุที่จะพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง
แต่ถ้ากรมการจัดหางานพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของ นางสาว ก. ถือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
จนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันถือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) ก็ให้ผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน เนื่องจากตกเป็นผู้มีลักษณะ
ต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ อยู่ก่อนได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามมาตรา ๖๗
และหาก นางสาว ก. ประสงค์จะเข้ารับราชการ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการ
กรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๕

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๘

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการศึกษาศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช ๐๐๓๔.๕๒๔/๒๕๔๙
ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการศึกษาศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และกรณีตัวอย่างในการพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประการหนึ่งตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ว่า “เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม” ซึ่ง ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณายกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณานอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน ประมวลกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

พันธุเรือง พันธุหงส์

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๕

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๘

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๓๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การปรับบทความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๔๒๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ และ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๑๓๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและโรงพยาบาลบ้านแพ้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครพนม ได้ร่วมกันจัดตั้งบริษัทบ้านแพ้วสการพัสดุ จำกัด และจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลโดยมีชื่อข้าราชการเป็นกรรมการบริษัทบ้านแพ้วสการพัสดุ จำกัด ในกรณีนี้ ปรากฏว่าข้าราชการที่เป็นกรรมการของบริษัทฯ ยังเป็นเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อพัสดุของโรงพยาบาลบ้านแพ้วจากบริษัทดังกล่าวอีกด้วย จึงขอหารือว่าจะเข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ตามมาตรา ๘๓ (๓) และมาตรา ๘๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว ขอเรียนให้ทราบดังนี้

๑. ข้อหารือที่ว่า การที่ข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่งกรรมการของบริษัท และมีอำนาจลงลายมือชื่อผูกพันบริษัท จะเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ตามมาตรา ๘๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๘๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติห้ามแต่เพียงการเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับตำแหน่งดังกล่าวในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ซึ่งการดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หมายถึง การดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีอำนาจเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวกระทำการในทำนองเดียวกับกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท นั้น ๆ ซึ่งอาจพิจารณาจากหลักฐานการจดทะเบียนหรือหนังสือบริคณห์สนธิของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท แล้วแต่กรณี ดังนั้น ตำแหน่งที่หารือจะเป็นการต้องห้ามหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่าลักษณะงานของตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นหรือไม่ ประกอบด้วย

๒. ข้อหาหรือที่ว่า ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งกรรมการของบริษัทและเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุหรือเจ้าหน้าที่พัสดุของส่วนราชการ แล้วจัดซื้อพัสดุจากบริษัทซึ่งตนเองเป็นกรรมการ นั้น เป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๘๓ (๓) หรือไม่ จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องนั้นหรือไม่ หากได้ความว่าเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในเรื่องนั้น จึงจะพิจารณาต่อไปว่าผู้นั้นได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่นั้นหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่นั้นหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่

ทั้งนี้ การที่จะพิจารณาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่ หากผิดตามมาตราใด นั้น ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและการกระทำของข้าราชการผู้นั้นแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้ได้ความจริง แล้วจึงปรับข้อเท็จจริงเข้ากับข้อกฎหมายว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำความผิดในกรณีใด มาตราใด ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ โดยตรงที่จะต้องใช้ดุลยพินิจพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ตอบข้อหารือปัญหาเกี่ยวกับกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ กค ๐๕๑๖/๗๐๐๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมตุลาการ ได้หารือสำนักงาน ก.พ. กรณีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยอิงกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เรื่อง วิธีการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง เป็นแนวทางในการสอบสวน เนื่องจากในระหว่างสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมปรากฏว่า กรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ลาออกจากราชการ เป็นเหตุให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีจำนวนไม่ครบตามที่ได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เหลืออยู่ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้กรมตุลาการได้รับทราบ โดยลงลายมือชื่อเพียง ๒ คน จึงเป็นประเด็นปัญหาว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และการรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เป็นกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามคำสั่งกรมตุลาการ ที่ ๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นระยะเวลาที่มีคำสั่งก่อนลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับใช้ (วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑) ดังนั้น จึงเป็นขั้นตอนก่อนการดำเนินการทางวินัย คือ การสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ตามมาตรา ๙๙ วรรคสี่และวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งไม่ได้กำหนดรูปแบบไว้ จึงเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะสืบสวนเอง หรือมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสืบสวนแทนก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบค้นว่ากรณีที่สงสัยนั้นมีมูลเพียงพอที่ผู้บังคับบัญชาจะตั้งข้อกล่าวหาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่โดยไม่ชักช้า หากสืบสวนแล้วเห็นว่ากรณีไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องได้ หรือหากกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

ดังนั้น การที่กรมศุลกากรตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่ใช่กรณี
ที่กฎหมายบังคับให้ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นเพียงการนำวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณามาใช้
โดยอนุโลมเท่านั้น ดังนั้น เมื่อกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงลาออกจากราชการ อันเป็นผลให้พ้นสภาพ
การเป็นกรรมการและไม่ครบจำนวน แต่คณะกรรมการที่เหลือยังมีการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง
เพิ่มเติมต่อ จนมีการรายงานผลการสอบสวนยังผู้สั่งแต่งตั้งแล้ว กรณีถือได้ว่าเป็นการทำหน้าที่
ตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นแล้ว และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น
กระบวนการดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ทารือเกี่ยวกับระยะเวลาการสอบสวน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๑๓.๕/๓๙๖๘ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดกำแพงเพชรทราบว่า จังหวัดกำแพงเพชรได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการรายหนึ่ง แต่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน และประธานกรรมการสอบสวนไม่ได้รายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทราบ ตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๑๒ วรรคสาม การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเป็นเหตุให้การสอบสวนเสียไปหรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๑๑ กำหนดให้ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ ดังนั้น วิธีการสอบสวน ระยะเวลาในการสอบสวน และการขอขยายระยะเวลาการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจึงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหลายที่ กฎ ก.พ. ฉบับนี้กำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้การสอบสวนมีความชัดเจน รวดเร็ว และเป็นธรรม

อย่างไรก็ดี ระยะเวลาในการสอบสวนตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดการสอบสวน และเจตนารมณ์ของ กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ข้อ ๑๒ วรรคสาม ที่ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทราบ นั้น เพื่อต้องการให้ อ.ก.พ. กระทรวง เร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ดังนั้น การสอบสวนที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน และไม่ได้รายงานเหตุให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทราบ จึงมิใช่กรณีที่เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม และไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป ซึ่งข้อ ๓๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดว่า ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ทหารือแนวทางปฏิบัติงานกรณีพนักงานราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๑๘.๑/ว ๑๔๕๓๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดกาญจนบุรีได้ทหารือกรณีที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งให้จังหวัดกาญจนบุรียกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และคำสั่งลงโทษไล่นาย ก. พนักงานราชการ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่สื่อสาร โครงการช่วยเหลือของคตอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สังกัดที่ทำการปกครองอำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ออกจากราชการ และให้เพิกถอนกระบวนการทั้งหมดแล้วดำเนินการทางวินัยใหม่ให้ถูกต้อง เนื่องจากรองผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีเป็นผู้ใช้อำนาจในการดำเนินการซึ่งมิใช่ผู้มีอำนาจตามคำสั่งกรมการปกครอง จังหวัดกาญจนบุรีจึงได้ยกเลิกคำสั่งและกระบวนการดังกล่าว แต่การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานราชการไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน จึงขอทหารือแนวทางปฏิบัติ รวม ๔ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่ทหารือว่า ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในครั้งที่ถูกยกเลิกไม่มีการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อน ดังนั้น กรณีนี้จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อน หรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่กรมการปกครองได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนไว้เฉพาะกรณีที่พนักงานราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยให้ถือปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาโดยอนุโลม แต่กรมการปกครองมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบข้อเท็จจริงไว้ ดังนั้นการดำเนินการจึงต้องนำหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๑ ประกอบข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งมาตราดังกล่าวกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้รับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีมูลโดยมีพยานในเบื้องต้นอยู่แล้วก็ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป ในกรณีนี้หากผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่าพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพียงพอโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงก่อน ก็สามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้

๒. ตามที่ทหารือว่า คณะกรรมการสอบสวนที่ได้มีการแต่งตั้งใหม่ จะต้องดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนที่กำหนดใหม่ หรือไม่ โดยที่คดีอาญายังไม่ถึงที่สุด หรือสามารถมีคำสั่งลงโทษไล่ออกได้เลย นั้น

ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อได้ยกเลิกคำสั่งและเพิกถอนกระบวนการทั้งหมดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว การสอบสวนในครั้งใหม่ก็ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวน พิจารณา กำหนดไว้ใหม่ ซึ่งหากพิจารณาผลการสอบสวนแล้วเห็นว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็สามารถลงโทษไล่ออกจากราชการได้โดยไม่ต้องรอให้คดีอาญาถึงที่สุด ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๔/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ เรื่องการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ ประกอบกับข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. ตามที่หาหรือว่า การมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจะใช้วิธีการออกคำสั่งตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือเป็นการยกเลิกสัญญาจ้างหรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. ขอเรียนว่า ตามสัญญาจ้างพนักงานราชการ กรมการปกครอง ข้อ ๘ กำหนดให้พนักงานราชการมีหน้าที่ต้องรักษาวินัย และยอมรับการลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหรือที่กรมการปกครองประกาศกำหนด ดังนั้นกรณีนี้หาก นาย ก. ยังต้องปฏิบัติหน้าที่ภายในกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างอยู่ แล้วได้กระทำความผิดวินัย นาย ก. ก็ต้องยอมรับการลงโทษทางวินัย ซึ่งหากผลการพิจารณาฟังได้ว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้มีอำนาจก็ต้องมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. ตามที่หาหรือว่า จังหวัดกาญจนบุรีจะต้องมีคำสั่งให้ นาย ก. กลับเข้ารับราชการหรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีนี้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกรมการปกครองมิได้กำหนดให้ต้องดำเนินการอย่างไร ดังนั้น การดำเนินการจึงควรนำหลักของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกอบข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้โดยอนุโลม กล่าวคือ จังหวัดกาญจนบุรีจะต้องมีคำสั่งให้ นาย ก. กลับเข้ารับราชการก่อนหลังจากมีคำสั่งดังกล่าวแล้วหากพิจารณาเห็นว่ากรณีนี้มีเหตุแห่งการสั่งพักราชการ จังหวัดกาญจนบุรีก็อาจมีคำสั่งพักราชการ นาย ก. ระหว่างการสอบสวนพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๕๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ทารือการตีความโทษทางวินัย งดบำเหน็จความชอบ และลดขั้นเงินเดือน

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยนเรศวร ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๗/๑๔๐๐๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ ว ๑๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทราบว่า ปัจจุบันมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้เปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเป็นระบบจำแนกตำแหน่งตามกลุ่มลักษณะงาน ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้มีการเลื่อนเงินเดือน ๒ ครั้งต่อปี แต่เนื่องจากข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้มีโทษทางวินัย ๔ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ งดบำเหน็จความชอบ ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก ดังนั้น โทษงดบำเหน็จความชอบ จะต้องงดทั้งปีหรืองดครึ่งปี โดยเลือกงดครั้งที่ ๑ หรือครั้งที่ ๒ ของปี และการลงโทษลดขั้นเงินเดือน หมายความว่าอย่างไร ยังใช้ลงโทษทางวินัยได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีตามที่หารือมานั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ นอกจากนี้ข้าราชการพลเรือนไม่มีโทษงดบำเหน็จความชอบ แต่อย่างไรก็ดีสำหรับโทษลดขั้นเงินเดือนนั้น หากเป็นข้าราชการพลเรือนได้กระทำผิดวินัยก่อนบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ (ใช้บังคับวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑) การปรับบทความผิดและลงโทษต้องใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ตามนัยบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น หากผู้บังคับบัญชาเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากปัจจุบัน กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับแล้ว ทำให้การลงโทษลดขั้นเงินเดือนจึงไม่อาจดำเนินการได้ เนื่องจากไม่มีอัตราเงินเดือนที่ใช้ระบบเงินเดือนแบบขั้นอีกต่อไป กรณีนี้ ก.พ. ได้กำหนดการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่า ในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในสถานโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่ง

ไม่เกินหนึ่งขั้นก็ให้เปลี่ยนสถานโทษเป็นลดเงินเดือน และสั่งได้ครั้งหนึ่งในอัตราโทษ ๒ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๔ เพอร์เซ็นต์ ของอัตราเงินเดือนของผู้นั้น ตามควรแก่กรณี (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และมหาวิทยาลัยนเรศวรควรหาหรือเรื่องดังกล่าวไปที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๑๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๕/๑๖๙๗๙ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า จังหวัดสุโขทัยได้รายงานพฤติการณ์ของ นางสาว ก. ตำแหน่งเจ้าพนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญงาน จังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัย (ช่วยราชการ) ว่า ได้ขาดราชการและไม่สามารถติดต่อได้ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ มายังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้พิจารณาดำเนินการทางวินัย แต่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่ามีปัญหาข้อกฎหมายที่ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนมาก่อน จึงหารือมายัง ก.พ. รวม ๒ ประการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน มีเลขที่ตำแหน่งอยู่ในจังหวัดหนึ่ง แต่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในอีกจังหวัดหนึ่ง (ช่วยราชการ) ผู้ว่าราชการจังหวัดใดจะเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ที่ไม่ใช่ระดับทักษะพิเศษ รวมทั้งข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับตั้งแต่ชำนาญการพิเศษลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ดังนั้น การที่ นางสาว ก. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน มีเลขที่ตำแหน่งอยู่ที่จังหวัดอุดรดิตถ์ แม้ต่อมา นางสาว ก. จะได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัยก็ตาม แต่โดยสภาพของคำสั่งให้ข้าราชการไปช่วยราชการเป็นการสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นการชั่วคราว โดยยังเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเดิมที่ตนครองอยู่ตลอดมา ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ จึงเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของ นางสาว ก.

๒. ตามที่หารือว่า เมื่ออำนาจการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน ที่อยู่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว กรณีนี้

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ
ดังกล่าวตามมาตรา ๕๗ (๑๐) และมีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยด้วยหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า แม้มตรา ๕๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ
พลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ และตำแหน่งประเภททั่วไป
ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส แต่มาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็บัญญัติให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตามมาตรา ๕๓ และย้ายตามมาตรา ๖๓ ให้ดำรงตำแหน่งตาม (๑๐) ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคได้
เช่นกัน ซึ่งกรณีทำนองนี้ ก.พ. เคยพิจารณาและมีมติว่า อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจคู่เคียงกัน
อธิบดีจึงสามารถดำเนินการย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคได้เช่นเดียวกัน
และเคยมีมติว่า บทบัญญัติมาตราใดในกฎหมายที่กล่าวถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
มีเจตนารมณ์ที่จะดูถึงตัวบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจในการดำเนินการเรื่องนั้นโดยไม่เกี่ยวกับข้อจำกัดในเรื่อง
วิธีการดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ (๑๑) หากมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์
ใดที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจพิจารณาดำเนินการในเรื่องใดแล้ว
ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) มีอำนาจพิจารณาดำเนินการ
ในเรื่องนั้น ๆ ด้วย ดังนั้น อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัดต่างมีอำนาจคู่เคียงที่จะพิจารณาและดำเนินการ
ตามบทบัญญัติต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗
ซึ่งหมายความรวมถึง อำนาจในการดำเนินการตามหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยด้วย ดังนั้น กรณีนี้
แม้ นางสาว ก. จะเป็นข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
และแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ก็ตาม แต่อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก็ยังคงเป็นผู้มีอำนาจสั่ง
บรรจุและแต่งตั้งด้วยตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ที่จะดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับมาก ด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๒.๒/๓๔๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ (จังหวัดอุบลราชธานี) ได้ตรวจสอบการดำเนินการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ด้านพืช) ของจังหวัดอุบลราชธานี ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ พบว่า อำเภอเมืองอุบลราชธานีและอำเภวารินชำราบ ซึ่งได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ได้ดำเนินการจัดซื้อสารเคมีแจกจ่ายให้กับราษฎรไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงได้ชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดต่างกรมและต่างกระทรวงกัน คือ กระทรวงมหาดไทย ประกอบด้วยข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมการพัฒนาชุมชน และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งข้าราชการสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ที่ยังสามารถดำเนินการทางวินัยได้ประกอบด้วยข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ ระดับปฏิบัติการ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ซึ่งอยู่ในอำนาจของอธิบดีผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะต้องร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และจะทำให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนี้มีหลายคำสั่ง และอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นไปในมาตรฐานหรือแนวทางเดียวกัน กระทรวงมหาดไทย จึงหารือว่า ในกรณีดังกล่าวปลัดกระทรวงมหาดไทยจะสามารถเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กระทรวงมหาดไทยควรดำเนินการตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน และอธิบดีกรมส่งเสริม

การปกครองท้องถิ่น ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ไม่ใช่อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ (๓) โดยมีเหตุผลอันสมควร และเสนอขอให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไป เป็นผู้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทุกรายในสังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๙๔ (๓) ประกอบกับ มาตรา ๙๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง หารือการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๑๓/๔๓๑๒๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๗๑ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เกี่ยวกับการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ากรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ ๙๙๑ - ๙๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ ๗ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ ๘ ขึ้นไป ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค และข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัด ต่อมากรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ ๕๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มอบอำนาจให้รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายบริหารปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ในการดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับอาวุโส ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ซึ่งกรมราชทัณฑ์เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวมีการมอบอำนาจที่ซ้อนกันบางส่วน จึงได้หารือรวม ๓ ประเด็น และ ก.พ.ร. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักเกณฑ์การมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ นั้น ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ แล้ว จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่น การมอบอำนาจในเรื่องนี้จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ตามข้อหารือของกรมราชทัณฑ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ร. ที่จะวินิจฉัยได้ แต่โดยที่กรณีนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ก.พ. ที่จะพิจารณาวินิจฉัย จึงได้ส่งข้อหารือมายังสำนักงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยของอธิบดีให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การมอบอำนาจดังกล่าวจึงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ

พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมราชทัณฑ์ได้มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ก็ไม่ควรมอบหมายอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวให้แก่รองอธิบดี ตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ อีก ดังนั้น กรมราชทัณฑ์จึงควรแก้ไขคำสั่งที่ ๕๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ถูกต้อง โดยแก้ไขให้รองอธิบดีมีอำนาจดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการในสังกัดราชการส่วนกลางเท่านั้น สำหรับข้าราชการในสังกัดราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัดให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ได้รับมอบอำนาจ ทั้งนี้ เพื่อให้การมอบอำนาจเป็นไปโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖

สำหรับในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ใช่อำนาจในการดำเนินการทางวินัยตามที่ได้รับมอบอำนาจนั้น มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว หากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ หรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้” ดังนั้น แม้มีการมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้วก็ตาม หากมีการใช้หรือละเว้นการใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อธิบดีผู้มอบอำนาจก็มีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๖๑๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติในการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลาย
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๑.๓/๑๗๓๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้หารือเกี่ยวกับแนวทางการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๑๑๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ (ขอนแก่น) กรมป่าไม้ ได้ถูกสั่งพักราชการเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องไม้พะยูนของกลางที่เก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันและรักษาป่า ที่ ทส.๓ (ภูพาน) ได้สูญหายไป ต่อมา นาย ก. ได้ถูกศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กรมป่าไม้จึงขอทราบแนวทางปฏิบัติในเรื่องการแจ้งให้ข้าราชการที่เป็นบุคคลล้มละลายมีโอกาสรอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานว่าต้องดำเนินการอย่างไร และให้ผู้นั้นแสดงหลักฐานอย่างไร รวมทั้งผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะพิจารณาหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร จึงจะเพียงพอที่จะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลาย ตามข้อ ๒ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามกรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล พ.ศ. ๒๕๕๖ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะพิจารณาสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการวันใด ระหว่างวันที่ศาลมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่กำหนดในคำสั่งหรือวันที่ถูกสั่งพักราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การแจ้งให้ข้าราชการที่เป็นบุคคลล้มละลาย มีโอกาสรอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานนั้น คือการที่จะต้องแจ้งให้ข้าราชการนั้นทราบว่าขณะนี้ผู้นั้นได้ตกเป็นบุคคลล้มละลายตามคำพิพากษาตั้งแต่เมื่อใด และมีสิทธิตามกฎหมายที่จะโต้แย้งข้อเท็จจริงนั้นได้ สำหรับการพิจารณาหลักฐานต่าง ๆ ในกรณีที่จะสั่งให้ออกจากราชการ เพราะเป็นบุคคลล้มละลายนั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องพิจารณาตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หลังจากนั้นจึงจะพิจารณาสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการ กรณีเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๓๖ ข. (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้มีผล

ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง ทั้งนี้ ตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง หารือกรณีข้าราชการเคยกระทำความผิดคดีอาญา

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๘/๒๙

ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ นาย ก. ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ และได้ส่งตัวไปพิมพ์ลายนิ้วมือที่สถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ผลปรากฏว่าพบประวัติอาชญากร ๑ รายการ โดย นาย ก. เคยถูกจับกุมดำเนินคดีในข้อหาเมียเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) จำนวน ๑ เม็ดไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดภูเก็ตได้พิพากษาให้จำคุกมีกำหนด ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมความประพฤติจำเลยไว้ และให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติดำเนินการ ๓ เดือน ต่อครั้ง เป็นเวลา ๑ ปี และให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ จำนวน ๒๔ ชั่วโมง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงหารือว่า นาย ก. เป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปและมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร และจะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) ว่าต้องไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งการเป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนั้น หมายถึง ผู้นั้นต้องถูกจำคุกจริง โดยมิได้มีการรอการลงอาญาไว้ สำหรับกรณี นาย ก. ศาลจังหวัดภูเก็ตได้มีคำพิพากษาให้จำคุก ๖ เดือน แต่ให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยไว้เป็นเวลา ๑ ปี ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น นาย ก. จึงยังไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

อย่างไรก็ดีบุคคลที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามประการอื่น ตามที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดไว้ด้วย เช่น ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ทั้งนี้ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะใช้ดุลยพินิจพิจารณาจากข้อเท็จจริง

หรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นกรณี ๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น
เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นแนวทางในการพิจารณา นอกจากนี้อาจนำ
กฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ลับ ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๓๒๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ และ ลับ ที่ ทส
๑๖๐๑.๖/๙๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.พ. ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ยื่นฟ้องจากราชการไปแล้ว ราย นาย ก. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณามีมติให้กรมป่าไม้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ภายหลังจากที่ผู้ยื่นได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อทหารือมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความไม่สอดคล้องกันของกฎหมายสองฉบับ คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยที่กฎหมายทั้งสองฉบับได้บัญญัติความในส่วนที่เกี่ยวกับการกล่าวหาและการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ยื่นฟ้องจากราชการไปแล้วไว้ต่างกัน จึงมีมติให้ทหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นว่าการกรมป่าไม้จะดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ นาย ก. ได้หรือไม่ เนื่องจากตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในขณะที่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ในขณะที่การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ยื่นฟ้องจากราชการไปแล้ว จะกระทำได้ต่อเมื่อข้าราชการผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๘๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ พิจารณาข้อหาหรือตั้งกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปได้ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การพิจารณาลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญจะสามารถกระทำได้เพียงโดยอ้อมต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดเงื่อนไขไว้สองประการคือ

ประการแรก ข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนวันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการ

ประการที่สอง ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ด้วยเหตุนี้การที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญจะอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ จึงต้องปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาได้เริ่มดำเนินการสอบสวนภายในเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ แต่ในกรณีที่เป็นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่ยุติ โดยผู้บังคับบัญชาไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก กรณีจึงต้องถือว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลอย่างเดียวกับการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาตามความหมายของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพราะผลแห่งการไต่สวนดังกล่าวจะถูกถือเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชา

ของข้าราชการพลเรือนสามัญก็ย่อมสามารถดำเนินการส่งลงโทษทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องที่หาเรื่องนี้ปรากฏว่า จังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษกับ นาย ก. ต่อพนักงานสอบสวนหลังจากที่ นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว และถ้าถือเอาวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มต้นทำการไต่สวน ก็เป็นเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการแล้ว กรมป่าไม้จึงไม่อาจพิจารณาลงโทษทางวินัยกับ นาย ก. ได้อีกต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุเรือง พันธุหงส์

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่พ้นจากราชการ

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๓๐๐๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๘๕ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ และ ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๒๖๑ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ (เรื่องเสรีจที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือขอให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาโทษทางวินัย นาย ก. อดีตที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรี (นักบริหาร ๑๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัย กรณีเมื่อครั้ง นาย ก. ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ ๕) เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) โดยไม่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงเป็นการอนุมัติแก้ไขสัญญาโดยมิชอบ และเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) อย่างไรก็ตาม นาย ก. ได้ลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติรับเรื่องไว้พิจารณา เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงขอหารือว่า ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับ นาย ก. ได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่เรื่องในทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้วางแนวทางการพิจารณาไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การพิจารณาลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญจะสามารถกระทำได้เพียงใดและอย่างไรต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการพิจารณาลงโทษ

ทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้วต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ ข้าราชการพลเรือนสามัญ จะต้องถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นการกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนวันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาได้เริ่มดำเนินการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เป็นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ถือว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่ยุติโดยผู้บังคับบัญชาไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก กรณีจึงต้องถือว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลอย่างเดียวกับการสอบสวนของผู้บังคับบัญชา ตามความหมายของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญก็ย่อมดำเนินการส่งลงโทษทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ทั้งนี้ ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ (เรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น กรณีนี้หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ข้อเท็จจริงว่ามีกรกล่าวหา นาย ก. ว่ากระทำหรือละเว้นการกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการก่อนที่ นาย ก. จะออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการแล้ว ก็สามารถพิจารณาโทษแก่ นาย ก. ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุหงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลับ ที่ สฎ ๐๐๓๒.๐๐๓/๑๗๘๒๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ทหารือไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ลงโทษไล่ นาย ก. นักวิชาการสาธารณสุข ๗ สถานีอนามัยตำบลทุ่งรัง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกาญจนดิษฐ์ ออกจากราชการ ซึ่งปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว ลงโทษปลด นาย ข. พยาบาลวิชาชีพ ๗ โรงพยาบาลกาญจนดิษฐ์ ออกจากราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และลงโทษปลด นาย ค. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ สถานีอนามัยตำบลตะเคียนทอง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ออกจากราชการ ฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุเพื่อใช้ในการก่อสร้างส่วนรึมน้ำของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ซึ่งต่อมาข้าราชการทั้งสามรายได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้กลับเข้ารับราชการอีกครั้ง ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก นาย ก. นาย ข. และนาย ค. ในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในกรณีเดียวกันกับที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงทหารือว่าจะสามารถดำเนินการทางวินัย นาย ข. และนาย ค. ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) และมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ ซึ่ง นาย ค. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณี นาย ข. นั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานีสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ได้เคยถูกดำเนินการทางวินัยและได้รับการล้างมลทินไปแล้ว

ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่ถึงเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำ ตามแนวทางที่ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ สำหรับ นาย ค. จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่สามารถลงโทษ นาย ค. ในการกระทำความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ เนื่องจากในขณะที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก นาย ค. ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการ เพราะได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุหงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ทารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ลับ ที่ ยธ ๐๗๐๒.๒/๒๑๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ทารือการดำเนินการทางวินัยโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งให้ นาย ก. เจ้าหน้าที่อบรมและฝึกวิชาชีพ ๕ เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา ออกจากราชการไว้ก่อน ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เนื่องจากถูกดำเนินคดีอาญาตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (เมทแอมเฟตามีน) กรณีนำสิ่งของต้องห้ามซุกซ่อนเข้ามาภายใน เรือนจำ พร้อมกันนั้นได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่บุคคลดังกล่าวด้วย ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง และริบของกลาง ส่วนผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานเป็นสื่อติดต่อ โดยตรงหรือทางอ้อมระหว่างผู้ต้องขังกับญาติมิตรของบุคคลดังกล่าว ตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่ง พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไป ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน ซึ่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เห็นชอบด้วย จากนั้น นาย ก. ได้ยื่นคำขอ กลับเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่เนื่องจากได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงไม่อาจมี คำสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ กรมราชทัณฑ์จึงทารือว่า หากกรมราชทัณฑ์จะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ ๑๒ (๕) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ ออกจากราชการไว้ก่อน กรมราชทัณฑ์จะต้องสั่งให้ นาย ก. กลับเข้ารับราชการหรือไม่ อย่างไร และจะต้องให้กลับเข้าสู่ตำแหน่งใด ระดับใด และสังกัดใด รวมทั้งจะสามารถสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ได้หรือไม่ จะถือเป็นการขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๓๒ ประกอบมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ใช้บังคับแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ข้อ ๙๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดว่า ในกรณีที่ ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น เสร็จไปแล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามผลการพิจารณาดังกล่าว ให้การสอบสวนและพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

และข้อ ๘๗ (๒) ก. ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดว่า เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และปรากฏผลการสอบสวน หรือพิจารณาว่า ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๘๑ แล้วดำเนินการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่หากผู้นั้นต้องพ้นจาก ราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงกรณีกระทำผิดวินัยนั้น ไว้ในคำสั่งด้วย ดังนั้น กรณีนี้กรมราชทัณฑ์จะต้องดำเนินการสั่งงดโทษ นาย ก. ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้ นาย ก. กลับเข้ารับราชการ และแสดงกรณีกระทำผิดวินัยของ นาย ก. ไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๔๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทารือกรณีบรรจุ นาย ก.

เรียน อธิบดีกรมประมง

อ้างถึง หนังสือกรมประมง ลับ ส่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๐๒.๔/๑๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมประมงหรือการบรรจุน้ำราชการโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมประมงได้ดำเนินการนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนายช่างโยธาปฏิบัติงานของกรมศิลปากร มาขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนายช่างโยธาปฏิบัติงานของกรมประมง และเรียกบรรจุผู้สอบแข่งขันได้ในลำดับที่ ๒ ราย นาย ก. พร้อมทั้งให้ไปพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติบุคคล ผลการตรวจสอบพบว่า มีประวัติต้องโทษคดีอาญา ข้อหาหมิ่นเฮอร์อินไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ในท้องที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพะเยา และศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษ ๒ ปี กรมประมงจึงหารือว่า นาย ก. เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๖ หรือไม่ และจะสามารถบรรจุน้ำราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสังกัดกรมประมงได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า บุคคลที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ จะต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้ผู้ที่เข้ารับราชการจะต้องไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งการต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องเป็นกรณีที่คุณคนนั้นถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกและได้รับโทษจำคุกจริง ๆ โดยไม่รอกการลงโทษ ดังนั้น กรณีที่หารือนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ก. ได้ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษ ๒ ปี กรณีจึงไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

อย่างไรก็ดี พฤติการณ์ที่ นาย ก. กระทำความผิดอาญาดังกล่าว อาจเข้าข่ายเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะต้องพิจารณา และ ก.พ. เคยวางแนวทางการพิจารณาไว้ว่า จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของแต่ละกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ราชการ หากกรมประมงพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ นาย ก. ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

นาย ก. ก็ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ถ้ากรมประมงพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ นาย ก. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน เนื่องจากเป็นกรณีที่ได้รับ การบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แล้วภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ อยู่ก่อนบรรจุเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันธุเรือง พันธุหงส์

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล.๒๑๐๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังหาหรือว่าข้าราชการสังกัดกรมสรรพากรที่มีตำแหน่งต่างกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ซึ่งข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ปลัดกระทรวงการคลังในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๕) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว สำหรับข้าราชการประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ชำนาญการ และปฏิบัติการอธิบดีกรมสรรพากรในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๙) และ (๑๐) ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าว ซึ่งกระทรวงการคลังเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนเรื่องดังกล่าวหากจะได้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน จะเป็นประโยชน์ในการสอบสวน ดังนั้น ปลัดกระทรวงการคลัง จะสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดได้หรือไม่ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายข้อใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. เคยพิจารณาเรื่องทำนองนี้แล้วเห็นว่า กรณีข้าราชการตำแหน่งต่างกัน Ingram เดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แต่หากมิได้เป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับอธิบดีหรือปลัดกระทรวงแล้ว กรณีไม่เข้าเงื่อนไขที่จะดำเนินการตามมาตรา ๙๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ถือเป็นกรณีตามมาตรา ๙๔ (๔) ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ในระหว่างที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ยังไม่ใช้บังคับ จึงไม่อาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๙๔ ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของมาตรา ๙๔ ที่บัญญัติให้กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรมหรือต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน ต้องดำเนินการสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน หรือให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุแต่ละคนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันก็เนื่องจากต้องการให้การดำเนินการเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว จึงมีแนวทางที่อาจดำเนินการได้ ๒ แนวทาง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่ละคนทำความตกลงกัน เพื่อแต่ละคนต่างมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจ โดยคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน หรืออีกแนวทางหนึ่ง ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่มีตำแหน่งต่ำกว่า ไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง โดยมีเหตุผลอันสมควร เสนอขอให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด ตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ดังนั้นตามกรณีที่หารือเมื่อปรากฏว่าอธิบดีกรมสรรพากรและ ปลัดกระทรวงการคลัง ต่างใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจ จึงเป็นการ ดำเนินการตามแนวทางแรกที่ ก.พ. วางแนวทางไว้ดังกล่าวข้างต้น อธิบดีกรมสรรพากรและ ปลัดกระทรวงการคลังไม่อาจที่จะยกเลิกคำสั่งดังกล่าวแล้วให้ปลัดกระทรวงการคลังใช้อำนาจสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดได้ อย่างไรก็ดี เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ไม่ได้ประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน ปลัดกระทรวงการคลังก็อาจทำความตกลงกันกับอธิบดีกรมสรรพากร กำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน แล้วปลัดกระทรวงการคลังและ อธิบดีกรมสรรพากรต่างใช้อำนาจแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นบุคคลชุดเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การสอบสวนพิจารณาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ส ๑๖๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารีหรือแนวทางการลงโทษและการดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ส. ลับด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๑๐๒ (กน.)/๔๗๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ทหารีไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้พิจารณาการกระทำของ นาย ก. เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ที่ได้ดำเนินการจับกุม นาย ค. พร้อมของกลางยาเสพติด และได้ยึดรถยนต์ของ นางสาว ข. ที่ได้นำรถไปจำหน่ายไว้กับน้องเขยของผู้ต้องหา ทั้งที่ นางสาว ข. เป็นบุคคลที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่ได้มีคำสั่งให้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือคำสั่งให้ยึดหรืออายัด ต่อมา นางสาว ข. ได้ขออนำเงินสดจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท มามอบให้ นาย ก. ยึดแทนรถยนต์และขอรถยนต์คันดังกล่าวคืน เมื่อ นาย ก. รับเงินมาแล้วได้เก็บไว้กับตัวเองโดยไม่นำส่งให้แก่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษา และไม่ได้ส่งคืนรถยนต์ให้ นางสาว ข. แต่อย่างใด พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นควรพิจารณาลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน แต่เนื่องจาก นาย ก. เป็นผู้มีผลการปฏิบัติงานที่ดี มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ อันมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษเป็นภาคทัณฑ์ สำนักงาน ป.ป.ส. จึงทหารี รวม ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อทหารีที่ ๑. ที่ว่า ก.พ. มีแนวทางการลงโทษทางวินัยในกรณีลักษณะใกล้เคียงกับกรณีดังกล่าวอย่างไร นั้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษตลอดจนการสั่งลงโทษข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หากพิจารณาจากพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนแล้ว ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับ

การลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย ซึ่งการพิจารณากำหนดโทษและการนำเหตุอันควรลดหย่อนมาประกอบการพิจารณานั้น เป็นดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ออกรายงานแนวทางการลงโทษที่สำนักงาน ก.พ. เผยแพร่ให้แก่ส่วนราชการมาพิจารณาเทียบเคียงกับเรื่องนี้ได้

สำหรับกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ก็จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณาแล้วให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ. ดังกล่าวต่อไป

สำหรับข้อหาหรือที่ ๒. และ ๓. ที่ว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงใช้เวลาดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเวลา ๕๕๒ วัน โดยไม่ได้รายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทราบ ตามข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาจะถือเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ หรือไม่เพราะเหตุใด และมีแนวทางการลงโทษในกรณีดังกล่าวอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่ากฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาข้อ ๑๑ กำหนดว่า คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ และข้อ ๑๒ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดว่าการสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน ให้ประธานรายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวงทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีความเห็นเรื่องการดำเนินงานด้านวินัยข้าราชการพลเรือน ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย โดยถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ และให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปผลการสอบสวนเสนอผู้แต่งตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่อาจสรุปได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือล่าช้าเกินสมควรโดยไม่มีเหตุผล ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาความบกพร่องต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

จากบทบัญญัติของกฎ ก.พ. และมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน และประธานกรรมการไม่รายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวงทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็อาจเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ

ระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงโดยละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๙๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง หารือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลับ ที่ กษ ๐๒๐๒/๕๒๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมปศุสัตว์แจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนกรณีการสอบราคา จัดจ้างเหมาจัดทำระบบ Rapid Alert System เพื่อควบคุมและแจ้งเตือนภัยสินค้าปศุสัตว์ ผู้เกี่ยวข้องผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ว่าคณะกรรมการกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและเงื่อนไขการจัดจ้าง และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการกำหนดขอบเขตของงาน (Term of Reference : TOR) ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบหนังสือ สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กพ) ๑๓๐๕/ว ๗๙๑๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๓ กรมปศุสัตว์จึงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการในสังกัดกรมปศุสัตว์ สำหรับราย นาย ก. ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันในโครงการดังกล่าวด้วย ปัจจุบันได้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมปศุสัตว์จึงส่งเรื่องในส่วนของ นาย ก. ให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงขอหารือว่า เรื่องนี้เป็นกรณีที่ข้าราชการต่างกรม ในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ถูกกล่าวหาเฉพาะราย นาย ก. โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จะเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และการที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาที่สังกัดกรมปศุสัตว์เป็นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๔ (๒) ได้บัญญัติว่า ในกรณีที่ข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันโดยที่ปลัดกระทรวงไม่ได้ถูกกล่าวหาพร้อมด้วย ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือกล่าวหาว่า นาง ข. สัตวแพทย์ชำนาญงาน นางสาว ค. นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ นาง ง. นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ นาง จ. เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน และ นาย ฉ. หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัด กรมปศุสัตว์ และนาย ก. ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทำผิดวินัยร่วมกันในกรณีการสอบราคาจ้างเหมาจัดทำระบบ Rapid Alert System เพื่อควบคุมและแจ้งเตือนภัยสินค้าปศุสัตว์ผู้เกี่ยวข้อง

ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ กรณีจึงเป็นการกล่าวหาว่าข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันกระทำผิดวินัยร่วมกัน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการที่ถูกกล่าวหาทั้ง ๖ รายในคำสั่งเดียวกันตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงเฉพาะรายนาย ก. แต่เพียงลำพังได้ และการที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเฉพาะข้าราชการที่สังกัดกรมปศุสัตว์จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามนัยมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อันมีผลให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นคำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมาย และมีผลให้การสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้วต้องเสียไปทั้งหมด อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงต้องยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่แก่ข้าราชการทั้ง ๖ รายให้ถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๐๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนครพนธ์ ๑๑๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ท้าหรือกรณีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่พ้นจากราชการ

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลับ ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๕๒๖

ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีท้าหรือกรณีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่พ้นจากราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาย ก. อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหาร ๑๑) ได้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๓๖๐ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่นาย ก. ในมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเมื่อครั้งเป็นประธานคณะกรรมการตรวจรับเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาประเทศ (Super Computer) ของกรมอุตุฯ ได้ร่วมกันตรวจรับเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวไม่ตรงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในสัญญา และเสนอแก้ไขเปลี่ยนแปลงระบบรับส่งข้อมูล ซึ่งเป็นการแก้ไขอันเป็นสาระสำคัญของสัญญา โดยมีได้เสนอความเห็นผ่านฝ่ายพัสดุหรือส่งร่างแก้ไขสัญญาให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณากลับกรอง เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดโทษทางวินัยของ นาย ก. ต้องปรับบทตามบทบัญญัติกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด อันได้แก่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ ต้องใช้กฎหมายขณะพิจารณา คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุได้ดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณีนี้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ได้หรือไม่ หรือควรดำเนินการอย่างไรให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้วางหลักการไว้ว่า แม้มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัย ผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การพิจารณาลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญจะสามารถกระทำได้เพียงใด และอย่างไรย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการพิจารณาโทษทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้วได้แก่ มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดเงื่อนไขไว้ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นต้องถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนวันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ แต่กรณีที่เป็นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ต้องถือว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลอย่างเดียวกับการสอบสวนของผู้บังคับบัญชา ตามความหมายของมาตรา ๑๐๐ ดังกล่าว ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฯลฯ ก่อนออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญก็ย่อมสามารถดำเนินการสั่งลงโทษทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ดังนั้น เรื่องนี้หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้มีการกล่าวหา นาย ก. ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการก่อนที่ นาย ก. จะได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แม้ภายหลังจะออกจากราชการไปแล้ว การดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. จึงเป็นไปตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ต่อมาเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการพิจารณาโทษ นาย ก. ในมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ ซึ่ง ก.พ. ได้ออกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ กำหนดว่า การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการตาม มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การดำเนินการต่อไปตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไปให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น การพิจารณาโทษทางวินัย นาย ก. จึงต้องเป็นไปตามที่ คณะกรรมการกฤษฎีกาวางหลักการไว้ดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ หากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี พิจารณาแล้วเห็นว่าได้มีการกล่าวหาว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ นาย ก. จะลาออก จากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็มีอำนาจที่จะดำเนินการสั่งลงโทษ นาย ก. ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุเรือง พันธุหงส์

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ทารือกรณีผู้ร้องเรียนขอพยานหลักฐานคืน

เรียน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ลับ ที่ วธ ๐๒๐๓ (๘)/๘๑๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้หารือเกี่ยวกับกรณี นาง ก. ผู้ร้องเรียนได้ขอพยานเอกสารหลักฐาน และพยานวัตถุที่ได้มอบให้แก่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยคืน หลังจากสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้ดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้น และรายงานผลการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.พ. แล้ว โดยสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมหารือว่า ผู้ร้องเรียนสามารถขอพยานเอกสารหลักฐาน และพยานวัตถุคืน ได้หรือไม่ อย่างไร และสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมควรดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดเพียงหลักเกณฑ์และวิธีการในการรวบรวมข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน โดยมีได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการคืนพยานหลักฐาน และมีได้กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการสอบสวนที่จะสามารถอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้ที่ยื่นพยานหลักฐานขอรับพยานหลักฐานคืนแต่อย่างใด กรณีจึงจำเป็นต้องอาศัยหลักทั่วไปว่าเมื่อผู้ครอบครองพยานหลักฐานที่ยื่นส่งต่อทางราชการประสงค์จะขอพยานหลักฐานคืน เมื่อทางราชการดำเนินการในเรื่องที่ยื่นส่งพยานหลักฐานดังกล่าวเสร็จแล้ว และไม่มีความหมายให้ยึดถือพยานหลักฐานดังกล่าวไว้ได้ ก็ย่อมต้องคืนพยานหลักฐานให้แก่ผู้ครอบครองพยานหลักฐานดังกล่าวไป และมีกรณีตัวอย่างที่สามารถนำมาเทียบเคียงได้ คือ มาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้บัญญัติให้ผู้ที่ยื่นพยานหลักฐานหรือพยานวัตถุอันสำคัญที่ได้ยื่นต่อศาลสามารถขอรับพยานหลักฐานที่ยื่นไว้คืนได้ หากต้นฉบับพยานเอกสารหรือพยานวัตถุอันสำคัญที่ยื่นต้องใช้เป็นประจำหรือตามความจำเป็น หรือมีความสำคัญในการเก็บรักษา โดยศาลสามารถอนุญาตให้ผู้ที่ยื่นรับคืนไปได้ เมื่อให้คู่ความตรวจดู และให้ผู้ที่ยื่นส่งสำเนาหรือภาพถ่ายไว้แทน หรือจะมีคำสั่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ ดังนั้นเมื่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้ดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้น และรายงานผลการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.พ. แล้ว หากผู้ร้องเรียนประสงค์จะขอคืนต้นฉบับพยานเอกสารหลักฐาน และพยานวัตถุที่เคยได้มอบให้แก่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนไว้ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมก็สามารถคืนพยานเอกสารหลักฐานและพยานวัตถุแก่ผู้ร้องเรียนได้

อย่างไรก็ตาม เพื่อประโยชน์ในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานไว้ในสำนวนการสอบสวน ควรถ่ายสำเนาพยานเอกสารหลักฐานหรือภาพถ่ายไว้แทนต้นฉบับ หรือจะมีคำสั่งอย่างใดเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุเรือง พันธุหงส์

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ท้าหรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน หัวหน้าฝ่ายสังคมจิตวิทยา คณะรักษาความสงบแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือฝ่ายสังคมจิตวิทยา คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ คสช (สจว) ๑๓๕/๒๕๕๗
ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ฝ่ายสังคมจิตวิทยา คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้หารือ
ข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๓ ข้อ ดังนี้

๑. การที่รัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้นที่เห็นว่า
กรณีมีมูลความผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ (๔) และมาตรา ๘๒ (๙) โดยเฉพาะความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๒ (๔)
อาจมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง นั้น จะเป็นการชอบด้วยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๓ หรือไม่

๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑ นั้น
ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะพิจารณามูลความผิดในกรณีอื่นเพิ่มเติมจาก
ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้น ได้หรือไม่

๓. ในกรณีที่รัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไว้ก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่ง หลังจากนั้น
ปลัดกระทรวงซึ่งปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีไปราชการ รองปลัดกระทรวงซึ่งรักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงจะมีอำนาจในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะพิจารณาว่า
พฤติการณ์ต่าง ๆ ตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้นที่เห็นว่ามีมูลตามข้อ ๑ และคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒ ไม่เป็นการกระทำความผิดทางวินัย สมควร
ให้ยุติเรื่อง ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๓ วรรคสอง จะถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียน ดังนี้

ตามข้อหารือที่ ๑ และ ๒ สำนักงาน ก.พ. เห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๐ ได้กำหนดว่าในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการ
พลเรือนสามัญใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้ที่มีอำนาจ
ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ และมาตรา ๙๑
กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน

หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ แล้วแต่กรณี จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และเมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ามีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๒ ถ้าเห็นว่ามีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๓ หรือในกรณีที่พยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้พิจารณาพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๒ หรือเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๓ ทั้งนี้ การดำเนินการต่าง ๆ ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องเป็นไปโดยเร็ว ด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติด้วย

ดังนั้น กรณีที่หารือนี้หากรัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้พิจารณาพยานหลักฐานจากการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้นด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง การดำเนินการดังกล่าวก็ชอบด้วยมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๓ นอกจากนี้หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้พิจารณาพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นเพิ่มเติม จากความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้น และได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นที่เห็นเพิ่มเติมด้วยนั้น ก็กระทำได้ตามนัยมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๓

ตามข้อหารือที่ ๓ สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า กรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้อำนาจยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือระงับการสอบสวนได้ ประกอบกับกรณีทำนองนี้ ก.พ. เคยพิจารณามีความเห็นไว้เมื่อครั้งใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนและวิธีพิจารณาดำเนินการตามลำดับ ทำให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าประสงค์จะให้คณะกรรมการสอบสวน ตลอดจนผู้บังคับบัญชาดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนและพิจารณาไปตามลำดับจนเสร็จกระบวนการและไม่ได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่อย่างใด

ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนและวิธีพิจารณาตำแหน่งการตามลำดับเพื่อให้เกิดความยุติธรรม เป็นธรรมและรวดเร็ว เช่นเดียวกันกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น กรณีที่หาเรื่องนี้ หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ก็จะต้องดำเนินการสอบสวนและพิจารณาให้แล้วเสร็จ ตามกระบวนการวิธีที่กฎหมายกำหนด โดยจะยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือระงับ การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนนั้นไม่ได้ อย่างไรก็ตาม หากผู้ถูกกล่าวหาที่มีความคับข้องใจ อันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาในกรณีนี้สามารถใช้สิทธิร้องทุกข์ได้ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นนทิกกร กาญจนะจิตรา

(นายนนทิกกร กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓๕๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขอพระราชทานอภัยโทษ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๘๓๐๐ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงาน ก.พ. ให้ข้อมูลและความเห็นเรื่องนายดาบตำรวจ ก. ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษทางวินัย เนื่องจากกรมตำรวจได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีทำหลักฐานการเดินทางไปราชการอันเป็นเท็จ นายดาบตำรวจ ก. ได้อ้างว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และตนไม่ได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดก็ไม่สมควรถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ เนื่องจากไม่นำเหตุอันควรลดหย่อนโทษตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และเหตุอันควรปรานีลดหย่อนโทษตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๓.๓/ว ๔๔๐๒ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ มาประกอบการพิจารณา จึงขอพระราชทานอภัยโทษทางวินัย เพื่อให้ตนได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ตามที่ นายดาบตำรวจ ก. อ้างว่าการสอบสวนดำเนินการไม่ถูกต้อง รวม ๒ ประการ คือ ประการแรก คณะกรรมการสอบสวนไม่รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหา และประการที่สอง รายงานการสอบสวนไม่ได้ปฏิบัติตามแบบ สว. ๖ ท้ายกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณา มีเพียงบันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๓ ซึ่งความไม่ถูกต้องดังกล่าวเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นั้น เห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง กรณีการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นายดาบตำรวจ ก. เป็นการดำเนินการขณะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๖๑ ของกฎหมายฉบับนี้บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ดังนั้น การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นายดาบตำรวจ ก. จึงต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และโดยที่กฎ ก.พ. ฉบับนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับ

ข้ออ้างนายดาบตำรวจ ก. ไว้ในข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง สาระสำคัญว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนด้วย และข้อ ๓๔ สาระสำคัญว่า รายงานการสอบสวนให้ทำตามแบบ สว. ๖ ท้ายกฎ ก.พ. นี้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวน นอกจากนี้กฎ ก.พ. ดังกล่าวยังได้กำหนดกรณีที่ต้องแก้ไขการสอบสวนซึ่งปฏิบัติไม่ถูกต้องไว้ในข้อ ๔๐ ว่า ในกรณีที่มีการสอบสวนตอนใดกระทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. นี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ และการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันอาจทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๙๒ วรรคสาม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี สั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ดังนั้น หากข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนเป็นไปตามข้ออ้างของ นายดาบตำรวจ ก. ที่ว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา และไม่ได้จัดทำรายงานการสอบสวนตามแบบ สว. ๖ ท้ายกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวกรณียอมถือว่า การสอบสวนไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๓๔ แต่การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ทั้งสองข้อดังกล่าวจะมีผลทำให้การสอบสวนเสียไปหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาสาระสำคัญตามข้อ ๔๐ ที่กล่าวแล้วข้างต้นว่าขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๓๔ เป็นสาระสำคัญเล็กน้อยเพียงใด ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อ ๔๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้แล้วเห็นว่า การดำเนินการตามข้อ ๑๒ และข้อ ๓๔ นั้น มิใช่ขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญอันอาจทำให้เสียความเป็นธรรม เช่น ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ซึ่งมีผลทำให้การสอบสวนเสียไป หรือ เสียบางส่วน หรือต้องรีบแก้ไขโดยเร็ว ดังนั้น การไม่รวมประวัติและความประพฤติของนายดาบตำรวจ ก. ไว้ในการสอบสวนก็ดี การที่คณะกรรมการสอบสวนจัดทำรายงานการสอบสวนไม่เป็นไปตามแบบ สว. ๖ ก็ดี จึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๔๐ ที่จะเห็นสมควรแก้ไขหรือไม่ก็ได้

สำหรับกรณีที่ นายดาบตำรวจ ก. อ้างว่า ไม่มีการนำเหตุอันควรลดหย่อนโทษตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และเหตุอันควรปราณีลดหย่อนโทษตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๓.๓/ว ๔๔๐๒ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ มาประกอบการพิจารณา นั้น เห็นว่า มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จักต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก กรณีของ นายดาบตำรวจ ก. ตามเรื่องนี้ปรากฏผลการสอบสวนว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น โทษที่ นายดาบตำรวจ ก. จะได้รับจึงมีอยู่ ๓ สถาน คือ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก สถานใดสถานหนึ่งแล้วแต่ความร้ายแรงแห่งกรณี โดยในการพิจารณาโทษดังกล่าวผู้มีอำนาจอาจใช้ดุลพินิจนำเหตุลดหย่อนโทษที่ปรากฏซึ่งรวมทั้ง

เหตุตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๓.๓/ว ๔๔๐๒ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ มาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ เพื่อให้การลงโทษมีความเหมาะสมและเป็นธรรมได้ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามจะนำเหตุผลหย่อนโทษมาประกอบการพิจารณา ลดโทษลงต่ำกว่าสถานโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ต่วน ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ กำหนดแนวทางการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการว่าควรไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ เหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุ เพียงพอที่จะลดหย่อนโทษลงเป็นให้ออกจากราชการ ดังนั้น ในกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการจะต้องลงโทษปลดออกจากราชการเป็นอย่างน้อย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นนทิกร กาญจนะจิตรา

(นายนนทิกร กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ทหารเรือแนวทางการรวมสำนวนการสอบสวน

เรียน นาย ก. ประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๑/๒๔

ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวน โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ก. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๓๒๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ในกรณีทุจริตการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อมา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งที่ สป. ๓๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ก. และพวกรวม ๖ คน โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งทั้งสองฉบับประกอบด้วยคณะบุคคลชุดเดียวกัน ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๓๒๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้ดำเนินการสอบสวนโดยได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา และอยู่ระหว่างการพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาควรได้รับโทษสถานใด สำหรับการสอบสวนตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สป. ๓๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขณะนี้อยู่ในระหว่างรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทั้งสองคำสั่งเป็นการกล่าวหาในมูลกรณีเดียวกัน และมีคณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน จึงหารือว่าสามารถรวมสำนวนการสอบสวนของทั้งสองคำสั่งได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่า เนื่องจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๓๒๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สป. ๓๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ มีความเกี่ยวเนื่อง

เชื่อมโยงกัน โดยเป็นการสอบสวนทางวินัยในมูลกรณีเดียวกัน มี นาย ก. เลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองคำสั่ง คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยคณะบุคคล
ชุดเดียวกัน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและมีอำนาจ
ในการพิจารณาทั้งสองคำสั่ง ดังนั้น หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวน
ก็สามารถดำเนินการรวมสำนวนการสอบสวนทั้งสองคำสั่ง โดยนำพยานหลักฐานจากทั้งสองสำนวนมาใช้
ประกอบการพิจารณาได้ ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวมผลการพิจารณาทั้งสองคำสั่งเข้าด้วยกัน
และจัดทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นฉบับเดียว ทั้งนี้
คณะกรรมการสอบสวนควรรายงานการรวมสำนวนให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับคณะกรรมการสืบสวนและการรับรองการประชุมคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมอตุณิยมวิทยา

อ้างถึง หนังสือกรมอตุณิยมวิทยา ที่ ทก ๐๔๐๑/๓๖๖๖ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมอตุณิยมวิทยาขอหารือแนวทางการแต่งตั้งกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงและการรับรองการประชุมคณะกรรมการสอบสวน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีที่กรมอตุณิยมวิทยาจะแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙๑
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแต่งตั้งพนักงานราชการตำแหน่งนิติกร
หรือตำแหน่งอื่น ๆ เป็นกรรมการและเลขานุการ ได้หรือไม่ นั้น

ขอเรียนว่า การสืบสวนเบื้องต้นในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการ
ผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น
กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕ (๒) ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในกรณีนี้ไว้ว่า
ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สืบสวนเองหรือให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าว
มีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย จึงกำหนดให้
ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สามารถมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ซึ่งรวมถึง
พนักงานราชการหรือลูกจ้างที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดังนั้น อธิบดีกรมอตุณิยมวิทยาจึงสามารถแต่งตั้งพนักงานราชการ
เป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามความในมาตรา ๙๑ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๕ (๒) ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้

๒. กรณีที่มีการตั้งผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการสอบสวน ในการรับรองประชุม
จะนับเสียงของผู้ช่วยเลขานุการเป็นเสียงของคณะกรรมการสอบสวนตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ และผู้ช่วยเลขานุการมีอำนาจหน้าที่เพียงใด นั้น

ขอเรียนว่า โดยที่ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดองค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนไว้ว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และในข้อ ๑๘ วรรคสี่ กำหนดว่าเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนจะให้มีส่วนช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองหรือแต่งตั้งจากพนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำด้วยก็ได้ การที่คณะกรรมการสอบสวน แต่ละคณะจะมีผู้ช่วยเลขานุการหรือไม่ก็ได้ นั้น ผู้ช่วยเลขานุการจึงไม่ใช่องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวน การนับองค์ประชุมจึงไม่ต้องนับเสียงของผู้ช่วยเลขานุการเป็นเสียงของคณะกรรมการสอบสวน ด้วย เว้นแต่ผู้ช่วยเลขานุการผู้นั้นจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนด้วยอีกฐานะหนึ่ง ซึ่งกรณีนี้ ผู้ช่วยเลขานุการต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ด้วย

สำหรับอำนาจหน้าที่ของผู้ช่วยเลขานุการ นั้น กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวกำหนดไว้ แต่เพียงว่าเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ ดังนั้น ผู้ช่วยเลขานุการจึงมีอำนาจหน้าที่ทั่ว ๆ ไป ในการอำนวยความสะดวกหรือช่วยคณะกรรมการสอบสวนในการดำเนินการต่าง ๆ ที่กฎหมายไม่ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของคณะกรรมการสอบสวน เช่น ถ่ายเอกสาร จัดหาห้องประชุม พิมพ์หนังสือ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๗๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อ้างถึง หนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๐๑/๖๐๐๔ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาย ก. วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการ ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ - วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ (๑๙๐ วัน) โดยกลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ และได้ให้ถ้อยคำยืนยันต่อนิติกรชำนาญการ สำนักบริหารกลาง ว่าตนขาดราชการในช่วงดังกล่าวจริงเนื่องจากมีปัญหาหนี้สินรวมทั้งได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ ซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้อนุญาตให้ นาย ก. ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ และเห็นว่ากรณีนี้เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือ จึงเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๕ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงหารือรวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียน ดังนี้

(๑) ตามที่หารือว่า หากกรมลงโทษปลด นาย ก. ออกจากราชการ จะถือว่าขัดหรือแย้งกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ซึ่งกำหนดระดับโทษข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยว่าควรลงโทษไล่ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร นั้น

ขอเรียนว่า โดยที่มติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดว่า การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ เหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนลงเป็นปลดออกจากราชการได้แต่กรณีตามที่หารือนี้ นาย ก. ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ มิใช่กรณีที่ไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยตามนัยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ดังนั้นหาก อ.ก.พ. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้พิจารณาเห็นชอบให้ลงโทษปลด นาย ก. ออกจากราชการ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ก็สามารถออกคำสั่งลงโทษปลด

นาย ก. ออกจากราชการให้เป็นไปตามมติ อ.ก.พ. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ ตามนัย มาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ตามที่หาหรือว่า หากกรมลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ต้องลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่กรมอนุญาตให้ นาย ก. ลาออกจากราชการ ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน สามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ ใช่หรือไม่ นั้น

ขอเรียนว่า โดยที่ข้อ ๑๔ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการ พลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจาก ราชการ ได้ออกจากราชการไปก่อนแล้วเพราะถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจาก ราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ ออกจากราชการไปแล้วนั้น ดังนั้น เมื่อกรณีที่ นาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ จึงเป็นกรณีตามข้อ ๑๔ ของระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว ซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่จะต้องสั่งลงโทษปลดหรือไล่นาย ก. ออกจากราชการให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่ว่า วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ นาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๖๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการสั่งเพิ่มโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมคุมประพฤติ

อ้างถึง หนังสือกรมคุมประพฤติ ที่ ยธ ๐๓๑๖/๑๙๔๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมคุมประพฤติหรือแนวทางการดำเนินการลดเงินเดือนข้าราชการ กรณีที่กรมคุมประพฤติได้มีคำสั่งที่ ๔๓๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เพิ่มโทษ นาย ก. พนักงานคุมประพฤติชำนาญการ กรณีกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จากภาคทัณฑ์ เป็นลดเงินเดือน ๒ เปอร์เซ็นต์ ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม โดยระบุให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่คำสั่งลงโทษเดิมมีผลใช้บังคับ ส่งผลให้อัตราเงินเดือนของ นาย ก. หลังจากถูกลดโทษลดเงินเดือนไม่ตรงกับขั้นเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้เกิดความขัดข้องในการดำเนินการตามคำสั่งเพิ่มโทษดังกล่าว กรมคุมประพฤติจึงขอหารือว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กรมคุมประพฤติดำเนินการมีคำสั่งที่ ๔๓๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เพิ่มโทษ นาย ก. จากภาคทัณฑ์เป็นลดเงินเดือน โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่ นาย ก. ถูกลดโทษภาคทัณฑ์ ตามข้อ ๗ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นการดำเนินการที่ขัดแย้งกับ มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้ผู้สั่งลงโทษมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งใหม่ให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม คำสั่งเพิ่มโทษดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และโดยที่ในขณะนี้ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนั้น กรมคุมประพฤติจึงควรดำเนินการออกคำสั่งลงโทษในกรณีนี้ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๗๐ และข้อ ๗๗ (๓) (ก) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยต้องยกเลิกคำสั่งกรมคุมประพฤติที่ ๔๓๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และมีคำสั่งลดเงินเดือน นาย ก. ในอัตราร้อยละ ๒

โดยให้มีผลนับแต่เดือนที่มีคำสั่งใหม่เป็นต้นไป ทั้งนี้ ให้คำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะลดจากฐานเงินเดือนของ นาย ก. ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่ นาย ก. ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ตามคำสั่งเดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ยานและผู้ถูกกล่าวหาอยู่ต่างประเทศ

เรียน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๒๐๘/๑๓๐๖๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการต่างประเทศได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ากระทรวงการต่างประเทศได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศ ซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งยังคงปฏิบัติราชการอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูต และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูต จึงขอหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าว รวม ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎ ก.พ. หรือไม่ และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงสามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำของแบบดังกล่าวได้หรือไม่ ประการใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๔๐ และข้อ ๕๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวได้กำหนดให้แบบคำสั่งและแบบการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนั้น เมื่อสำนักงาน ก.พ. ได้ดำเนินการกำหนดแบบคำสั่งและแบบการสอบสวน (แบบ ดว.๑ - ดว.๖) ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แล้ว แบบดังกล่าวย่อมถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎ ก.พ. แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนก็สามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำของแบบการสอบสวนได้ ทั้งนี้ แบบดังกล่าวจะต้องมีสาระสำคัญตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดด้วย

๒. ตามที่หารือว่า แบบบันทึกถ้อยคำพยานและผู้ถูกกล่าวหา (แบบ ดว.๓ และ ดว.๔) ในถ้อยคำที่ว่า “...ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน” หมายถึงอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า แบบบันทึกถ้อยคำพยานและผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการกำหนดตามข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๒ แล้ว จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมีอำนาจหน้าที่ในการเรียกพยานหรือผู้ถูกกล่าวหาเพื่อทำการสอบปากคำ ในกรณีนี้ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำ และให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐานด้วย ดังนั้น จากข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น การสอบปากคำและการบันทึกถ้อยคำตามแบบ ดว.๓ และ ดว.๔ จึงหมายถึง พยานและผู้ถูกกล่าวหาต้องมาให้ปากคำและลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐานต่อหน้ากรรมการสอบสวนด้วย

๓. ตามที่หาหรือว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจะใช้พยานหลักฐานที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้สอบถ้อยคำพยานบุคคล ณ สถานเอกอัครราชทูต และบันทึกถ้อยคำดังกล่าวไว้ในลักษณะเดียวกันกับแบบ ดว.๓ และ ดว.๔ โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจะไม่ต้องเดินทางไปยังสถานเอกอัครราชทูต เพื่อทำการสอบปากคำพยานและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็ว เพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ดังนั้น หากมีการส่งพยานหลักฐานที่ปรากฏจากการสืบสวนให้ประธานกรรมการตามนัยข้อกำหนดข้างต้นแล้ว ก็จะทำให้พยานหลักฐานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต้องการสอบปากคำพยานที่เคยได้ให้ถ้อยคำไว้ในชั้นสืบสวน ก็จะต้องดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจะทำการส่งบันทึกถ้อยคำที่ได้จากการสืบสวน ให้พยานผู้ที่ได้ให้ถ้อยคำดังกล่าวทำการยืนยันหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงบันทึกถ้อยคำของตน จึงไม่ใช่วิธีการตามที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ. ฉบับนี้

แต่อย่างไรก็ดี ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอาจให้ผู้อื่นดำเนินการสอบปากคำหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่แทนตามข้อ ๓๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ โดยให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอให้มีการมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นนี้เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนดำเนินการสอบปากคำหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนต่อไป

สำหรับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๑ ของกฎ ก.พ.

ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบ เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปี ที่รับทราบข้อกล่าวหาไว้ในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวมทั้งกำหนดวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงดำเนินการตามข้อ ๔๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว โดยส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลับ ที่ วท ๐๒๐๑.๔/๗๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้แจ้งผลการตรวจสอบการจัดซื้อ หลังคาที่จ่อทรายนต์พร้อมติดตั้งโดยวิธีพิเศษของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นจำนวนเงิน ๘๒๘,๐๐๐ บาท ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และมติคณะรัฐมนตรี เป็นเหตุให้ ราชการเกิดความเสียหายต้องจ่ายเงินงบประมาณสูงกว่าความเป็นจริง เป็นเงิน ๔๗๗,๐๑๔.๓๐ บาท โดยปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า นาย ก. เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (ซึ่งเกษียณอายุ ราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดซื้อดังกล่าวร่วมกับ ข้าราชการอื่นในสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงหาหรือว่า การแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในกรณีนี้จะอยู่ในอำนาจของปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามมาตรา ๙๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือเลขาธิการ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (คนปัจจุบันที่มีได้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการที่เกิดความเสียหาย) ในฐานะ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่าปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น แล้วเห็นว่า นาย ก. และข้าราชการผู้ได้บังคับบัญชา กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่ง นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. ได้ สำหรับข้าราชการรายอื่น ๆ ของสำนักงานปรมาณู เพื่อสันติที่ยังไม่เกษียณอายุราชการ นั้น เป็นอำนาจของเลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

ที่จะดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อยกเว้นเกี่ยวกับอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการในการงดโทษพนักงานราชการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๕๐๑/๙๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึงขอยกเว้นว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่พนักงานราชการ ซึ่งผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนพบว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และมีเหตุอันควรงดโทษ หัวหน้าส่วนราชการจะสามารถพิจารณาสั่งงดโทษ โดยอาศัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๖ ได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ (คพร.) ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจในการงดโทษของหัวหน้าส่วนราชการไว้ ดังเช่นกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจที่จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนได้ หากเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ประกอบกับกรณีที่ทำหรือไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์ของพนักงานราชการผู้กระทำผิดว่ามีเหตุอันควรงดโทษอย่างไร ดังนั้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงไม่อาจพิจารณางดโทษแก่พนักงานราชการผู้กระทำผิดโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๒๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรน้ำ ลับมาก ที่ ทส ๐๖๐๖/๒๔ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพยากรน้ำหารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างชุดลอกแม่น้ำกุยบุรี หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลหาดขาม อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๗ ว่ามีการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ และอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวม ๖ ราย ตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ลับมาก ที่ ๑๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ต่อมาระหว่างการสอบสวนเห็นว่า นาย ก. ผู้ถูกกล่าวหา รายหนึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งอำนวยการระดับสูง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำที่จะดำเนินการทางวินัยได้ จึงได้แจ้งให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ก. และให้กรมทรัพยากรน้ำดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น ๆ อีก ๕ รายที่อยู่ในสังกัดกรมทรัพยากรน้ำตามอำนาจหน้าที่ต่อไป กรมทรัพยากรน้ำจึงหารือว่าคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ลับมาก ที่ ๑๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ยังคงมีผลใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นที่อยู่ในอำนาจของกรมทรัพยากรน้ำหรือไม่ และกรมทรัพยากรน้ำควรต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้กล่าวหาว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการอีก ๕ ราย ในมูลกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ตามควรแก่กรณี ดังนั้น เมื่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากหลักฐานเบื้องต้นที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินส่งมาให้ ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่า นาย ก. มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ของ นาย ก. ก็สามารถดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ได้ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ลับมาก ที่ ๑๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ก. และข้าราชการอื่น ๆ อีก ๕ ราย นั้น ไม่ถูกต้องเฉพาะกรณี นาย ก. กรมทรัพยากรน้ำจึงต้องแก้ไขคำสั่งดังกล่าวให้ถูกต้อง

โดยตัดชื่อ นาย ก. ออก สำหรับข้าราชการรายอื่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยยังคงมีผล
ตามกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๔๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเรื่องการสอบสวนทางวินัยกรณีข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาเกษียณอายุราชการ

เรียน เลขาธิการราชบัณฑิตยสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานราชบัณฑิตยสภา ลับ ที่ รภ ๐๐๐๑/๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานราชบัณฑิตยสภาแจ้งว่าได้มีคำสั่งราชบัณฑิตยสถาน ลับ ที่ ๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นาง ก. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีอาวุโส กรณีมีหน้าที่รับผิดชอบในการออกใบเสร็จรับเงินในการจัดประชุมทางวิชาการเรื่อง Bilingual and Multilingual Education in the National Language Policy แต่ได้ทำใบเสร็จรับเงินหายไป ทำให้ราชการเสียหายเป็นจำนวนเงินอย่างน้อย ๓,๐๐๐ บาท และมีการสรุปและส่งเงินคืนคลังเพิ่มขึ้นจากที่ได้รับอนุมัติเบิกจ่าย ต่อมา นาง ก. ได้เกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ สำนักงานราชบัณฑิตยสภาจึงหารือว่าหากการสอบสวนทางวินัยพบว่า นาง ก. กระทำผิดทางวินัยจริง จะสามารถดำเนินการลงโทษทางวินัยในกรณีนี้ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการไปแล้วได้หรือไม่ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่าหากมีการกล่าวหาข้าราชการผู้ใดเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือการกล่าวหาเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ตนเอง หรือผู้ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีใช้การกระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้เสมือนว่ายังมีได้ออกจากราชการ แต่ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ จึงจะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไปได้สำหรับกรณีที่หารือนี้ สำนักงานราชบัณฑิตยสภาแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาง ก. ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอยู่ก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ กรณีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย

กับ นาง ก. ต่อไปได้ ดังนั้นเมื่อผลการสอบสวนแล้วเสร็จพบว่า นาง ก. กระทำผิดวินัยจริง ผู้บังคับบัญชา
ก็ไม่สามารถลงโทษทางวินัยแก่ นาง ก. ได้ และต้องยุติการดำเนินการทางวินัยในกรณีนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๔๔๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือกรณีตรวจสอบประวัติบุคคล พบว่าเคยเป็นผู้กระทำความผิดทางอาญา

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๘/๑๔๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗

๒. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๘/๒๐๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหาหรือว่าสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้บรรจุและแต่งตั้ง นาย ก. เข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน กลุ่มตรวจราชการและนิเทศงานที่ ๒ สำนักตรวจและประเมินผล ต่อมาได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติบุคคลจากสถานีตำรวจภูธรเชียงดาว ว่า นาย ก. เคยถูกศาลจังหวัดพิจิตร พิพากษาให้จำคุก ๖ เดือนปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และศาลจังหวัดเชียงใหม่พิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน แต่เนื่องจากจำเลยรับสารภาพ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงเหลือจำคุก ๙ เดือน โดยไม่มีเหตุให้รอการลงโทษ กรณีเสพเมทแอมเฟตามีน และมีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตกรณีดังกล่าวจะถือว่า นาย ก. เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) คือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และมาตรา ๓๖ ข. (๗) คือเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่อย่างไร และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะบรรจุ นาย ก. เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนได้หรือไม่ ทั้งนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์สารเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ของ นาย ก. จากสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี (สถาบันธัญญารักษ์) มาประกอบการพิจารณาด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เนื่องจากได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่ถือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่

รังเกียจของสังคม เนื่องจากผลการตรวจร่างกายพบว่า นาย ก. พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว ประกอบกับมีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่องการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮดส์ คนพิการ และผู้เสพยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ กำหนดเรื่องการให้โอกาสกับผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงสามารถบรรจุ นาย ก. เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนางนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อหรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท ๐๓๐๒.๓/๔๔ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดตากได้มีคำสั่งที่ ๑๕๐๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งที่ ๑๓๒๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ลงโทษปลด นาง ก. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีชำนาญงาน รักษาการในตำแหน่งเสมียนตราอำเภอ ที่ทำการปกครองอำเภอพบพระ ช่วยราชการกลุ่มงานการเงินและบัญชี ที่ทำการปกครองจังหวัดตาก ออกจากราชการ โดย นาง ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่ง ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ โดยวินิจฉัยว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่ต่อมา อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาในเรื่องเดียวกันและมีมติให้จังหวัดตากยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการดังกล่าว เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าผู้ราชการจังหวัดตากไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของ นาง ก. ดังนั้น กรมการปกครองจึงหารือว่า จังหวัดตากต้องถือตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย และจังหวัดตากต้องดำเนินการคืนสิทธิต่าง ๆ ให้แก่ นาง ก. หรือไม่ อย่างไร และบุคคลใดจะเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายหลังการสั่งให้ นาง ก. กลับเข้ารับราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณารายงานการลงโทษปลด นาง ก. ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หลังจากที่ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ในเรื่องดังกล่าวไปก่อนแล้ว อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย จึงไม่อาจที่จะพิจารณามติในเรื่องเดียวกันไปในทางที่เป็นการลบล้างคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ ดังนั้น จังหวัดตากจึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

สำหรับข้อหาหรือที่ว่า หากจังหวัดตากต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย จังหวัดตากต้องดำเนินการคืนสิทธิต่าง ๆ ให้แก่ นาง ก. หรือไม่ อย่างไร และการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ต้องดำเนินการอย่างไร นั้น เมื่อจังหวัดตากต้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ปัญหาดังกล่าวจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๔๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๒/๑๕๑๗ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน และการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาในกรณีที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือการสั่งการตามรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการที่มีชื่ออย่างอื่นที่มีชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาให้ยุติเรื่อง ตามรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ในกรณีดำเนินการจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ของบริษัทห้องปฏิบัติการกลางตรวจสอบผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร จำกัด นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาจากกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายเกี่ยวกับการล้างมลทินแล้ว มีความเห็นตามเรื่องเสรีจที่ ๖๑๙/๒๕๕๗ ว่า การให้ยุติเรื่องของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยังไม่เป็นการดำเนินการทางวินัย ข้าราชการที่ถูกดำเนินการดังกล่าวจึงไม่ได้รับผลทางกฎหมายตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติตามหนังสือ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.๑๑๓๑๐/๒๕๘๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๘๒ ให้กระทรวงทบวงกรม ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และผู้นั้นได้รับโทษไปแล้ว แม้ต่อมาจะปรากฏว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวก็น่าจะได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสรีจที่ ๗๗๗/๒๕๕๒ ทั้งนี้ หากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีข้อสงสัยว่าการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะได้รับการล้างมลทินหรือไม่ ก็ควรหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นต่อไป

อนึ่ง การดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงจะถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องพิจารณาว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนบัญญัติไว้หรือไม่เป็นสำคัญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๗๑๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้าราชการกรณีตรวจสอบพบว่าข้าราชการเคยเป็นผู้กระทำผิดทางอาญา

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๘/๒๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดพังงาได้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง นาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ กลุ่มงานทันตกรรม โรงพยาบาลพังงา ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดว่า นาย ก. เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญาข้อหาลักทรัพย์ในเวลากลางคืน ให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี กรณีนี้ นาย ก. จะถือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร และจะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ นาย ก. ถือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ซึ่งมาตรา ๖๗ บัญญัติว่า “ผู้ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด...หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖....ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน...” ดังนั้น กรณีนี้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขต้องมีคำสั่งให้ นาย ก. ออกจากราชการโดยพลันตามนัยมาตรา ๖๗ และหาก นาย ก. ประสงค์จะขอบรรจุกลับเข้ารับราชการก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ (๒) ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการ กรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ ๒๕๕๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๔๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลับมาก ที่ ทส ๐๔๐๖/๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้หาหรือ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ (จังหวัดนครศรีธรรมราช) ได้ดำเนินการตรวจสอบสืบสวนกรณีมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการเจ้าหน้าที่สังกัดส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓ จังหวัดตรัง ทุจริตในการปลูกป่าชายเลน แล้วเห็นว่ามีการจัดทำหลักฐานการเบิกจ่ายเงินเป็นเท็จ ปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม และมีการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุครุภัณฑ์ ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงขอให้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ จำนวน ๓๒ ราย และให้ดำเนินการทางวินัยกับคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันตามคำสั่งส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๔ คำสั่ง เพื่อดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการสังกัดกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จำนวน ๒๘ ราย และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการ ๔ ราย ซึ่งโอนไปรับราชการสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ส่วนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการซึ่งเป็นคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันตามคำสั่งส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓ จังหวัดตรัง จำนวน ๑๐ ราย กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจึงหาหรือว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร และหากเรื่องนี้เป็นกรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนต่างกรมในกระทรวงเดียวกันกระทำผิดวินัยร่วมกันจะมีแนวทางการดำเนินการต่อไปอย่างไร และการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้วจะมีผลอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามเรื่องที่หาหรือเป็นกรณีที่ข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ปลัดกระทรวงจึงเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามนัยมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการในสังกัดของตนไปนั้น เป็นการมีคำสั่งโดยผู้ที่ไม่ใช้อำนาจ อันเป็นผลให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๕ คำสั่ง

เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีผลให้การสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้วต้องเสียไปทั้งหมด ฉะนั้น อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะต้องยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วส่งเรื่องให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการที่ถูกลงโทษทั้ง ๓๒ ราย และคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันตามคำสั่งส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลน ที่ ๓ ที่ ๗๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง ส่วนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการที่สังกัดกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมจำนวน ๑๐ ราย นั้น แม้จะเป็นคำสั่งที่สั่งโดยผู้มีอำนาจก็ตาม แต่เรื่องที่กำลังกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาที่ยังไม่ครบถ้วนตามเรื่องและบุคคลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งมา ดังนั้น เมื่อเรื่องนี้จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ตามที่กล่าวมาข้างต้น และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฉบับนี้ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ไปในคำสั่งเดียวกัน ทั้งนี้ คำสั่งใหม่จะต้องครอบคลุมเรื่องที่กำลังกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๔๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๒/๘๐๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้หารือมายัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ (จังหวัดอุบลราชธานี) ได้ตรวจสอบและมีหนังสือชี้มูลว่าข้าราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยและข้าราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าว ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการในสังกัดของตน จำนวน ๓๕ ราย ส่วนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการในสังกัด จำนวน ๑๗ ราย โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกันกับชุดที่กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง แต่ต่อมากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ถูกต้อง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน นั้น ข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นกรรมการสอบสวน และเมื่อกำหนดตัวบุคคลที่เป็นกรรมการสอบสวนได้แล้วให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข ต้องทำความตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นกรรมการสอบสวนก่อนแล้วจึงสั่งแต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละกระทรวงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งเรื่องนี้ให้กระทรวงมหาดไทยและ
กระทรวงสาธารณสุขทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๔๗๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อหรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา

อ้างถึง หนังสือกรมอุตุนิยมวิทยา ที่ ทก ๐๔๐๑/๑๐๖๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมอุตุนิยมวิทยาได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าได้รับหนังสือร้องขอความเป็นธรรมกล่าวหาข้าราชการรายหนึ่งของกรมอุตุนิยมวิทยามีพฤติกรรมไม่สุภาพเรียบร้อย และมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีซึ่งเป็นข้าราชการของกรมอุตุนิยมวิทยาเช่นเดียวกัน โดยกรณีผู้สาวมีการฟ้องคดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เพื่อเรียกค่าทดแทนจากหญิงอื่นที่แสดงตนว่ามีความสัมพันธ์กับสามี ในทำนองชู้สาว ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการสืบพยาน กรมอุตุนิยมวิทยาจึงขอรื้อหรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๔ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ และ ๒ ที่ว่ากรมอุตุนิยมวิทยาจะรอให้ผลของคดีแพ่งถึงที่สุดก่อนจึงดำเนินการทางวินัยได้หรือไม่ และหากมีการสอบสวนแล้วผลการสอบสวนทางวินัยต่างกับผลในทางคดีแพ่งจะมีผลกับคณะกรรมการสอบสวนวินัย หรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง อย่างไร หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้พิจารณามีมติให้เวียนส่วนราชการถือเป็นแนวทางปฏิบัติกรณีการดำเนินการทางวินัยกับการดำเนินคดีอาญาว่า การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลคดีอาญาให้เรื่องล่าช้า ซึ่งกรณีนี้ที่หารือนี้ แม้จะเป็นกรณีที่มีการดำเนินคดีแพ่งอยู่ด้วย การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาก็ควรต้องใช้แนวทางตามมติ ก.พ. ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นเมื่อมีการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการในสังกัด ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของผู้ถูกกล่าวหา จะต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยต่อไปตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากต่อมาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจะมีคำพิพากษาแตกต่างไปจากการดำเนินการทางวินัย คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยก็หาต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด ถ้าดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมายและโดยสุจริต

ข้อหารือที่ ๓ ที่ว่าหากการสอบสวนวินัยเสร็จสิ้นและมีการสั่งลงโทษหรือยุติเรื่องไปแล้วก่อนมีคำพิพากษา ต่อมาหากมีข้อเท็จจริงใหม่จากคำพิพากษาที่ทำให้ความเห็นเปลี่ยนไปจากเดิม

กรมอุตุนิยมวิทยาจะสามารถยกเลิกคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งที่หยุดเรื่องไปแล้วและดำเนินการสอบสวนใหม่ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๙ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยมาตรา ๑๑ (๒) กำหนดให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้นกรณีนี้หากมีข้อเท็จจริงใหม่จากคำพิพากษาในคดีแพ่งที่อาจทำให้ความเห็นเปลี่ยนไปจากเดิม การดำเนินการเกี่ยวกับการยกเลิกคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งยุติเรื่องของผู้บังคับบัญชานั้นควรหารือไปยังคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเพื่อให้การดำเนินการเรื่องนี้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อหาหรือที่ ๔ ที่ว่าการที่ข้าราชการของกรมอุตุนิยมวิทยามีหนังสือร้องเรียนกันไปตามหลายครั้ง จะเป็นการกระทำผิดวินัยฐานใดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หากเป็นการร้องเรียนเพื่อกลับแกล้งกันก็อาจเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาความสามัคคี หรือกระทำการกลับแกล้ง กัดขี หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๗) หรือมาตรา ๘๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ ทั้งนี้ การพิจารณาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๔๘๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับคำสั่งพักราชการ

เรียน พ.ต.ท. ก.

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงยุติธรรมที่ ยธ ๐๒๐๒๖.๔/๑๓๓๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘

๒. หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของท่าน

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ กระทรวงยุติธรรมได้รับเรื่องร้องทุกข์กรณีที่ท่านร้องทุกข์ว่าการที่กรมตำรวจมีคำสั่งที่ ๑๓๕/๒๕๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๗ ให้ท่านพักราชการนั้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมตามข้อ ๒ (๑) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งกระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีเป็นการตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเนื่องมาจากการบังคับใช้กฎ ก.พ. จึงส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และท่านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมไปยังสำนักงาน ก.พ. เพื่อประกอบการพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๙๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ. โดย กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๒ กำหนดว่า ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการได้ ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ข้อ ๒ (๑) กรณีที่ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้มีอำนาจพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยมีเหตุใดเพียงเหตุเดียว ผู้บังคับบัญชาก็มีอำนาจที่จะสั่งพักราชการได้แล้วถ้าเห็นว่าให้ผู้นั้นอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ และข้อ ๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวกำหนดว่า ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ การพักราชการให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา ซึ่ง ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยว่าการสอบสวนพิจารณาดังกล่าว หมายถึง การสอบสวนพิจารณาในเรื่องที่ถูกสอบสวนทางวินัย และหมายรวมถึงการพิจารณาคดีของศาลด้วย ดังนั้น ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งพักราชการข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด โดยในคำสั่งระบุว่าเป็นการ

สั่งพักราชการกรณีต้องหาคดีอาญา และถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย การสั่งให้กลับเข้ารับราชการในกรณีดังกล่าวจะทำได้ต่อเมื่อการพิจารณาคดีอาญาได้เสร็จสิ้น และการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้วเช่นกัน หากคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด หรือการสอบสวนพิจารณาทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวกลับเข้ารับราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พัชรา เพ็ชรทวี

(นางสาวพัชรา เพ็ชรทวี)

ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัย

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๕๒๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๒.๓/๘๔๐๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หาหรือว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้ง นาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติการ และมีคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งนิติกรปฏิบัติการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี ต่อมาได้ตรวจพบว่า บุคคลดังกล่าวเคยถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดคดีอาญา ๒ กรณี คือ กรณีความผิดฐานกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี โดยผู้เสียหายยินยอม และกรณีความผิดฐานพรากเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเสียจากบิดามารดาเพื่อการอนาจาร ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวยังไม่อาจถือว่า นาย ก. เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่โดยที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ยังไม่เคยมีแนวทางปฏิบัติมาก่อนจึงขอหาหรือว่าความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ นาย ก. เคยถูกศาลจังหวัดมีนบุรีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๑๕ ปี ปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท ในกรณีความผิดฐานกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี โดยผู้เสียหายยินยอม และกรณีความผิดฐานพรากเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเสียจากบิดามารดาเพื่อการอนาจาร แต่เนื่องจาก นาย ก. กับผู้เสียหายได้อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยา และผู้เสียหายตั้งครรภ์ ๖ เดือน เห็นควรให้โอกาส นาย ก. ได้อยู่กินกับผู้เสียหายและทำหน้าที่ผู้นำครอบครัวหาเลี้ยงชีพ โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี นั้น ไม่ถือว่านาย ก. เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๖ ข. (๔) กรณีเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) กรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่

โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นนั้น ถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางนารถ เพชรสม

(นางสาวนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๙๙๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทาหรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ที่ มท ๐๒๐๒.๒/๒๐๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยแจ้งว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี นาย ก. นายช่างโยธาปฏิบัติงาน สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดสุรินทร์ ถูกกล่าวหาว่าข่มขืนกระทำชำเรา นางสาว ข. แล้วเห็นว่า นาย ก. และ นางสาว ข. มีเพศสัมพันธ์กันจริง แต่ข้อเท็จจริงยังไม่เป็นที่ยุติว่าเป็นการข่มขืนกระทำชำเรา เห็นควรรอผลคดีอาญา และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงกับ นาย ก. กรณีที่ได้อยู่กับ ฉันทามีภรรยา กับ นางสาว ค. โดยเปิดเผยอยู่แล้ว แต่ไปมีความสัมพันธ์กับ นางสาว ข. ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก. ซึ่งในส่วนของคุณคดีอาญา ศาลจังหวัดสุรินทร์ได้พิพากษาว่า นาย ก. มีความผิดฐานทำให้อื่นเกิดความกลัวหรือตกใจโดยการขู่เข็ญ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๙๒ ลงโทษปรับ ๕๐๐ บาท ส่วนความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา นางสาว ข. ได้ถอนคำร้องทุกข์ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องจึงระงับ ต่อมา นางสาว ข. ได้มีหนังสือถึงกรมโยธาธิการและผังเมือง ขอให้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ นาย ก. ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพราะเห็นว่ากรณีที่ นาย ก. ได้ขอขมาและขอโทษ แสดงว่าได้ยอมรับว่าข่มขืนกระทำชำเราจริง กรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์พิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ นาย ก. แต่จังหวัดสุรินทร์เห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นความผิดลหุโทษ ซึ่งเป็นความผิดวินัยเล็กน้อย และได้ว่ากล่าวตักเตือน นาย ก. แล้ว กระทรวงมหาดไทยจึงหารือมายัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อหาหรือที่ว่าการที่อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แล้วแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. กรณีดังกล่าวอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองจะมีอำนาจดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในฐานะผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า เมื่ออธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดสุรินทร์ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติฉบับ ดังกล่าว ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงกับ นาย ก. กรณีมีความสัมพันธ์กับ นางสาว ข. ทั้งที่ นาย ก. อยู่กินฉันสามีภรรยา กับ นางสาว ค. แล้ว อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัย อย่างไม่ร้ายแรงกับ นาย ก. ในเรื่องเดียวกันได้อีก

๒. ข้อหาหรือที่ว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองแจ้งให้จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการทางวินัย อย่างร้ายแรงกับ นาย ก. ซึ่งถูกกล่าวหาว่าข่มขืนกระทำชำเรา นางสาว ข. ภายหลังจากที่ นางสาว ข. ได้ถอน คำร้องทุกข์ และศาลจังหวัดสุรินทร์อนุญาตแล้ว ได้หรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า เรื่องนี้เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะพิจารณาตามมาตรา ๙๑ แห่ง พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานมีมูลเพียงพอที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็สามารถดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๐๐๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอร้องการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๔๗

ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘

๒. หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๖๑๓

ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ามีการร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ท. ให้ตรวจสอบการออกโฉนดที่ดินบริเวณหาดพรีด้อม ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต โดยอ้างว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รองประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพตติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร (นาย ก.) พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ท. และ นาย ข. ได้ออกไปตรวจสอบ นาย ข. ได้รายงานผลการตรวจสอบเบื้องต้นต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าการออกโฉนดที่ดินน่าจะเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ เห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ค. พนักงานป่าไม้อาวุโส (เกษียณวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖) นาย ข. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส (เกษียณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕) นาย ง. นิติกรชำนาญการพิเศษ (เกษียณวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕) นาย จ. รองอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (เกษียณวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗) และนาย ฉ. อธิบดีกรมป่าไม้ (เกษียณวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงหารือว่าการที่ นาย ข. รายงานผลการตรวจสอบเบื้องต้นโดยแนบหนังสือสำนักงาน ป.ป.ท. เรื่องการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่หาดพรีด้อม จังหวัดภูเก็ต ซึ่งปรากฏชื่อ นาย ข. ส่วน นาย ฉ. และ นาย ง. ได้ปรากฏรายชื่อในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น กรณีนี้ถือได้ว่าได้มีการกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดตามมาตรา ๑๐๐ หรือไม่ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะมีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการทั้งหมดได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย ว่าจะต้องมีการกล่าวหาข้าราชการผู้นั้นเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยต้องกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน

หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชา
ของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีใช้ความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดหลุโทษไว้ก่อนออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันที่ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยก็มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไป
ได้เสมือนว่ายังมีได้พ้นจากราชการ ซึ่งการกล่าวหาข้าราชการผู้ใดว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ตามมาตราดังกล่าว นั้น จะต้องเป็นการกล่าวหาที่ระบุโดยชัดแจ้งถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำหรือละเว้น
การกระทำที่พียงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องระบุด้วยว่าข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำ
หรือละเว้นการกระทำเช่นนั้น

สำหรับกรณีที่ทำหรือปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ข. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕
รายงานผลการตรวจสอบเบื้องต้นต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมแนบเอกสารของ
สำนักงาน ป.ป.ท. เรื่องการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่หาดพริต้อม จังหวัดภูเก็ต ซึ่งปรากฏชื่อ
นาย ข. และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รายงานผลการสืบสวน
ข้อเท็จจริงต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยในรายงานดังกล่าวปรากฏรายชื่อ นาย ฉ.
และ นาย ง. ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องพิจารณารายงานดังกล่าวข้างต้นว่า
ได้ระบุตัวข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาและพฤติกรรมที่ชัดเจนที่พียงเห็นได้ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรงก่อนที่ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากราชการหรือไม่ หากพิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริง
ดังกล่าว ก็ถือได้ว่าการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการดังกล่าวกระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ และหากผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ผู้บังคับบัญชา
ก็สามารถดำเนินการทางวินัย และมีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ส ๑๐๐๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทารือแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ลับ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้หรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมป่าไม้ว่า สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๒ สาขากระบี่ ดำเนินการกันพื้นที่บริเวณที่ดินของ นาย ส. ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งที่กรมป่าไม้ยังไม่มีความเห็นด้วย กับมติของ ก.บร.จังหวัดกระบี่ สำนักจัดการที่ดินป่าไม้เห็นว่าเป็นการดำเนินการโดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน เห็นควรแจ้งสำนักบริหารกลางทราบและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รองอธิบดีรักษาราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย ต่อมากรมป่าไม้ได้มีคำสั่ง ที่ ๙๓๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. แต่ นาย ก. ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้โต้แย้ง กรณีนี้ไม่มีการกล่าวหา ว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ก่อนออกจากราชการ จึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมป่าไม้ไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงและไม่มีอำนาจสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรมป่าไม้จึงหารือว่า

๑. กรมป่าไม้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นาย ก. หรือไม่

๒. กรณีตามข้อ ๑ เป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือว่านาย ก. ได้กระทำความผิดวินัยหรือละเว้นกระทำการใด ที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในขณะที่นาย ก. ยังรับราชการอยู่กรมป่าไม้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว โดยมีไว้เพราะเหตุตาย ว่าจะต้องมีการกล่าวหาข้าราชการผู้นั้นเป็นหนังสือว่ากระทำความผิดวินัยหรือละเว้นกระทำการ ใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยต้องกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่า กระทำความผิดอาญาที่มีโทษความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษไว้ก่อน ออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจ ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาและดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ ซึ่งการ

กล่าวหาข้าราชการผู้ใดว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตราดังกล่าว นั้น จะต้องเป็นการกล่าวหาที่ระบุ โดยชัดแจ้งถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำหรือละเว้นการกระทำที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องระบุว่าข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำหรือละเว้นการกระทำเช่นนั้น

สำหรับกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ได้มีหนังสือที่ ทส ๑๖๑๘๔.๒/๘๗๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมป่าไม้ว่าการดำเนินการของสำนักจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๒ สาขากระบี่ ที่กันพื้นที่บริเวณที่ดินของ นาย ส. ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งที่กรมป่าไม้ยังไม่มีความเห็นด้วยกับมติของ กบร.จังหวัดกระบี่ เป็นการดำเนินการโดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน เห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รองอธิบดี รักษาราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้ได้ลงนามในหนังสือสั่งการให้สำนักบริหารกลางตั้งคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงและแจ้งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ทราบ ต่อมาหลังจาก นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการ ไปแล้ว กรมป่าไม้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น กรมป่าไม้ จึงต้องพิจารณาจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ว่า ได้มีการระบุว่า นาย ก. มีพฤติการณ์ที่ เห็นได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ นาย ก. จะพ้นจากราชการหรือไม่ หากพิจารณาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวก็อาจถือได้ว่าการกล่าวหา นาย ก. ไว้ก่อนออกจากราชการ กรมป่าไม้ก็มีอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายใน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นงนารถ เพชรสม

(นางสาวนงนารถ เพชรสม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๐๔๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ย้ายในระหว่างการสอบสวน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลับ ที่ ปข ๐๐๒๐.๑/๑๗๙ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลับ ที่ ปข ๐๐๒๐.๑/๑๙๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดราชบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๓๕๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แก่ นางสาว ก. เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี สาขาปากท่อ โดยจังหวัดราชบุรีได้พิจารณารายงานผลการสืบสวนแล้วเห็นว่า นางสาว ก. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่องไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและนำเงินส่งคลัง และไม่จดทะเบียนโอนมรดกให้กับผู้ขอ ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีจึงมอบหมายให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรีแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ นางสาว ก. ทราบ โดย นางสาว ก. ได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งย้าย นางสาว ก. ให้มาปฏิบัติหน้าที่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในตำแหน่งนักวิชาการที่ดินชำนาญการ ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ จังหวัดราชบุรีจึงได้ส่งสำนวนการสอบสวนมาเพื่อให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ออกคำสั่งลงโทษ ซึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่ามีปัญหาข้อกฎหมายจึงหารือไปยัง ก.พ. เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ นางสาว ก. ต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. ข้อหารือที่ว่ากรณีกล่าวหา นางสาว ก. ว่าไม่จดทะเบียนโอนมรดกให้กับผู้ขอ หากผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พิจารณาจากรายงานการสอบสวนแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาว่าการกระทำของ นางสาว ก. เป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะสามารถสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การดำเนินการในกรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทำการสอบสวนโดยแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา และในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดต้องทำการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน

ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา จากอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดังกล่าว หากผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาใหม่ ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของ นางสาว ก. เห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามสำนวน การสอบสวนยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาว่าการกระทำของ นางสาว ก. เป็นความผิดวินัยหรือไม่ ผู้ว่าราชการ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็ย่อมมีอำนาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ และหากเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นที่ ควรให้จังหวัดราชบุรีดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็อาจกำหนดประเด็นที่ ต้องการให้สอบสวนเพิ่มเติม และขอให้จังหวัดราชบุรีดำเนินการให้ก็ได้

๒. ข้อหาหรือที่ว่ากรณีที่ถูกกล่าวหา นางสาว ก. ว่าไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการเก็บรักษา เงินและนำเงินส่งคลัง หากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ นางสาว ก. เป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ ซึ่งแตกต่างไปจากฐานความผิดที่ปรากฏในบันทึกการแจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่แจ้งให้ นางสาว ก. ทราบ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและระบุฐานความผิดดังกล่าวให้ นางสาว ก. ทราบเพิ่มเติมหรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หากผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พิจารณาสำนวน การสอบสวนแล้วเห็นว่า การพิจารณาความผิดดังกล่าวอาจทำให้ นางสาว ก. หลงประเด็นในการชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็สามารถดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและระบุกรณีความผิด วินัยฐานดังกล่าวให้ นางสาว ก. ทราบเพิ่มเติมได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๐๕๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง การขอการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๔๖๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นายกองค้กรบริหารส่วนตำบลนิคมเขาบ่อแก้ว ได้ดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๖ ว สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมเขาบ่อแก้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมเขาบ่อแก้ว ได้รายงานการสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย นาย ก. ได้พิจารณาเห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ จึงมีมติให้ นายกองค้กรบริหารส่วนตำบลนิคมเขาบ่อแก้วดำเนินการทางวินัยใหม่ให้ถูกต้องต่อไป แต่เนื่องจาก นาย ก. ได้โอนมาสังกัดสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ นนทบุรี แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมเขาบ่อแก้วจึงมีหนังสือแจ้งให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการรายดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงหารือมายัง ก.พ. รวม ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ - ๓ ที่ว่า คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก. ขอบด้วยกฎหมายและมีผลใช้บังคับหรือไม่ และจำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งลงโทษ และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมเขาบ่อแก้วสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้หรือไม่ หากยังไม่เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคำสั่งลงโทษดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าเนื่องจากเรื่องนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ใน

ฐานะที่จะให้ความเห็นได้ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรหารือประเด็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามนัยมาตรา ๓๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

สำหรับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่โอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีกระทำผิดอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญของผู้ที่โอนดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๗ โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ซึ่งพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวด ๗ โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ ในการส่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการที่โอนมานั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๕๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอร้องหรือเรื่องวินัยและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ก.

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ ศธ ๖๐๑๒(๒.๑)/๐๓๗ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หารือกรณีมีบุคลากรในหน่วยงานถูกร้องเรียนกล่าวหา และได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงแล้ว ผลปรากฏว่าไม่มีมูลอันเป็นความผิดทางวินัย ซึ่งต่อมาได้มีการร้องเรียนกล่าวหาบุคลากรคนเดิมในเรื่องเดิมอีก และบุคลากรดังกล่าวไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างการสอบหาข้อเท็จจริง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามที่ท่านหรือว่า ได้มีการร้องเรียนกล่าวหาบุคลากรรายเดิมในเรื่องเดิม ทั้งที่ผลการสอบหาข้อเท็จจริงในครั้งก่อนปรากฏว่าไม่มีมูลอันเป็นความผิดทางวินัยนั้นจะถือว่าชอบหรือไม่ และมีระเบียบใดกำหนดไว้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ อย่างไรก็ตาม หากเป็นข้าราชการพลเรือนปัญหาในทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยว่า หากผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการรายใดแล้วผลปรากฏว่าไม่มีความผิด หรือสั่งยุติเรื่อง หรือสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ภายหลังปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องเดียวกันได้อีกโดยไม่มีกฎหมายห้ามและไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำแต่อย่างใด ดังนั้น ในกรณีที่เคยมีการสืบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาแล้วเห็นว่ากรณีไม่มีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย หากภายหลังได้มีการร้องเรียนกล่าวหาบุคคลเดิมในเรื่องเดิมอีกโดยปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติม หน่วยงานต้นสังกัดก็อาจดำเนินการสืบสวนพิจารณาหรือดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลดังกล่าวได้อีก

๒. ตามที่ท่านหรือว่า บุคลากรที่ถูกร้องเรียนไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างการสอบหาข้อเท็จจริง โดยไม่มีระเบียบหรือข้อบังคับของหน่วยงานกำหนดไว้ให้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนจะถือว่าชอบหรือไม่ และมีกฎหมายหรือระเบียบใดของ ก.พ. กำหนดไว้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หากเป็นข้าราชการพลเรือน ข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจะนำเอาเหตุที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นไม่ได้ ซึ่งหมายความว่า แม้ข้าราชการจะอยู่ในระหว่างการถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจรอการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการผู้นั้นไว้ได้ ดังนั้น ข้าราชการที่อยู่ในระหว่างถูกสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจนำมาเป็นเหตุรอการเลื่อนเงินเดือนไว้ได้เช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พัชรา เพ็ชรทวี

(นางสาวพัชรา เพ็ชรทวี)

ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัย

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การขอให้คุ้มครองพยาน

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือสำนักงานรัฐมนตรี ที่ ยธ ๐๑๐๑/๒๓๓๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือของท่าน ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ขอให้ ก.พ. ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ การให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก่ท่าน สืบเนื่องจากกรณีที่ท่านได้ร้องเรียนเกี่ยวกับการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ดำเนินการโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในกรณีที่ไม่เลื่อนตำแหน่งให้แก่ท่าน นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จ ความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓ ได้กำหนด หลักเกณฑ์ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ที่จะได้รับความคุ้มครองต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือ ระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ โดยเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ ดำเนินการทางวินัย หรือลดโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิดวินัยกรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยทุจริตได้ และข้อ ๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวกำหนดว่าผู้ที่มีหน้าที่จะต้องให้ ความคุ้มครองพยานคือ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ดังนั้น กรณีของท่านจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวที่ ก.พ. จะดำเนินการให้ท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พัชรา เพ็ชรทวี

(นางสาวพัชรา เพ็ชรทวี)

ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัย

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การขอให้คุ้มครองข้าราชการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

เรียน ประธานคณะกรรมการจริยธรรมประจำสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๙/๗๔๑๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ประธานคณะกรรมการจริยธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รับหนังสือจากประธานชมรมโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ขอให้คุ้มครองข้าราชการกรณีสำนักนายกรัฐมนตรามีคำสั่ง ที่ ๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ สั่งให้ นาย ก. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีนี่ ซึ่งคณะกรรมการจริยธรรมประจำสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการและเป็นกรณีที่เกิดกับผู้บริหารระดับสูงซึ่งมีผลกระทบในวงกว้าง จึงส่งเรื่องดังกล่าวไปให้ ก.พ. พิจารณาความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่นายกรัฐมนตรามีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีนี่ ที่ ๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ สั่งให้ นาย ก. ไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีนี่ นั้น เป็นการใช้อำนาจในฐานะหัวหน้ารัฐบาลตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยในการสั่งให้ นาย ก. ไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีนี่ดังกล่าว นาย ก. ยังคงได้รับเงินเดือนจากสังกัดเดิมรวมทั้งได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิของนายกรัฐมนตรีนี่อีกทางหนึ่งด้วย กรณีดังกล่าวมิใช่กรณีที่ นาย ก. ถูกผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ. ตามข้อ ๑๕ (๔) ของประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง หรือเกี่ยวกับคุณสมบัติของข้าราชการ

เรียน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานประกันสังคม ลับ ที่ รง ๐๖๐๒/๑๐ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานประกันสังคมหารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าสำนักงานประกันสังคมได้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง นางสาว ก. ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานสำนักงานประกันสังคมจังหวัดลพบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมาสถานีตำรวจภูธรหนองขาหย่างได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดว่า นางสาว ก. เคยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยคดีถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี ปรับ ๗,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และให้กระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ สำนักงานประกันสังคมจึงหารือว่า พฤติกรรมของ นางสาว ก. เข้าข่ายเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ หรือไม่ และหากกรณีนี้เป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามเข้ารับราชการ ขอให้ ก.พ. พิจารณายกเว้นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ นางสาว ก. มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองจำนวนมากถึง ๑๔ เม็ด และถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาในข้อหาเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย กรณีจึงเข้าข่ายเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ก.พ. ไม่อาจพิจารณายกเว้นกรณีมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวให้ นางสาว ก. ได้ เนื่องจาก นางสาว ก. ไม่ได้ยื่นคำขอยกเว้นกรณีมีลักษณะต้องห้ามให้ ก.พ. พิจารณาก่อนที่จะเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงต้องสั่งให้ นางสาว ก. ออกจากราชการโดยพลัน ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัย กรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้สอบสวนใหม่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ด่วนที่สุด ที่ พบ ๐๐๓๒.๐๐๙/๑๒๙๕๐ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดเพชรบูรณ์ได้หาหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ กรณี นาง ก. พยาบาลเทคนิคชำนาญงานโรงพยาบาลวังโป่ง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ อุทธรณ์คำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ไล่ นาง ก. ออกจากราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และให้จังหวัดเพชรบูรณ์ยกเลิกคำสั่งลงโทษและดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย จังหวัดเพชรบูรณ์เห็นว่าเนื่องจากปัจจุบันมีกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ออกใช้บังคับแล้ว จึงหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนใหม่ตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วขอเรียนดังนี้

๑. ข้อหาหรือที่ว่าการดำเนินการสอบสวนที่จังหวัดเพชรบูรณ์แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้ ตามคำสั่งที่ ๗๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ยังถือว่าเป็นการดำเนินการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนเดิมจะต้องดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง และถือว่าเป็นการดำเนินการสอบสวนที่ยังไม่แล้วเสร็จหรือไม่และคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ใช้บังคับ ใช่หรือไม่

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ในฐานะผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษ นาง ก. แล้ว การดำเนินการทางวินัยย่อมเป็นอันเสร็จสิ้นการที่ นาง ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ได้วินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษและดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง คำวินิจฉัยดังกล่าวถือเป็นการยกเลิกกระบวนการดำเนินการทางวินัย ทั้งกระบวนการ หากใช้การเยียวยาที่คณะกรรมการสอบสวนจะสามารถย้อนกลับไปดำเนินการในกระบวนการที่ไม่ถูกต้องให้เป็นการถูกต้องได้ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ยกเลิกคำสั่งลงโทษแล้ว จังหวัดเพชรบูรณ์จึงต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่

เพื่อดำเนินการสอบสวน นาง ก. และคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๒. ข้อหาหรือที่ว่าหากจังหวัดเพชรบูรณ์ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการสอบสวนแก่ นาง ก. ใหม่ แต่ นาง ก. ได้แสดงความประสงค์ขอลาออกจากราชการ กรณีดังกล่าวนี้จังหวัดเพชรบูรณ์สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ นาง ก. ต่อไป ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจาก นาง ก. ยังคงรับราชการ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาง ก. ได้แสดงความประสงค์ขอลาออกจากราชการ กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องพิจารณาในประเด็นนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๑๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารื้อวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๓๒/๙๔๓๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อ่านคำพิพากษาของศาลฎีกาที่พิพากษาให้ลงโทษจำคุก นาย ก. นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ จำนวน ๒๑ ปี ในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ฐานพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานยิงปืนโดยใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุ โดยปรากฏว่า นาย ก. ไม่ได้ไปฟังคำพิพากษา แต่ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอผักไห่ จนถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ หลังจากนั้นลาพักผอนตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ และได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงหรือว่าจะออกคำสั่งปลดหรือไล่นาย ก. ออกจากราชการ ตั้งแต่เมื่อใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอ่านคำพิพากษาของศาลฎีกาให้จำคุก นาย ก. นั้น นาย ก. ยังคงมีสภาพเป็นข้าราชการจนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงไม่อาจสั่งลงโทษปลดหรือไล่นาย ก. ออกจากราชการ ย้อนหลังไปให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ต้องรับโทษจำคุก ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ ดังนั้น หากผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะสั่งลงโทษปลดหรือไล่นาย ก. ออกจากราชการ จะต้องสั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ นาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๐๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหาหรือเรื่องการค้าเงินทางวินัยกับข้าราชการที่เกษียณอายุราชการ

เรียน อธิบดีกรมชลประทาน

อ้างถึง หนังสือกรมชลประทาน ลับ ที่ กษ ๐๓๒๘/๓๒๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมชลประทานหาหรือว่ากรมชลประทานได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงข้าราชการรายหนึ่งและคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอความเห็นที่สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่โดยที่เป็นความผิดวินัยเล็กน้อย จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนไว้ครั้งหนึ่งก่อน ในระหว่างการพิจารณาของกรมชลประทาน ปรากฏว่าข้าราชการรายนี้ได้เกษียณอายุราชการ ดังนี้ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะต้องสั่งในเรื่องนี้อย่างไร โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอย่างไร และจะต้องสั่งในรูปแบบคำสั่งลักษณะใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการไปแล้วนั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่าหากมีการกล่าวหาข้าราชการผู้ใดเป็นหนังสือว่ากระทำความผิดหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือการกล่าวหาอันเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเอง หรือผู้หนึ่งถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีโทษการกระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้หนึ่งจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีสาเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้เสมือนว่ายังมีได้ออกจากราชการ แต่ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้หนึ่งพ้นจากราชการ จึงจะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้หนึ่งต่อไปได้ สำหรับกรณีนี้หรือนี้เป็นกรณีที่กรมชลประทานได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงข้าราชการรายนี้ก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ กรณีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ ดังนั้นแม้ว่าคณะกรรมการสอบสวนจะเสนอความเห็นต่อกรมชลประทานว่าเห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ข้าราชการรายนี้ แต่เป็นความผิดวินัยเล็กน้อยสมควรให้ว่ากล่าวตักเตือน ก่อนที่ข้าราชการรายนี้จะเกษียณอายุราชการก็ตาม แต่เมื่อปรากฏว่าในระหว่างการพิจารณาของกรมชลประทานข้าราชการรายนี้ได้เกษียณอายุราชการ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็ต้องสั่งยุติการดำเนินการ

ทางวินัย ซึ่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ได้กำหนดให้การสั่งยุติการดำเนินการทางวินัยในกรณีนี้ต้องทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๘๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอพระราชทานอภัยโทษทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการที่ นร ๐๕๐๘/ท ๘๕๓๑ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณากรณี นาย ก. อดีตผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษทางวินัยกรณีที่ถูกสำนักงานศาลยุติธรรมลงโทษปลดออกจากราชการ ในเรื่องที่ได้เข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการอื่นและก้าวล่วงการบริหารงานภายในของศาลจังหวัดเชียงใหม่โดยไม่มีอำนาจหน้าที่ โดยเทียบเคียงกับแนวทางการขอลดโทษของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกลงโทษทางวินัย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่ นาย ก. ขอพระราชทานอภัยโทษโดยขอลดโทษวินัยอย่างร้ายแรงเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นั้น หากเทียบเคียงการพิจารณาลดโทษในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก” ซึ่งเรื่องนี้ปรากฏผลการสอบสวนนาย ก. ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น หากกรณีนี้เป็นข้าราชการพลเรือน โทษที่จะได้รับมีอยู่ ๒ สถาน คือปลดออก หรือไล่ออก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงแห่งกรณีซึ่งกฎหมายบัญญัติถึงเหตุอันควรลดหย่อนโทษไว้โดยมิได้ระบุรายละเอียดว่าควรเป็นเหตุใดบ้าง ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาความผิดและกำหนดโทษเป็นสำคัญว่าจะนำเหตุลดหย่อนประการใดมาประกอบการพิจารณาเพื่อให้การลงโทษมีความเหมาะสมและเป็นธรรม เช่น ลักษณะของการกระทำผิด ผลแห่งการกระทำผิด คุณความดี การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด การให้ออกสแก้ไขความประพฤติ เหตุเบื้องหลังการกระทำผิดและสภาพของผู้กระทำผิด เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จะนำเหตุผลหย่อนโทษมาประกอบการพิจารณาลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกซึ่งเป็นสถานโทษ
ที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ส ๑๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า

อ้างถึง หนังสือองค์การคลังสินค้า ลับ ที่ อคส. ๑๐๒๓/๔๘๔๗ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การคลังสินค้าได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า องค์การคลังสินค้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย กรณีการรับจํานำลําไยอบแห้ง ปี ๒๕๕๕ ตามคำสั่งองค์การคลังสินค้า ลับ ที่ ๑๗๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยนํากฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยมีผู้ถูกกล่าวหาบางรายพ้นสภาพการเป็นพนักงานไปแล้ว และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยแต่งตั้งให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้าเป็นประธานกรรมการสอบสวน องค์การคลังสินค้าจึงได้หารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. ขอรื้อที่ว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยซึ่งมีผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้าเป็นประธานกรรมการ มีอำนาจสอบสวนทางวินัยอดีตพนักงานที่มีตำแหน่งสูงกว่าประธานกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ เพียงใด

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่ข้อ ๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ได้กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไว้ว่าประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และข้อ ๑๐ กำหนดว่า ภายใต้บังคับข้อ ๓ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ สำหรับกรณีที่หารือ การที่องค์การคลังสินค้าได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยแต่งตั้งผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้าเป็นประธานกรรมการ อันทำให้ผู้ถูกกล่าวหาบางรายมีตำแหน่งที่สูงกว่าประธานกรรมการ การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามข้อ ๓ และข้อ ๑๐ และทำให้การสอบสวนตอนที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายเสียไป ในกรณีเช่นนี้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยใหม่ให้ถูกต้อง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต้องดำเนินการสอบสวนในตอนนั้นใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว ตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว

๒. ข้อหาหรือที่ว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีอำนาจสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานไปแล้วได้หรือไม่ เพียงใด

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อหาเรื่องนี้เป็นการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานองค์การคลังสินค้า ซึ่งต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่องค์การคลังสินค้ากำหนด สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากเป็นการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการไปแล้ว มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ดังนั้น หากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ ผู้บังคับบัญชาก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๘๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. ที่ปรึกษาประจำนายกรัฐมนตรี กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีการจัดหาพัสดุโครงการปรับปรุงระบบนาฬิกาสำหรับผู้ติดตั้งบริเวณภายในและโดยรอบอาคารรัฐสภาโดยมิชอบ กรณีการดำเนินการจัดซื้อรถรับส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม (DSNG C-Band) และกรณีการจัดซื้อรถยนต์ยี่ห้อ TOYOTA COROLLA ALTIS ๑.๖ J M/T จำนวน ๖ คัน ในวงเงินงบประมาณ ๔,๖๐๒,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รายงานและส่งเรื่องดังกล่าวมาให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการทางวินัย จึงมีปัญหาว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ในการสั่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้นแล้วแต่กรณี เรื่องนี้ นาย ก. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยขณะเป็นข้าราชการรัฐสภา ตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นักบริหารระดับสูง) ซึ่งเป็นตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๒ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะดำเนินการ

สืบสวน หรือสอบสวนทางวินัยแก่ นาย ก. ตามนัยมาตรา ๑๐๖ ประกอบมาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ดังนั้น กรณีกล่าวหา นาย ก. เรื่องการปรับปรุงระบบนาฬิกา (Clock System) สำหรับติดตั้งบริเวณภายในและโดยรอบอาคารรัฐสภาโดยมิชอบ การที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ นาย ก. ในขณะที่ นาย ก. ได้ออมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีกล่าวหาเรื่องการดำเนินการจัดซื้อรถรับส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม (DSNG C-Band) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงภายหลังวันที่ นาย ก. ได้ออมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว และกรณีกล่าวหาเรื่องการจัดซื้อรถยนต์ยี่ห้อ TOYOTA COROLLA ALTIS ๑.๖ J M/T จำนวน ๖ คัน ในวงเงินงบประมาณ ๔,๖๐๒,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ นั้น ทั้งสองกรณีเป็นอำนาจของเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่จะต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนทางวินัยแก่ผู้นี้ต่อไป โดยอาจนำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมาประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๔๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อยุทธการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับมาก ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๗๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ และ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๓๗๘ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่ยุทธหรือ จำนวน ๔๓๔ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยแจ้งว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษ ภาค ๒ (จังหวัด ชลบุรี) ได้ตรวจสอบสืบสวน กรณีการเบิกจ่ายเงินโครงการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ที่มีบุคคลภายนอกเข้าร่วม ประชุมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๙ (ชลบุรี) ซึ่งปรากฏว่า ข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการดังกล่าวได้เบียดบังเงิน จำนวน ๕๔๑,๕๕๐ บาท ไปเป็นของตนหรือผู้อื่นโดยทุจริตหรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสียเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กระทำการในการปฏิบัติกรตามหน้าที่รับรองเป็นหลักฐานว่าได้มีการจ่ายเงินให้กับราษฎรผู้เข้ารับการอบรมและเจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันรักษาป่าจริง ซึ่งเป็นความเท็จและละเลยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงานและการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับโครงการฝึกอบรมดังกล่าว จำนวน ๕ ราย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณารายงานการตรวจสอบสืบสวนของสำนักตรวจสอบพิเศษ ภาค ๒ (จังหวัดชลบุรี) แล้วเห็นว่า ข้าราชการทั้ง ๕ ราย ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกรมป่าไม้ ๔ ราย ประกอบด้วย นาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส นาย ข. นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ นาย ค. นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ และ นาย ง. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส และข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑ ราย คือ นาย จ. เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงหารือไปยัง ก.พ. ว่าตามรายงานการตรวจสอบสืบสวนของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๒ (ชลบุรี) ดังกล่าว เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ทั้ง ๕ ราย ได้กระทำความผิดร่วมกันหรือไม่ อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรงเป็นของผู้ใด อาศัยอำนาจตามกฎหมายมาตราใด การทำคำสั่งสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง จะทำเป็นคำสั่งเดียวกันได้หรือไม่ อย่างไร และกรณีที่มีการแยก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรงออกจากกัน หรือแยกคำสั่ง การสอบสวนแต่ละกรณีออกจากกัน จะทำให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเสียไปหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นการกล่าวหาข้าราชการ ๕ ราย กระทำผิดวินัย ร่วมกัน และเป็นกรณีข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน จึงเป็น อำนาจของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรงในคำสั่งเดียวกันได้ หรือหากปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นว่า เพื่อความชัดเจนจะแยกคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรงออกจากกันก็สามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสอบสวนทั้งสองคำสั่งดังกล่าวควรเป็นบุคคลชุดเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาเอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่ขอหารือ คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๖๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนกรณีลงโทษลดเงินเดือน

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมป่าไม้ ต่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๑.๓/๑๖๑๐๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘

๒. หนังสือกรมบัญชีกลาง ต่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/๓๙๙๓๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมป่าไม้หรือไปยังกรมบัญชีกลางว่า กรมป่าไม้มีคำสั่งกรมป่าไม้ที่ ๑๐๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดเงินเดือน นาย ก. ชื่อเดิม นาย ข. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๒ ร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป กรณีนี้กรมป่าไม้จะออกคำสั่งให้ข้าราชการรายดังกล่าวได้รับเงินเดือนตามที่ถูกลดโทษโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่เท่าใด และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อหาดังกล่าวอยู่ในอำนาจพิจารณาของสำนักงาน ก.พ. จึงส่งเรื่องให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาดำเนินการ และแจ้งผลให้กรมป่าไม้ทราบโดยตรง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๐ (๒) กำหนดว่า การสั่งลงโทษลดเงินเดือนให้มีผลตั้งแต่วันที่คำสั่ง กรณีนี้กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งที่ ๑๐๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดเงินเดือน นาย ก. ชื่อเดิม นาย ข. ร้อยละ ๔ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเดือนที่มีคำสั่ง ดังนั้น กรมป่าไม้จึงต้องออกคำสั่งให้ข้าราชการรายดังกล่าวได้รับเงินเดือนตามที่ถูกลดโทษตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ด่วนที่สุด ที่ ศบ ๕๒๑๐.๑/๒๑๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘
และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ด่วนมาก ที่ ศบ ๕๒๑๐.๑/๒๒๐๖๔ ลงวันที่ ๔
พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้หารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไว้ก่อนที่จะเกษียณอายุงานเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และปัจจุบันยังทำการสอบสวนไม่แล้วเสร็จ พนักงานเจ้าหน้าที่รายดังกล่าวได้ยื่นเรื่องขอรับเงินบำเหน็จซึ่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ได้กำหนดระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในกรณีนี้ไว้เป็นการเฉพาะ จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนว่ามีแนวทางปฏิบัติหรือแนวทางวินิจฉัยกรณีนี้อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีตามที่หารือเป็นปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายเงินบำเหน็จของพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ย่อมเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลว่าด้วยกองทุนบำเหน็จเงินบำเหน็จ และเงินช่วยเหลืออื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งข้อ ๕ ของระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้อำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้ รวมทั้งให้อำนาจในการตีความหรือวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ อย่างไรก็ตาม กรณีนี้หากเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญกระทรวงการคลังได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว.๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องการว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องการว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดว่าให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องการว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่กรณียังไม่ถึงที่สุดขอรับบำนาญได้

โดยทำประกันไว้ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) และโดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ
ของกระทรวงการคลัง ท่านจึงอาจหาหรือไปยังกระทรวงการคลังโดยตรงอีกทางหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๖๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขั้อหรือประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ประธานคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย (นาย ก.)

อ้างถึง หนังสือกรมการค้าภายใน ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๑/๘๖๗ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการค้าภายในได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการสังกัดกรมการค้าภายใน จากการสอบสวนพบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมมาลงชื่อปฏิบัติราชการโดยวิธีสแกนลายนิ้วมือเพื่อบันทึกเวลาเข้า/ออกในการทำงาน แต่มิได้ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานที่ตนสังกัด ตลอดช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการสอบสวนจึงหารือว่าพฤติกรรมดังกล่าวถือว่า “เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ” หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คำว่า “ละทิ้ง” หมายถึง กรณีที่ข้าราชการไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นกรณีที่ไม่มาปฏิบัติงานเลย หรือมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ตัวไม่อยู่ปฏิบัติงาน โดยออกไปนอกสำนักงานหรือไป ณ จุดอื่นซึ่งอยู่นอกจุดที่กำหนดให้อยู่ประจำที่ทำงาน

สำหรับการที่จะพิจารณาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามมาตราใดหรือไม่ อย่างไร นั้น ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและการกระทำของข้าราชการผู้นั้นแต่ละเรื่อง แต่ละราย อย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้ได้ความจริง แล้วจึงปรับข้อเท็จจริงเข้ากับกฎหมายว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำความผิดในกรณีใด มาตราใด ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยตรงที่จะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง การทบทวนข้อหาหรือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๒.๒/๔๔๔๐๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ตามที่ ก.พ. ได้ตอบข้อหาหรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่า กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ต้องทำความตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นกรรมการสอบสวนก่อน แล้วจึงสั่งแต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละกระทรวงต่อไป นั้น กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่ากระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปแล้ว ประกอบกับข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มิได้กำหนดให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน และในทางปฏิบัติที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้ ก.พ. ทบทวนการตอบข้อหาหรือดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกัน เพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นคณะกรรมการสอบสวน แล้วให้แต่ละส่วนราชการ มีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน โดยคณะกรรมการสอบสวนจะต้องประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน ดังนั้น การที่กระทรวงมหาดไทยขอรายชื่อข้าราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวนของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ได้มอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดจำนวน ๑ ราย เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวน ถือได้ว่ากระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว และการที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ตามแนวทางการตอบข้อหาหรือ

ของ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ นั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของกระทรวงมหาดไทยชอบด้วยกฎหมาย การสอบสวนที่ดำเนินการไปแล้วจึงไม่เสียไป

ข้อที่ห้าหรือว่า หากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นบุคคลชุดเดียวกันทั้งหมดแล้ว ผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ จะต้องเป็นบุคคลเดียวกันทั้งสามกระทรวงหรือไม่ นั้น ก.พ. เห็นว่า กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข จะต้องทำการตกลงร่วมกัน เพื่อกำหนดว่าจะแต่งตั้งบุคคลใดทำหน้าที่ประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ และเมื่อตกลงร่วมกันแล้วจะต้องแต่งตั้งบุคคลเดียวกันนั้นทำหน้าที่ดังกล่าว ทั้งสามกระทรวง ดังนั้น บุคคลที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในคำสั่งของทั้งสามกระทรวงจึงต้องเป็นบุคคลเดียวกัน

ข้อที่ห้าหรือว่า จำนวนกรรมการสอบสวนของแต่ละสังกัดต้องเป็นไปตามสัดส่วนอย่างไร นั้น ข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ได้กำหนดว่าจำนวนของกรรมการสอบสวนจะต้องมาจากแต่ละสังกัดจำนวนเท่าใด จึงเป็นกรณีที่ต้องใช้ดุลพินิจร่วมกันว่าจะกำหนดให้กรรมการสอบสวนควรมาจากแต่ละสังกัดในสัดส่วนเท่าใดจึงจะเป็นการเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ก.พ. มีข้อสังเกตว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนได้ โดยในการเพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการ นั้น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข จะต้องทำการตกลงร่วมกันว่าจะเพิ่มหรือลดกรรมการจำนวนเท่าใด และให้ทั้งสามกระทรวงไปดำเนินการเพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการตามที่ตกลงร่วมกัน เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดเป็นบุคคลชุดเดียวกันทั้งสามกระทรวง อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๘๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง หารือแนวทางการดำเนินการตามมาตรา ๙๔

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๒/๓๓๖ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้หารือโดยแจ้งว่า ตามที่สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกัน ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการต้องทำความตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นกรรมการสอบสวน และเมื่อกำหนดตัวบุคคลได้แล้วให้แต่ละส่วนราชการแต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันเป็นคณะกรรมการสอบสวน นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข ตามแนวทางข้างต้น โดยในการประชุมผู้แทนกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือขอให้ สำนักงาน ก.พ. ทบทวนการตอบข้อหารือดังกล่าว ที่ประชุมจึงมีมติให้รอผลการตอบข้อหารือ แต่อย่างไรก็ดี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอหารือแนวทางการดำเนินการระหว่างรอผลการพิจารณาจากสำนักงาน ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อหารือที่ว่า คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๑๒๕๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่แต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันกับที่กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นกรรมการสอบสวน เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีเดียวกันนี้ ก.พ. ได้ตอบข้อหารือกระทรวงมหาดไทยว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกันตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ข้อ ๑๗ ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกัน เพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นคณะกรรมการสอบสวน แล้วให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน โดยคณะกรรมการสอบสวนจะต้องประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข จะต้องทำการตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดว่าจะแต่งตั้งบุคคลใดทำหน้าที่ประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ และเมื่อตกลงร่วมกันแล้ว จะต้องแต่งตั้งบุคคลเดียวกันนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวนทั้งสามกระทรวง ดังนั้น การที่กระทรวงมหาดไทยขอรายชื่อข้าราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงสาธารณสุข เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวนของกระทรวงมหาดไทยซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงสาธารณสุข ได้มอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดจำนวน ๑ ราย เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวนถือว่ากระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการสอบสวนแล้ว และต่อมาปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของกระทรวงมหาดไทยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๑๒๕๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งบุคคลชุดเดียวกันกับกระทรวงมหาดไทยเป็นคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมาย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงสามารถดำเนินการสอบสวนต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

อย่างไรก็ตาม ข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ได้กำหนดว่า จำนวนของกรรมการสอบสวนจะต้องมาจากแต่ละสังกัดจำนวนเท่าใด จึงเป็นกรณีที่ทั้งสามกระทรวงจะต้องใช้ดุลพินิจร่วมกันว่าจะกำหนดให้กรรมการสอบสวนควรมาจากแต่ละสังกัดในสัดส่วนเท่าใดจึงจะเป็นการเหมาะสม ซึ่ง ก.พ. มีข้อสังเกตว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนได้ โดยในการเพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการ นั้น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข จะต้องทำการตกลงร่วมกันว่าจะเพิ่มหรือลดกรรมการจำนวนเท่าใด และให้ทั้งสามกระทรวงไปดำเนินการเพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการตามที่ตกลงร่วมกัน เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดเป็นบุคคลชุดเดียวกันทั้งสามกระทรวง โดยการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อหาหรือที่ว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องทำนองเดียวกันนี้อีกอย่างไรเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และไม่เกิดความเสียหาย นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องดำเนินการตามแนวทางการตอบข้อหาหรือของ ก.พ. ดังกล่าวข้างต้น

สำหรับข้อหาหรืออื่น นั้น เมื่อ ก.พ. มีความเห็นดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งได้ตอบข้อหาหรือ
ไปยังกระทรวงมหาดไทยแล้วตามสิ่งที่ส่งมาด้วย กรณีจึงไม่มีปัญหาที่ต้องพิจารณาอีกต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๙๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการลาป่วยระหว่างลาศึกษาต่อและไม่สามารถกลับมาปฏิบัติราชการได้อีก

เรียน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับ ด่วนมาก ที่ กต ๐๒๐๘/๖๙๕๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘
และ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๒๐๘/๑๔๖๘๑ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการต่างประเทศได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาย ก. นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (ปัจจุบันเป็น กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ต้งมารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการ นับแต่ครบกำหนดระยะเวลาที่อนุมัติให้ลาศึกษาต่อต่างประเทศด้วยทุนส่วนตัว โดยยื่นใบลาป่วย ในภายหลังพร้อมใบรับรองแพทย์ ระบุว่า “เป็นโรคซึมเศร้ารุนแรง ส่งผลต่อการรับรู้ความเป็นจริง ทำให้ขณะที่มีอาการรุนแรงนั้นส่งผลต่อความคิด การตัดสินใจ และพฤติกรรม และสูญเสียความสามารถในการทำหน้าที” กระทรวงการต่างประเทศจึงหารือมายัง ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่หารือว่ากรณีเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ หรือไม่ ประการใด นั้น

ก.พ. เห็นว่า จากใบรับรองแพทย์ฉบับแรกระบุว่า นาย ก. มีโรคซึมเศร้าที่มีความรุนแรง ส่งผลต่อการรับรู้ความเป็นจริงทำให้ขณะมีอาการรุนแรง ส่งผลต่อความคิด การตัดสินใจ และพฤติกรรม ประกอบกับใบรับรองแพทย์ฉบับที่สองที่ได้ระบุว่า ตามประวัติน่าจะเริ่มมีอาการมาประมาณ ๓ - ๔ ปีก่อนมาโรงพยาบาล นำเชื่อได้ว่าในขณะนั้น นาย ก. มีอาการป่วยของโรคซึมเศร้าทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ ดังนั้น การที่ นาย ก. ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่จะต้องกลับมาปฏิบัติราชการวันแรกนับแต่ครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ นั้น พฤติการณ์ไม่น่าจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

อย่างไรก็ตาม การที่ข้าราชการเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ นั้น ตามมาตรา ๑๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ ดังนั้นในเรื่องนี้หากกระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ นาย ก. ไม่สามารถกลับมาปฏิบัติราชการได้นั้น เนื่องจากมีอาการเจ็บป่วยด้วยโรคซึมเศร้า อันเป็นการเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็อาจสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามมาตรา ๑๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้

๒. ตามที่หาหรือว่ากรณีเข้าข่ายเป็นการผิดสัญญาการลาศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศด้วยทุนส่วนตัวหรือไม่นั้น

ก.พ. เห็นว่า จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เป็นที่ยุติแล้ว กรณีจึงขึ้นอยู่กับผลการพิจารณาของกระทรวงการต่างประเทศ โดยหากกระทรวงการต่างประเทศพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของ นาย ก. ที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และสั่งลงโทษไล่อหรือปลด นาย ก. ออกจากราชการ กรณีถือเป็นการผิดสัญญาตามข้อ ๗ วรรคสอง แต่หากกระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของ นาย ก. ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่สั่งให้ นาย ก. ออกจากราชการเนื่องจากเจ็บป่วย กรณีก็จะถือเป็นการผิดสัญญาตามข้อ ๗ วรรคสาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๓๐

ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้หารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยว่า จังหวัดกำแพงเพชรสามารถแต่งตั้ง พันเอก ก. รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดกำแพงเพชร เป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ข. เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำแพงเพชร ตามข้อ ๑๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามข้อ ๑๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า “การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ...ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากข้าราชการฝ่ายพลเรือน ซึ่งมีใช้ข้าราชการการเมืองก็ได้” และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้นิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ไว้หมายถึง “ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการอื่นในกระทรวงกรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น” ดังนั้น จึงไม่รวมถึงข้าราชการฝ่ายทหาร การที่จังหวัดกำแพงเพชรแต่งตั้ง พันเอก ก. ซึ่งปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นนายทหารปฏิบัติการประจำมณฑลทหารบกที่ ๓๓ (นปก. ประจำ มทบ.๓๓) เป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๘ ซึ่งการสอบสวนและการดำเนินการใด ๆ ในช่วงที่ พันเอก ก. เป็นประธานคณะกรรมการสอบสวน ต้องเสียไปทั้งหมดด้วย ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๔๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๘๘๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้นำกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และให้นำหลักเกณฑ์การพิจารณาสอบสวนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ มาใช้บังคับกับพนักงานราชการโดยอนุโลม ปัจจุบันได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้วและคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการยังมิได้กำหนดแนวทางการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานราชการเพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติ ดังนั้น หากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานราชการ โดยกำหนดให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการที่เกี่ยวกับความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มาใช้บังคับกับพนักงานราชการโดยอนุโลมได้หรือไม่ อยางไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คณะอนุกรรมการบริหารพนักงานราชการ (อ.คพร.) คณะที่ ๓ ด้านกฎหมายและวินัยได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๕ วรรคสอง กำหนดว่า หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพนักงานราชการให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการกำหนด และข้อ ๒๖ วรรคสอง กำหนดว่า ในการพิจารณาการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งเป็นเรื่องที่อยู่ในหลักเกณฑ์และวิธีการของการสอบสวนทางวินัย กรณีความผิดของข้าราชการพลเรือนสามัญและพนักงานราชการมีลักษณะเหมือนกันซึ่งความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งเป็นเรื่องของการพิสูจน์ความผิดซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงสามารถนำกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งของข้าราชการพลเรือนมาใช้กับพนักงานราชการได้โดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

สำหรับการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น โดยที่ได้มีประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ เรื่องแนวทางดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัยพนักงานราชการ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลของส่วนราชการนั้นมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดกับหลักการของการจ้างพนักงานราชการหรือการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ โดยไม่ได้กำหนดให้นำกรณีการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม เนื่องจากระบบพนักงานราชการเป็นการจ้างงานระบบสัญญาจ้างในหน่วยงานภาครัฐที่มีสัญญาจ้างเป็นเครื่องมือในการบริหาร โดยการเข้าออกจากงานจะเป็นไปตามสัญญาจ้าง ซึ่งไม่ใช่การจ้างงานจนเกษียณอายุราชการเหมือนกับข้าราชการ หากนำเรื่องการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมาใช้กับพนักงานราชการ อาจขัดกับหลักปรัชญาของระบบพนักงานราชการข้างต้น ประกอบกับการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ไม่ใช่หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงไม่สามารถอาศัยอำนาจตามข้อ ๒๕ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗ นำเรื่องการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมากำหนดให้ใช้บังคับกับพนักงานราชการโดยอนุโลมได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๔๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้าราชการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงพลังงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพลังงาน ที่ พน ๐๒๐๑/๖๕๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อตรวจสอบการจัดจ้างและดำเนินการตรวจรับพัสดุโครงการว่าจ้างบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์แม่ข่ายและอุปกรณ์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยปลัดกระทรวงพลังงานได้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า มีการดำเนินการโครงการไม่ถูกต้องตามระเบียบของราชการ จำนวน ๔ สัญญา ได้แก่ (๑) สัญญาเลขที่ ๔๘/๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ (๒) สัญญาเลขที่ ๔๔/๕๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ (๓) สัญญาเลขที่ ๑๗/๕๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และ (๔) สัญญาเลขที่ ๑๘/๕๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่เนื่องจากมีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดหลายคน โดยมีข้าราชการที่ตำแหน่งต่างกัน และสังกัดต่างกระทรวงกัน ตลอดจนมีพนักงานราชการกระทำผิดร่วมด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานจึงหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าว ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ อย่างไรก็ตามในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ประกอบข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นไปตามมาตรา ๙๔ และที่กำหนดในข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ดังนั้น ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานหรือ ก.พ. จึงมีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ตามที่หรือว่า กรณีนี้เป็นกรกล่าวหาว่าข้าราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ทั้ง ๔ สัญญา) ได้กระทำผิดวินัยร่วมกันหรือไม่ อย่างไร และมีแนวทางในการพิจารณาว่าการกระทำลักษณะใดเป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันตามนัยมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น

ก.พ. เห็นว่า การดำเนินโครงการว่าจ้างบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์แม่ข่าย และอุปกรณ์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ รวม ๔ สัญญา นั้น ข้าราชการที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการดังกล่าวได้แยกกันดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณ โดยไม่ปรากฏว่าข้าราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีพฤติกรรมหรืออำนาจหน้าที่ในลักษณะที่เป็นการกระทำ ผิดวินัยร่วมกัน อย่างไรก็ตามก็ดีเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนและความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ปลัดกระทรวงพลังงานจะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทุกคน (ทั้ง ๔ สัญญา) ในคราวเดียวกัน โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพียงคำสั่งเดียวก็ได้

สำหรับแนวทางในการพิจารณาว่าการกระทำลักษณะใดจึงจะถือว่าเป็นการกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามมูลกรณีว่าลักษณะในการดำเนินการและผู้ถูกกล่าวหา แต่ละคนมีพฤติกรรมหรืออำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันหรือไม่ หากเป็นการกระทำผิดในเรื่อง เดียวกัน และผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมหรืออำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน กรณีจึงถือว่าเป็นการ กระทำผิดวินัยร่วมกัน ซึ่งต้องพิจารณาจากรายละเอียดของข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

๒. ตามที่หาหรือว่า ในกรณีที่ข้าราชการตำแหน่งต่างกันและข้าราชการต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน โดยมีพนักงานราชการกระทำผิดร่วมด้วยนั้น จะแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพียงคำสั่งเดียวได้หรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า เมื่อมีข้าราชการต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน ในการนี้ ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการต้องทำความ ตกลงกัน เพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการสอบสวน แล้วให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้น เป็นคณะกรรมการสอบสวน สำหรับในกรณีที่มีข้าราชการดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูง ในสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วยนั้น ปลัดกระทรวงพลังงาน มีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการที่ดำรงประเภทตำแหน่งอำนาจการระดับสูง กับข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันซึ่งเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในคำสั่งเดียวกันได้ ตามมาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๕ ประกอบข้อ ๑๒ และข้อ ๑๗ ทั้งนี้ ไม่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แก่พนักงานราชการและข้าราชการพลเรือนในคำสั่งเดียวกัน

๓. ตามที่หาหรือว่า กรณีพนักงานราชการซึ่งก่อนถูกชี้มูลความผิดทางวินัยตามความเห็น ของปลัดกระทรวงพลังงานได้ลาออกจากการเป็นพนักงานราชการ และปัจจุบันได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน ส่วนราชการจะสามารถนำเรื่องที่ถูกชี้มูลความผิด

ทางวินัยขณะเป็นพนักงานราชการมาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับบุคคลดังกล่าวได้หรือไม่
อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่มีบทบัญญัติ
ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะนำกรณีความผิดเมื่อครั้งก่อนเป็นข้าราชการพลเรือนมาดำเนินการทางวินัย
หรือพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนได้ ดังนั้น ปลัดกระทรวงพลังงานจึงไม่อาจนำกรณี
ความผิดเมื่อครั้งเป็นพนักงานราชการมาดำเนินการทางวินัยหรือพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๙๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อกรณีศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

อ้างถึง หนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ลับ ที่ นร ๐๒๐๓.๐๖/๓๐๒๒ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมประชาสัมพันธ์ได้หารือมายัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๘๒๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่สั่งลงโทษไล่นาย ก. วิศวกรไฟฟ้า ๘ สำนักส่งเสริมและพัฒนางานเทคนิค ออกจากราชการ และคำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๘๒๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่สั่งลงโทษไล่นาง ข. เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ๗ ส่วนพัฒนาบุคลากรการประชาสัมพันธ์ สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์ ออกจากราชการ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันพึงมีพึงได้ให้แก่ข้าราชการทั้งสองตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กรมประชาสัมพันธ์จึงขอหารือรวม ๓ ข้อความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียน ดังนี้

๑. ขอรื้อที่ว่า การเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ คู่กรณีต้องผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งตามคำพิพากษาศาลปกครอง นับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข กลับหรือตเสีย ดังนั้นกรณีนี้ เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๔๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้เพิกถอนคำสั่งของอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่สั่งลงโทษไล่นาย ก. และ นาง ข. ออกจากราชการ กับเพิกถอนคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาโดยให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันพึงมีพึงได้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กรมประชาสัมพันธ์ในฐานะคู่กรณีจึงต้องผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองดังกล่าว

๒. ข้อหาหรือที่ว่า การสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการทั้งสองรายดังกล่าวกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือดำรงตำแหน่งอื่นในประเภทหรือระดับเทียบเท่าตำแหน่งเดิมนั้น จะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การดำเนินการตามข้อหาหรือนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีหน้าที่ในทางบริหารที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ตามแต่ละกรณีดังนี้

(๑) กรณีข้าราชการยังไม่เกษียณอายุราชการ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องสั่งแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าวกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หากไม่อาจแต่งตั้งกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม ก็อาจแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิมซึ่งข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ทั้งนี้ หากมีเหตุผลความจำเป็นที่ไม่อาจปฏิบัติตามแนวทางนี้ได้ให้เสนอ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

(๒) กรณีที่ข้าราชการเกษียณอายุราชการไปแล้ว ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าวกลับเข้ารับราชการ อย่างไรก็ตาม ส่วนราชการต้องเพิ่มเติมรายชื่อบุคคลในบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการด้วย

๓. ข้อหาหรือที่ว่า การคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันพึงมีพึงได้ให้แก่ข้าราชการทั้งสองรายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดนั้น ประกอบด้วยอะไรบ้าง และอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้พิจารณาและวางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้แก่ข้าราชการที่ออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ แล้วต่อมาได้มีการยกเลิกเพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามคำพิพากษาของศาล หรือคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายให้กลับเข้ารับราชการ ไว้ดังนี้

การเลื่อนเงินเดือน ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมินและส่วนราชการรอการเลื่อนเงินเดือนไว้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามผลงานที่ได้มีการพิจารณาไว้ในแต่ละรอบการประเมินโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานไม่เต็มรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) กรณีที่ข้าราชการไม่มีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง และ ก.พ. พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เงินประจำตำแหน่ง ให้ส่วนราชการนำส่งคำขอให้ ก.พ. พิจารณานุมัติให้ข้าราชการได้รับเงินประจำตำแหน่งในระหว่างที่ออกจากราชการเป็นการเฉพาะราย ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๑

สำหรับการจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการในระหว่างที่ออกจากราชการนั้น ส่วนราชการจะต้องดำเนินการตามระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณากเล็ก เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างไรก็ตาม เพื่อความชัดเจนในเรื่องดังกล่าวและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ กรมประชาสัมพันธ์ควรหารือไปยังกรมบัญชีกลางโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๗๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมปศุสัตว์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๖๐๒/๑๖๕๔๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๘๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

๓. หนังสือกรมปศุสัตว์ ลับ ที่ กษ ๐๖๐๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมปศุสัตว์ได้หาหรือโดยส่งเอกสารหลักฐานไปประกอบการพิจารณา และแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดปราจีนบุรี มีคำสั่งที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาง ก. (ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗) กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องดำเนินการเบิกเงินค่าประกันสังคมของเจ้าหน้าที่ จำนวน ๑๕ ราย แต่ไม่นำส่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปราจีนบุรี ต่อมากรมปศุสัตว์มีคำสั่ง ลับ ที่ ๘๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ข. กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปศุสัตว์จังหวัดปราจีนบุรี กับ นาง ก. กรณีถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำส่อไปทางทุจริต เรื่องเบิกค่ารักษาพยาบาลหรือเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการบำนาญ เป็นเท็จ ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรีเห็นว่า เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนซ้ำซ้อนกัน จึงมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรีดังกล่าว แต่กรมปศุสัตว์พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการสอบสวนคนละกรณีกันสามารถดำเนินการไปได้ทั้งสองคำสั่ง จึงได้มีหนังสือแจ้งให้จังหวัดปราจีนบุรีดำเนินการสอบสวนทางวินัยนาง ก. ตามคำสั่งเดิมต่อไป จังหวัดปราจีนบุรีจึงได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรีอีกครั้ง โดยให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ มีผลต่อไป ต่อมาจังหวัดปราจีนบุรีได้ส่งหนังสือ ลับ ที่ ปจ ๐๐๐๘/๖๖๒๐ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่งหลักฐานของคณะกรรมการสอบสวน ในกรณีที่พาดพิงว่า นาย ข. เป็นผู้กระทำผิดวินัยร่วมกับ นาง ก. ในกรณีการเบิกเงินค่าประกันสังคมของเจ้าหน้าที่ จำนวน ๑๕ ราย แต่ไม่นำส่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งกรมปศุสัตว์พิจารณาข้อเท็จจริงตามเอกสารดังกล่าวแล้ว เห็นว่ายังรับฟังไม่ได้ชัดเจนเพียงพอในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ข. ในกรณีดังกล่าว กรมปศุสัตว์จึงขอหาหรือว่าจะดำเนินการทางวินัยกับ นาย ข. ในเรื่องนี้อย่างไร และขอทราบแนวทางการดำเนินการทางวินัยกับนาง ก. ซึ่งได้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ ในเรื่องกระทำการทุจริตเบิกค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการบำนาญ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยถูกต้องตาม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จังหวัดปราจีนบุรีมีคำสั่งที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. นั้น เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรง กรณีที่ นาง ก. ดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าประกันสังคมของเจ้าหน้าที่แล้วไม่นำส่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปราจีนบุรี แต่สำหรับคำสั่งกรมปศุสัตว์ ที่ ๘๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรง กรณีที่ นาย ข. กับนาง ก. ถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำส่อไปทางทุจริตเรื่องเบิกค่ารักษาพยาบาลหรือเบิกค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการบำนาญเป็นเท็จ กรณีจึงเป็นการกระทำต่างกรรม ต่างวาระกัน และไม่ถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน ดังนั้น เมื่อ นาย ค. นิติกรชำนาญการ ที่ทำการปกครองจังหวัดปราจีนบุรี ได้เสนอบันทึกข้อความที่ ปจ ๐๐๑๘.๑ /๑๑๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการเบิกจ่ายเงินค่าประกันสังคมแต่มิได้นำส่งสำนักงานประกันสังคมของนาง ก. ว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีได้เกษียณส่งการทนายบันทึกข้อความให้ปศุสัตว์จังหวัดปราจีนบุรีพิจารณาดำเนินการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงถือได้ว่าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่านาง ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ และผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาง ก. ตามคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ จึงเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่นาง ก. พ้นจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของจังหวัดปราจีนบุรีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุที่จะต้องยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และจังหวัดปราจีนบุรีจะต้องดำเนินการสอบสวนต่อไปให้แล้วเสร็จ ส่วนกรณีที่การสอบสวนพาดพิงว่า นาย ข. เป็นผู้กระทำผิดวินัยร่วมกับ นาง ก. นั้นเมื่อจังหวัดปราจีนบุรีได้รายงานไปยังอธิบดีกรมปศุสัตว์แล้ว จึงเป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมปศุสัตว์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของ นาย ข. ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำหรับกรณีทำการทุจริตเบิกค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการบำนาญหรือการเบิกค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการบำนาญเป็นเท็จนั้น เมื่อกรมปศุสัตว์ได้มีคำสั่งที่ ๘๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ข. และ นาง ก. และได้สั่งลงโทษไล่ นาง ก. ออกจากราชการ และสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ข. ร้อยละ ๒ เป็นเวลา ๓ เดือน

แล้วกรมปศุสัตว์ต้องรายงานการลงโทษดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อตรวจสอบ
ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ปจ ๐๐๐๘/๔๙๑๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๒๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

๓. หนังสือจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ปจ ๐๐๐๘/๔๘๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดปราจีนบุรีหรือโดยส่งเอกสารหลักฐานไปประกอบการพิจารณาและแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดปราจีนบุรี มีคำสั่งที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาง ก. (ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗) กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องดำเนินการเบิกเงินค่าประกันสังคมของเจ้าหน้าที่จำนวน ๑๕ ราย แต่ไม่นำส่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปราจีนบุรี ต่อมากรมปศุสัตว์มีคำสั่ง ลับ ที่ ๘๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ข. กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปศุสัตว์จังหวัดปราจีนบุรี และ นาง ก. ว่ากระทำการส่อไปทางทุจริตเบิกค่ารักษาพยาบาลหรือเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการบำนาญเป็นเท็จ ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรีเห็นว่าเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนซ้ำซ้อนกัน จึงมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรีดังกล่าว แต่กรมปศุสัตว์พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการสอบสวนคนละกรณีกัน สามารถดำเนินการไปได้ทั้งสองคำสั่ง จึงได้มีหนังสือแจ้งให้จังหวัดปราจีนบุรีดำเนินการสอบสวนทางวินัย นาง ก. ตามคำสั่งเดิมต่อไป จังหวัดปราจีนบุรีจึงได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรีอีกครั้งโดยให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ มีผลต่อไป จังหวัดปราจีนบุรีจึงหารือว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. และ นาย ข. ควรมีเพียงคณะเดียวและควรให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นผู้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองรายต่อไปหรือไม่ และหนังสือกรมปศุสัตว์ที่แจ้งให้จังหวัดปราจีนบุรีดำเนินการทางวินัย นาง ก. ตามคำสั่งเดิมต่อไปนั้น เป็นหนังสือสั่งการที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากเหลือระยะเวลาดำเนินการอีกเพียง ๙ วัน จะครบกำหนดระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่กรมปศุสัตว์อนุมัติให้ นาง ก. ลาออกจากราชการความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จังหวัดปราจีนบุรีมีคำสั่งที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. นั้น เป็นการแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรงกรณี ที่ นาง ก. ดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าประกันสังคมของเจ้าหน้าที่ แล้วไม่นำส่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปราจีนบุรี แต่สำหรับคำสั่งกรมปศุสัตว์ ที่ ๘๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรงกรณีที่ นาย ข. กับ นาง ก. ถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำส่อไปทางทุจริตเรื่องเบิกค่ารักษาพยาบาลหรือเบิกค่ารักษาพยาบาล ของข้าราชการบำนาญเป็นเท็จ กรณีจึงเป็นการกระทำต่างกรรม ต่างวาระกัน และไม่ถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน ดังนั้น เมื่อนาย ค. นิติกรชำนาญการ ที่ทำการปกครองจังหวัดปราจีนบุรี ได้เสนอบันทึกข้อความ ที่ ปจ ๐๐๑๘.๑/๑๑๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี รายงานผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณีการเบิกจ่ายเงินค่าประกันสังคมแต่นำส่งสำนักงานประกันสังคมของ นาง ก. ว่ากรณีมี มูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีได้เกษียณสั่งการ ท้ายบันทึกข้อความให้ปศุสัตว์จังหวัดปราจีนบุรีพิจารณาดำเนินการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรง จึงถือได้ว่าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่า นาง ก. กระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง ก่อนออกจากราชการในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ และผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงแก่ นาง ก. ตามคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ๑๙๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ จึงเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่นาง ก. พ้นจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ของจังหวัดปราจีนบุรีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุที่จะต้องยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน และจังหวัดปราจีนบุรีจะต้องดำเนินการสอบสวนต่อไปให้แล้วเสร็จ สำหรับกรณีที่พาดพิงว่า นาย ข. เป็นผู้กระทำผิดวินัยร่วมกับ นาง ก. นั้น เมื่อจังหวัดปราจีนบุรีได้รายงานไปยังอธิบดีกรมปศุสัตว์ แล้ว จึงเป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมปศุสัตว์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๖) แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของ นาย ข. ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๘๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๔๓๒๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม
มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ว่าประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรืให้พิจารณาโทษแก่
นาย ก. ที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กรณีร่ำรวยผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวน
คดีพิเศษ เลขาธิการนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะสามารถพิจารณาโทษแก่ นาย ก. ตามฐานความผิด
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย และไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีกได้หรือไม่
หรือควรดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนโดยตรง แต่เป็นปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเห็นควรให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทาหรือ
ไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท ๐๓๐๒.๓/๒๖๐๘ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองได้หารือไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) นาง ข. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) นาย ค. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) นาง ง. เจ้าหน้าที่ปกครองชำนาญงาน และ นางสาว จ. พนักงานราชการ และจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาง ฉ. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) ซึ่งย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี กรณีที่บุคคลดังกล่าวถูกกล่าวหาว่า เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักทะเบียนอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรีได้ร่วมกันทุจริตจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้กับบุคคลผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน สำหรับ นาย ช. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) นาย ซ. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) และ นาง ฌ. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) ปรากฏผลการสืบสวนข้อเท็จจริงว่ายังไม่มีความเป็นการกระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา แต่เนื่องจากปรากฏชื่อเป็นนายทะเบียนในระบบฐานข้อมูลที่เกิดการทุจริต จึงได้มีการใช้อำนาจในทางบริหารดำเนินการว่ากล่าวตักเตือน แต่สำหรับ นาย ญ. อดีตปลัดอำเภอ ซึ่งเกษียณอายุราชการไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้ ต่อมากรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่ากรณีดังกล่าวเป็นกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยร่วมกัน จึงเป็นอำนาจของอธิบดีกรมการปกครองที่จะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่บุคคลทั้งหมด ตามนัยมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กรมการปกครองเห็นว่าประเด็นปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินการ จึงได้หารือไปยัง ก.พ. รวม ๕ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อหาหรือที่ว่ากรณีนี้เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการตำแหน่งต่างกันในการบริหารส่วนภูมิภาคในสังกัดของกรมการปกครอง ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาบางรายจะย้ายไปดำรงตำแหน่งที่จังหวัดอื่นแต่ยังคงมี

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่อาจถือได้ว่า ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของข้าราชการดังกล่าวต่างกัน กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการปกครองจะเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยกับข้าราชการทั้ง ๙ รายตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีที่ข้าราชการประเภทวิชาการระดับชำนาญการและประเภททั่วไประดับชำนาญงาน สังกัดกรมการปกครอง ที่ดำรงตำแหน่งในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัดต่างกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดต่างก็มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างไรก็ดี แม้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกคนจะดำรงตำแหน่งในประเภทและระดับเดียวกัน แต่เมื่อกรณีนี้มีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หลายคน จึงเป็นกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต่างกัน ตามนัยข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงเป็นอำนาจของอธิบดีกรมการปกครองที่จะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาทุกคนในคำสั่งเดียวกัน ดังนั้นความเห็นของกรมการปกครองที่ว่าเรื่องนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงไม่ถูกต้อง

๒. ข้อหาหรือที่ว่าเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน กรมการปกครองจะแจ้งให้จังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณายกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อที่กรมการปกครองจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยขึ้นมาใหม่ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีและผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมการปกครองจะต้องแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งสองแห่งเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว แล้วให้อธิบดีกรมการปกครองดำเนินการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๘ ราย ในคำสั่งเดียวกัน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สำหรับ นาย ญ. ซึ่งได้เกษียณอายุราชการไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ นั้น อธิบดีกรมการปกครองไม่อาจดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ เนื่องจากไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓. ข้อหาหรือที่ว่ากรณี นาย ช. นาย ซ. และ นาง ฅ. ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้บันทึกว่ากล่าวตักเตือนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรไปแล้ว อันเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมการปกครองจะสามารถดำเนินการทางวินัยกับบุคคลดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า โดยที่กรณีนี้เป็นการว่ากล่าวตักเตือนภายหลังจากให้ยุติเรื่องบุคคลทั้งสาม เนื่องจากผลการสืบสวนเห็นว่ากรณีไม่มีมูลเป็นความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการดำเนินการทางวินัย บุคคลทั้งสามจึงยังไม่เคยถูกดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้ กรมการปกครองจึงสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่บุคคลทั้งสามได้ ไม่เป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ

๔. ข้อหาหรือที่ว่ากรมการปกครองได้มีคำสั่งที่ ๓๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการปกครองในการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานราชการในสังกัดไปแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน กรมการปกครองจะแจ้งให้จังหวัดกาญจนบุรียกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นางสาว จ. พนักงานราชการ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับข้าราชการ เพื่อที่กรมการปกครองจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยขึ้นมาใหม่ ได้หรือไม่ โดยอาศัยอำนาจตามบทกฎหมายใด

ก.พ. เห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ นางสาว จ. เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อธิบดีกรมการปกครองจึงไม่สามารถยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ อย่างไรก็ดี เพื่อให้ผลการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทุกคนในเรื่องนี้เกิดความเป็นธรรม และเสมอภาคกัน ผู้บังคับบัญชาอาจนำผลการสอบสวนพิจารณาของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันมาประกอบการพิจารณาก็ได้

๕. ข้อหาหรือที่ว่าหากปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้าราชการหลายราย ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและประเภททั่วไประดับชำนาญงาน สังกัดกรมการปกครอง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันในจังหวัดเดียวกัน ต่อมาหากมีข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการบางรายได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งในส่วนกลางของกรมการปกครอง ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในกรณีนี้จะถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาของข้าราชการดังกล่าวต่างกัน ตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นผลให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการทั้งหมดที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน ได้หรือไม่ อย่างไร

ก.พ. เห็นว่า กรณีตามที่หารือเป็นกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของข้าราชการดังก่อต่างกัน ตามนัยข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงเป็นอำนาจของอธิบดีกรมการปกครองที่จะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการทุกคน ที่ถูกกล่าวหา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๖๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานศาลปกครอง ลับ ด่วนมาก ที่ ศป ๐๐๒๖/(ล) ๔๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานศาลปกครองแจ้งว่า นาย ก. ตุลาการศาลปกครอง ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการที่ศาลปกครองในภูมิภาคโดยมิได้ไปปฏิบัติราชการจริง ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีข้อสังเกตว่า นาย ข. ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง มีส่วนรู้เห็นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำของ นาย ก. ด้วย สำนักงานศาลปกครองจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ข. กรณีมีส่วนรู้เห็นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำของ นาย ก. โดยคณะกรรมการสอบสวน นาย ก. และ นาย ข. เป็นคนละชุดกัน เพราะ นาย ก. และ นาย ข. เป็นข้าราชการคนละประเภท ต่อมาปรากฏว่าระหว่างการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. ถึงแก่กรรม สำนักงานศาลปกครองจึงยุติเรื่องการสอบสวนทางวินัย โดยยังไม่ได้ข้อสรุปว่า นาย ก. กระทำ ความผิดวินัยตามข้อกล่าวหาหรือไม่ สำนักงานศาลปกครองจึงหารือว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณี นาย ข. จะต้องดำเนินการสอบสวนในเรื่องนี้ต่อไปหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาตายในระหว่างสอบสวน มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ ซึ่งการยุติการดำเนินการทางวินัยกรณีดังกล่าวเป็นการยุติเฉพาะผู้ถูกกล่าวหาที่ถึงแก่ความตายเท่านั้น ไม่มีผลไปถึงผู้ถูกกล่าวหารายอื่นด้วย แม้ถูกกล่าวหาในเรื่องเดียวกันก็ตาม นอกจากนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาเห็นว่า กรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว กฎหมายก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนและวิธีการพิจารณาดำเนินการเป็นลำดับ ทำให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าประสงค์จะให้คณะกรรมการสอบสวน ตลอดจนผู้บังคับบัญชาดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนและพิจารณาไปตามลำดับจนเสร็จกระบวนการวิธีการ และมีได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้สั่งแต่งตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่อย่างไร

สำหรับกรณีที่หาเรื่องนี้หากเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก. ได้ถึงแก่ความตายในระหว่างสอบสวนและทำให้การดำเนินการทางวินัยเป็นอันยุติก็ตาม แต่การยุติการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวก็ไม่มีผลถึง นาย ข. ด้วย แม้มูลเหตุแห่งการสอบสวนจะเป็นเรื่องเดียวกัน และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ข. โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวน นาย ข. ในเรื่องนี้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๗๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ลับ ที่ กค ๐๔๐๒.๓/๐๖๗๔๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมบัญชีกลางได้พิจารณาผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. ลูกจ้างประจำ กรณีทุจริตยกยอกเงินจากบัญชีเงินกองทุนสวัสดิการกรมบัญชีกลางแล้วเห็นว่า มีข้าราชการในสังกัดกรมบัญชีกลางกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงด้วย ได้แก่ นางสาว ข. ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ นางสาว ค. ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ นาง ง. ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาตรฐานระบบพัสดุ และ นาง จ. ตำแหน่งคลังจังหวัดเชียงราย (ผู้อำนวยการเฉพาะด้านวิชาการคลังสูง) โดยข้าราชการ ทั้ง ๔ ราย มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของ นาง ก. แต่กลับไม่กำกับ ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ และตรวจสอบรายละเอียดของเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย ตลอดจนไม่ติดตามความเคลื่อนไหวของบัญชีเงินฝากธนาคารเงินกองทุนสวัสดิการกรมบัญชีกลางอย่างสม่ำเสมอจนเป็นเหตุให้มีการทุจริตเกิดขึ้น กรมบัญชีกลางจึงหารือว่าพฤติการณ์ของข้าราชการ ทั้ง ๔ ราย เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยร่วมกันตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๖ (๑) ซึ่งผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คือ ปลัดกระทรวงการคลัง ใช่หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่กรมบัญชีกลางเห็นว่าพฤติการณ์ของ นางสาว ข. นางสาว ค. นาง ง. และนาง จ. เป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงร่วมกัน และปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหาทุกคน ตามมาตรา ๙๒ มาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๒ และข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๗๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ทหารเรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการคำภายใน

อ้างถึง หนังสือกรมการคำภายใน ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๑/๒๑๐๕ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการคำภายในได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมการคำภายในได้ลงโทษไล่ข้าราชการออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาข้าราชการผู้นั้น อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ว่ากรมการคำภายในไม่ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ทำให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนผู้อุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษและให้กรมการคำภายในดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง กรมการคำภายในจึงดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษ และแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีข้อเท็จจริงและความเห็นที่แตกต่างกับผลการสอบสวนทางวินัยที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยสิ้นเชิง และมีข้อสังเกตว่าเป็นระยะเวลากว่า ๔ ปี ทำให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่สามารถแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างครบถ้วนทั้งยังมีเอกสารหลักฐานที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้เกี่ยวข้องจึงเห็นควรให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและหารือมายัง ก.พ. ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (อธิบดี) สามารถนำเอกสารหลักฐานข้อมูล การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้คณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว มาใช้ประกอบการพิจารณาสืบสวนข้อเท็จจริงได้หรือไม่ อย่างไร

๒. กรณีที่ไม่สามารถนำข้อมูล ตามข้อ ๑ มาให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงประกอบการ พิจารณาได้ โปรดพิจารณาให้แนวทางในการดำเนินการด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๐ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับผิดชอบดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้น

กระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้ และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมี พยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แล้วแต่กรณี” ดังนั้น การสืบสวนข้อเท็จจริงตามมาตราดังกล่าว เป็นการสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อใช้ ประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ว่าพยานหลักฐานเท่าที่มี เพียงพอแสดงให้เห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ สำหรับกรณีที่ ทหารี่นี้ ในการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็สามารถนำพยานบุคคลที่เคยให้ ถ้อยคำไว้ในชั้นสอบสวนวินัยดังกล่าวข้างต้นมาสอบปากคำในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงได้ รวมทั้งอาจนำ เอกสารในสำนวนการสอบสวนที่เป็นต้นฉบับเอกสาร หรือถ้าไม่มีต้นฉบับเอกสารอาจนำสำเนาเอกสาร ที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องมาใช้ประกอบการพิจารณาสืบสวนข้อเท็จจริงได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๘๗๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยราย นาย ก. และพวก รวม ๓ คน

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

- อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ลับ ด่วนมาก ที่ พณ ๐๒๐๒/๑๐๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘
๒. หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๒๐๒/๓๗๑๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
๓. หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๒๑๘/๑๐๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ กระทรวงพาณิชย์ได้รายงานการดำเนินการทางวินัย นาย ก. นาย ข. และนาย ค. ไปยัง ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยแก่บุคคลทั้งสาม กรณีดำเนินโครงการ รับจำนำข้าวและการระบายข้าวโดยมิชอบ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงพาณิชย์ โดยมีมติ อ.ก.พ. กระทรวงพาณิชย์ จึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่อาย ข. และ นาย ค. ออกจากราชการ แต่สำหรับ นาย ก. กระทรวงพาณิชย์เห็นว่าไม่สามารถดำเนินการทางวินัย ได้ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนภายหลังจากที่ นาย ก. ได้พ้นจากราชการไปแล้วเกินกว่า ๑๘๐ วัน จึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๓ กระทรวงพาณิชย์ได้หารือไปยัง ก.พ. ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ทักท้วงให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาโทษทางวินัยแก่ นาย ก. ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๙๒ ประกอบมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่สามารถ นำมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับได้ กรณีเช่นนี้ กระทรวงพาณิชย์จะสามารถ ดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ นาย ก. ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาเห็นตาม เรื่องเสร็จที่ ๓๓๖๒/๒๕๕๖ และเรื่องเสร็จที่ ๗๖๐/๒๕๕๗ โดยสรุปว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ ชี้มูลความผิดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชา ของข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัย

มาตรา ๙๒ ประกอบมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่การพิจารณาลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญจะสามารถกระทำได้เพียงใดและอย่างไร ย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญจะอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ จะต้องปรากฏว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากราชการ ประกอบกับหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น. ๑๑๓๑๐/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๘๒ กำหนดว่า กรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นทางกฎหมายเรื่องใดแล้ว ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน นาย ก. ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กระทรวงพาณิชย์จึงไม่สามารถดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ นาย ก. ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ก.พ. จึงมีมติรับทราบรายงานการลงโทษไล่ นาย ข. และ นาย ค. ออกจากราชการ และการยุติการดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๑ ชุด คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๗๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่พ้นจากราชการไปแล้ว

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ก. อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดกรมที่ดิน (เกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗) ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มดำเนินการได้สวน นาย ก. ภายหลังระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ข้าราชการผู้นี้พ้นจากราชการ กรมที่ดินจึงไม่อาจพิจารณาลงโทษทางวินัย นาย ก. ได้ตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามบันทึกเรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖ กรมที่ดินจึงรายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้กรมที่ดินดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ นาย ก. เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่สามารถนำมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับได้ กรมที่ดินจึงหารือว่ากรมที่ดินจะต้องปฏิบัติอย่างไร จึงจะเป็นการถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้พิจารณาและมีความเห็นว่า ส่วนราชการยังคงต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖ และเรื่องเสร็จที่ ๗๖๐/๒๕๕๗ ซึ่งวางหลักการว่า การพิจารณาโทษข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัยมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะสามารถกระทำได้เพียงใด และอย่างไรนั้น ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบ

ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการพิจารณาลงโทษทางวินัย กับข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้ว ได้แก่ มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น ตามกรณีนี้ที่หารือ กรมที่ดินจึงต้องนำเงื่อนไขตามมาตราดังกล่าว มาพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๘๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ทก ๐๒๑๕.๓/๒๗๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหารือ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้รับหนังสือร้องเรียนจากบริษัท อินเทอร์เน็ตไทยแลนด์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติใช้ซอฟต์แวร์ โดยยังไม่ได้ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง บริษัท อินเทอร์เน็ตไทยแลนด์ จำกัด จึงขอให้กระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดำเนินการให้มีการจ่ายค่าลิขสิทธิ์พร้อมทั้งพิจารณาเอาผิดกับ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูลควรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ โครงการดังกล่าว กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงมีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมา นาย ก. ผู้ถูกกล่าวหารายหนึ่งได้มี หนังสือคัดค้านว่าตนได้พ้นจากสถานะข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการร้องเรียนกล่าวหาว่าตนได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือต่อ ผู้บังคับบัญชาในขณะที่ตนยังมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจึงไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ ดังนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะสามารถดำเนินการ ทางวินัยกับ นาย ก. ได้หรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ออกจากราชการ ไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ว่าจะต้องมีการกล่าวหาข้าราชการผู้นั้นเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้น การกระทำใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยต้องกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อ ผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหา โดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีใช้ความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษไว้ก่อนออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นฟ้องพ้นจากราชการ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยจึงมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาและดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้ยื่นฟ้องยังมิได้ออกจากราชการ ซึ่งการกล่าวหาข้าราชการผู้ใดว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตราดังกล่าว นั้น จะต้องเป็นการกล่าวหาที่ระบุโดยชัดแจ้งถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำหรือละเว้นการกระทำที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องระบุด้วยว่าข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำหรือละเว้นการกระทำเช่นว่านั้น

สำหรับกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้รับหนังสือร้องเรียนจากบริษัท อินเทอร์เน็ตไทยแลนด์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ และได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงมีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการสังกัดสำนักงานสถิติแห่งชาติจำนวน ๖ ราย แต่โดยที่ นาย ก. ผู้ถูกกล่าวหารายหนึ่งได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ดังนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงต้องพิจารณาจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ว่า ได้มีการระบุ ว่า นาย ก. มีพฤติการณ์ที่เห็นได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ นาย ก. จะพ้นจากราชการหรือไม่หากพิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวก็อาจถือได้ว่าการกล่าวหา นาย ก. ไว้ก่อนออกจากราชการ และหากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ เช่นนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก็สามารถดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๙๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือแนวทางปฏิบัติในการคืนสิทธิประโยชน์กรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ นม ๐๐๑๘.๑/๘๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒. หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๑๘.๑/๑๗๒๐๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดนครราชสีมาได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดนครราชสีมา
ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๑๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ลงโทษไล่นาย ก. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕
ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ออกจากราชการ กรณีกระทำการทุจริต
จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่ นาย ข. ซึ่งสวมตัวเป็น นาย ค. โดยเรียกรับเงินตอบแทน จำนวน
๑๐,๐๐๐ บาท ต่อมา นาย ก. ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้
จังหวัดนครราชสีมาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลปกครอง
สูงสุดมีคำพิพากษาและจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่
๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองจังหวัดนครราชสีมาอ่านคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด
แต่เนื่องจากในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ นาย ก. ได้ถูกพนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาเป็นโจทก์
ยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องที่ถูกลงโทษ
ทางวินัยดังกล่าว ซึ่งต่อมาในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ นาย ก. ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นเวลา ๕ ปี และปัจจุบัน นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการ
ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ จังหวัดนครราชสีมาจึงหารือว่า จังหวัดนครราชสีมาจะต้องดำเนินการ
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลอย่างไร จะต้องเพิ่มเติมรายชื่อบุคคลดังกล่าวในบัญชีรายชื่อข้าราชการ
พลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการหรือไม่ อย่างไร และ นาย ก.
มีสิทธิที่จะได้รับคืนสิทธิประโยชน์หรือบำเหน็จบำนาญหรือไม่เพียงใด และมีขั้นตอนดำเนินการอย่างไร
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่นาย ก.
ออกจากราชการ ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดไปแล้วก็ตาม แต่เมื่อจังหวัดนครราชสีมาได้มี
คำสั่งที่ ๔๒๑๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ จึงถือว่า
นาย ก. ได้รับโทษไปแล้วก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

มีผลใช้บังคับ นาย ก. จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมา จึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในการกระทำเรื่องเดิมได้อีก

อย่างไรก็ดี สำหรับกรณีนี้ นาย ก. กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในเรื่องเดียวกันกับผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยไปแล้วนั้น เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้จังหวัดนครราชสีมาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ นาย ก. ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองจังหวัดนครราชสีมาอ่านคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ผลของการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ นาย ก. ไม่เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการมาก่อน และทำให้ นาย ก. มีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาที่ถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ (๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗) จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ อันเป็นวันสิ้นปีงบประมาณที่ นาย ก. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าพนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นาย ก. เป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันก่อนที่ นาย ก. มีอายุครบเกษียณอายุราชการ กรณีจึงถือว่า นาย ก. มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาก่อนออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าวภายหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ การดำเนินการต่อไปจึงต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น แม้ นาย ก. จะเกษียณอายุราชการไปแล้วและศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก นาย ก. (๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเวลา ๕ ปี ภายหลังจากที่ นาย ก. ออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ตาม แต่ความผิดดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาจึงสามารถดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ โดยไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำเพราะเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งได้รับการล้างมลทินแล้ว ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

สำหรับการเพิ่มเติมรายชื่อบุคคลดังกล่าวในบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการนั้น หากจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นควรลงโทษปลดหรือไล่ นาย ก. ออกจากราชการ ในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ก็จะต้องมีคำสั่งลงโทษปลดหรือไล่ นาย ก. ออกจากราชการ

ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ อันเป็นวันสิ้นปีงบประมาณที่ นาย ก. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และผลของคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ นาย ก. ออกจากราชการเพราะถูกลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการ ไม่ใช่ผู้เกษียณอายุราชการ ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาจึงไม่สามารถเพิ่มเติมรายชื่อ นาย ก. ในบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการได้

ส่วนสิทธิประโยชน์ในการเลื่อนเงินเดือนนั้น ให้จังหวัดนครราชสีมาพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมินและส่วนราชการรอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลงานที่ได้มีการพิจารณาไว้ในแต่ละรอบการประเมิน โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานไม่เต็มรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) กรณีที่ข้าราชการไม่มีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง และ ก.พ. พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สำหรับสิทธิประโยชน์อื่นนอกจากนี้เห็นควรให้จังหวัดนครราชสีมาหารือไปยังกรมบัญชีกลางโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๘๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ลับ ที่ ยธ ๐๗๐๒.๒/๔๑๙๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ได้หาหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ากรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. เจ้าพนักงานราชทัณฑ์ปฏิบัติงานสังกัดเรือนจำกลางเชียงราย กรณีเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำกลางเชียงใหม่ ได้ลักลอบนำโทรศัพท์มือถือพร้อมอุปกรณ์เข้าไปในเรือนจำ ต่อมากรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ ๑๕๕๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการกรณีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน โดยคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ กรมราชทัณฑ์จึงหาหรือว่าคำสั่งกรมราชทัณฑ์ที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. ในอีกกรณีหนึ่งนั้น จะถือเป็นการดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้มกรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ อันเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการก็ตาม แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ขณะที่ นาย ก. ถูกกล่าวหาในเรื่องลักลอบนำโทรศัพท์มือถือพร้อมอุปกรณ์เข้าไปในเรือนจำ และกรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. ในเรื่องดังกล่าวนี้ นาย ก. ยังคงมีสภาพการเป็นข้าราชการ เนื่องจากยังไม่ได้มีการสั่งลงโทษไล่ออกเพราะเหตุผลที่หน้าที่ราชการ และเมื่อขณะที่ถูกกล่าวหาและถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ก. ยังคงมีสภาพเป็นข้าราชการ กรณีจึงไม่อยู่ในเงื่อนไขที่จะต้องพิจารณาว่ากรมราชทัณฑ์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ก. ในกรณีดังกล่าวภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ดังนั้น กรมราชทัณฑ์จึงดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในเรื่องดังกล่าวต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๖๕๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงแก่ข้าราชการที่ลาออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อ้างถึง หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ยธ ๐๖๑๐๒/๖๒๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแจ้งว่าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงแก่ข้าราชการในสังกัด กรณีไม่มาปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลา ให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมรับประทานอาหารเย็นก่อนเวลา และนำเด็กและเยาวชนขึ้นนอนก่อนเวลาตามระเบียบปฏิบัติงานของพ่อบ้าน และออกจากการปฏิบัติหน้าที่ขณะอยู่ในเวลาราชการและมาปฏิบัติหน้าที่ราชการล่าช้า ต่อมาในระหว่างการสอบสวน ข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงหารือว่าจะให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการสอบสวนได้หรือไม่ หรือต้องสั่งให้สอบสวนจนสิ้นกระแสความแล้วพิจารณาความผิด และในการยุติเรื่องหรือยุติการสอบสวนจะต้องทำเป็นคำสั่งหรือไม่ และจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มีคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการรายดังกล่าวลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้าราชการผู้นี้จึงไม่มีสภาพเป็นข้าราชการตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป และแม้ว่ากรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงไปแล้ว ก็ไม่ใช่กรณีที่มีการกล่าวหาว่าข้าราชการผู้นี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ จึงไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องยุติการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้ โดยการยุติการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไม่ต้องทำเป็นคำสั่งแต่อย่างใด เนื่องจากไม่ใช่การสั่งยุติเรื่อง การสั่งลงโทษ หรือการสั่งงดโทษตามข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ต้องทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด นอกจากนี้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนไม่ต้องรายงานการสั่งยุติการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณา เนื่องจากกรณีนี้เป็นกรณียุติการดำเนินการทางวินัยเพราะไม่สามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ ไม่ใช่การสั่งยุติเรื่อง

เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง
เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อหรือการทำคำสั่งยุติเรื่อง

เรียน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ลับ ที่ ทส ๐๓๐๑/๗๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมควบคุมมลพิษได้หารือเกี่ยวกับการทำคำสั่งยุติเรื่อง โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเห็นชอบให้ยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. และให้กรมควบคุมมลพิษหาทางเยียวยาให้กับ นาย ก. เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงควรได้รับจากมติ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว กรมควบคุมมลพิษจะต้องจัดทำเป็นคำสั่งยุติเรื่องตามข้อ ๖๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ ใดๆ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้อำนวยการกองนิติการและเรื่องรื้อร้องทุกข์ได้สั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน และรายงานการลงโทษไปยังอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งอธิบดีกรมควบคุมมลพิษพิจารณาเห็นว่าดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. ไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและให้โอกาส นาย ก. ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าว และดำเนินการทางวินัยใหม่แก่ นาย ก. ตามคำสั่ง ที่ ๑๕๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยผลปรากฏว่า นาย ก. ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษจึงสั่งยุติเรื่อง กระบวนการดังกล่าวถือเป็น การดำเนินการทางวินัยแล้ว ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/๑๑๕ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เรื่องการขออนุมัติเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ จากการพิจารณาดังกล่าว เมื่อปรากฏว่าอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. และพิจารณาสั่งยุติเรื่องในห้วงเวลาก่อนที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จะบังคับใช้ กรณีจึงต้องดำเนินการตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ซึ่งเดิมเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งยุติเรื่องก็ไม่ได้กำหนดให้ต้องจัดทำเป็นคำสั่ง ดังนั้น อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ จึงไม่ต้องจัดทำเป็นคำสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๖๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๑๙๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรน้ำ ลับ ที่ ทส ๐๖๐๑/๓๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพยากรน้ำหรือเกี่ยวกับผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ว่าข้าราชการกรมทรัพยากรน้ำถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แต่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของข้าราชการดังกล่าวต่างกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเป็นอำนาจของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือกรมทรัพยากรน้ำ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีข้าราชการตำแหน่งต่างกัน ในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน นั้น ถือเป็นกรณีอื่นตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๖ (๑) กำหนดว่า “กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของข้าราชการดังกล่าว ต่างกัน ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือกว่าเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี” กรณีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันรายหนึ่ง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๕ (อำนวยการระดับสูง) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๕) คือปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับผู้ถูกกล่าวหารายอื่น นั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ คืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ ดังนั้น อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีนี้จึงเป็นอำนาจของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบข้อ ๑๖ (๑) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๐๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการเพิ่มโทษตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง

เรียน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด่วนที่สุด ที่ วท ๐๒๐๑.๔/๑๔๖๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ วท ๐๒๐๑.๔/๓๗๑๖ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘
๓. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด่วนที่สุด ที่ วท ๐๒๐๑.๔/๕๑๗๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ทราบว่าเลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติได้มีคำสั่งลงโทษข้าราชการในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง โดยลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ก่อนกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลบังคับใช้ และได้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อ.ก.พ. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษไม่เหมาะสม เห็นควรเพิ่มโทษเป็นตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเช่นนี้ อ.ก.พ. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะสั่งเพิ่มโทษดังกล่าวตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน หรือจะต้องพิจารณาปรับบทลงโทษตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และ อ.ก.พ. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้พิจารณาอนุมัติให้เพิ่มโทษเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ การเพิ่มโทษจึงต้อง

ดำเนินการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ดังนั้น กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ควรนำเรื่องนี้เสนอ อ.ก.พ. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พิจารณามีมติให้ถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๒๖๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง แนวการวินิจฉัยเกี่ยวกับการล้างมลทิน

เรียน เลขาธิการ ก.ค.ศ.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๓๗๑ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๖๑๙/๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้แจ้งข้อเท็จจริงว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการ แล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการล้างมลทิน จึงมีมติให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ขอมติ ก.พ. หรือแนวการวินิจฉัยของ ก.พ. เพื่อประกอบการพิจารณากรณีข้าราชการซึ่งถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่อง ต่อมามีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินประกาศใช้บังคับ หากปรากฏในภายหลังว่ามีมูลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีดังกล่าวจะได้รับการล้างมลทินหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกดำเนินการสืบสวนตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติเรื่อง ต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้บังคับ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้เคยพิจารณาประเด็นดังกล่าวโดยมีแนวการวินิจฉัยว่า “การสืบสวน” ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชาว่ามีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและควรดำเนินการทางวินัยต่อไปหรือไม่ ซึ่งในการสืบสวนก็ไม่จำเป็นต้องเชิญผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ ไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหา ไม่ต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด อันแตกต่างจากการดำเนินการทางวินัยภายหลังที่ปรากฏว่า มีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยแล้ว ซึ่งการดำเนินการในขั้นตอนนี้ มาตรา ๑๐๒ บัญญัติว่า “ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า” ดังนั้น การสืบสวนจึงไม่อาจถือเป็นการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งยุติเรื่องภายหลังจากการสืบสวน จึงถือว่าเป็นการสั่งยุติเรื่องโดยที่ยังไม่ได้เข้าสู่การดำเนินการทางวินัย และไม่อยู่ในเงื่อนไขของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติว่า “...บรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่ง ยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการ ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป” ดังนั้น ผู้ถูกดำเนินการสืบสวน และผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติเรื่อง จึงไม่ได้รับผลทางกฎหมายตามมาตรา ๖ แต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๑๙/๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๒๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๑๐๑/๑๐๔๙๘ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ส. แจ้งว่าสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้มีหนังสือขอให้ส่วนราชการภายในสังกัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมายข้าราชการในสังกัดจำนวน ๒๐ คน เพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนทางวินัยที่ค้างค้าง ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม สำนักงาน ป.ป.ส. จึงได้ส่งรายชื่อข้าราชการในสังกัดจำนวน ๒๐ คน ให้กับสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ต่อมา อธิบดีกรมราชทัณฑ์ ได้มีคำสั่งกรมราชทัณฑ์สามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แก่ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ ซึ่งแต่ละคำสั่งมีคณะกรรมการสอบสวนจำนวน ๓ คน โดยได้แต่งตั้งข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นคณะกรรมการสอบสวนทั้งสามคำสั่ง และมีเพียงหนึ่งคำสั่งที่มีข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์เป็นกรรมการสอบสวนร่วมด้วย ๑ คน ต่อมากรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนโดยปรากฏรายชื่อข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์เข้ามาแทนข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. คำสั่งละ ๑ คน สำนักงาน ป.ป.ส. เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยที่ผู้สั่งแต่งตั้งมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาของกรรมการสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้ง และเป็นการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดส่วนราชการอื่นที่มีระดับเท่ากัน เป็นคณะกรรมการสอบสวน และมีใช้กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกันที่จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงหารือว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนของกรมราชทัณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ใด ที่กำหนดให้ข้าราชการในสังกัดส่วนราชการอื่นจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า “การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้” จากกฎ ก.พ. ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายกำหนดเฉพาะองค์ประกอบและคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการสอบสวนไว้เท่านั้น โดยมีได้กำหนดว่ากรรมการสอบสวนจะต้องเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่อย่างใด

สำหรับกรณีนี้ที่หารือนี้เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มอบหมายข้าราชการในสังกัดจำนวน ๒๐ คน เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนทางวินัย โดยส่งรายชื่อให้กับสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนทางวินัย อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงสามารถแต่งตั้งข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ได้ ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งของกรมราชทัณฑ์ต่อไปเพราะถือเป็นหน้าที่ราชการที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

อย่างไรก็ตาม หากสำนักงาน ป.ป.ส. เห็นว่าการที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์โดยมีอัตราส่วนของข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. มากกว่าข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ จะกระทบต่อการปฏิบัติภารกิจหลักของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ก็สามารถตกลงร่วมกันกับอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนได้ตามความเหมาะสม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ ล ๑๓๘๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง การขอให้พิจารณาถอนกรณีมีลักษณะต้องห้ามราย นาย ก.

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย สืบ ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๕๑๖๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์จะบรรจุ นาย ก. กลับเข้ารับราชการ จึงขอให้ ก.พ. พิจารณาถอนกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือนให้ นาย ก. กรณีเป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ พร้อมทั้งส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ นาย ก. ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด เพื่อขอให้ยกเลิกเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยและสั่งให้กลับเข้ารับราชการ และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้น จึงให้รอการพิจารณาถอนกรณีมีลักษณะต้องห้ามไว้ก่อนจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษากรณียกแล้วจึงนำเรื่องนี้เสนอให้ ก.พ. พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๕๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน อธิบดีกรมทางหลวงชนบท

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวงชนบท ลับ ที่ คค ๐๗๐๑.๓/๑๕ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทางหลวงชนบทได้หาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้มีหนังสือแจ้งให้กรมทางหลวงชนบทพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในสังกัด ซึ่งถูกสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดแพร่กล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรณีจัดซื้อเรือท้องแบนพร้อมเครื่องยนต์ จำนวน ๒๐ ลำ ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดแพร่ ซึ่งกรมทางหลวงชนบทพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน ควรที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามนัยมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการในสังกัดของตน และรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาแล้ว เป็นเหตุให้กรมทางหลวงชนบทไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร่วมกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติเพื่อให้กรมทางหลวงชนบทดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในสังกัดได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงโต้แย้งตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีที่ข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและกรมทางหลวงชนบทถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงร่วมกัน จึงดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ นาย ก. นาย ข. นาย ค. และ นาง ง. ข้าราชการในสังกัด โดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวน และมีหนังสือแจ้งให้กรมทางหลวงชนบทดำเนินการทางวินัยแก่ นาย จ. ข้าราชการในสังกัด ดังนั้น หากกรมทางหลวงชนบทพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของ นาย จ. ไม่ใช่กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนก็ได้ และเมื่อดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณา
ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๗๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ศธ ๐๒๐๑/๕๒๘๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๑/๖๒๘๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘
๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๒๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙
๔. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลับ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กรณีข้าราชการพ้นจากราชการไปแล้วและกรณีข้าราชการได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น อันเป็นผลให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป รวม ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อหารือที่ว่าสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. ข้าราชการบำนาญ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ภายหลังจากที่ นาย ก. เกษียณอายุราชการไปแล้ว เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ และได้มีการรายงานผลการสอบสวนไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผลการพิจารณาปรากฏว่าให้ลงโทษทางวินัยแก่ นาย ก. กรณีนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ นาย ก. ได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีจะดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษข้าราชการที่พ้นจากราชการไปแล้วได้นั้น มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ ๒ ประการ ประการแรก ข้าราชการผู้นั้นจะต้องถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดหลุโทษก่อนที่ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ประการที่สอง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้สั่ง

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นพินิจจากราชการ ซึ่งกรณีนี้หากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีกรกล่าวหาว่า นาย ก. กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ก. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็สามารถดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ก. ได้

๒. ข้อหาหรือที่ว่า นาย ข. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา (ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง) ซึ่งถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงด้วย นั้น ขณะที่มีการรายงานผลการสอบสวน นาย ข. ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา (ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับทรงคุณวุฒิ) อันมีผลให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ เปลี่ยนแปลงไป กรณีนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะมีอำนาจพิจารณาผลการสอบสวนทางวินัย นาย ข. หรือไม่ อย่างไร และ อ.ก.พ. สามัญใด จะเป็นผู้พิจารณาการกระทำผิด

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าข้อ ๕๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า ในกรณีที่มีการย้าย การโอน หรือการเลื่อนผู้ถูกกล่าวหา อันมีผลทำให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเปลี่ยนไป ให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้นดำเนินการต่อไปจนเสร็จและทำรายงานการสอบสวนเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวนต่อผู้บังคับบัญชาเดิมที่เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการเพื่อส่งไปยังผู้บังคับบัญชาใหม่ที่เป็นผู้ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาสั่งหรือดำเนินการต่อไป ดังนั้น กรณีนี้ขณะที่มีการรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นาย ข. ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงเป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาผลการสอบสวนทางวินัย นาย ข. หากคณะกรรมการสอบสวนหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าข้าราชการรายนี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในฐานะ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา ตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๕๕ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๓. ข้อหาหรือที่ว่า หากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไม่สามารถพิจารณาผลการสอบสวนทางวินัย นาย ข. ได้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะสามารถดำเนินการทางวินัย นาย ก. ได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า สำหรับราย นาย ก. นั้น ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา ก่อนเกษียณอายุราชการ เลขาธิการคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษาจึงเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ที่จะพิจารณาผลการสอบสวน และสั่งลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๘๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๑๙.๑/๑๔๑๕๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

๒. หนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๑๙.๑/๑๙๓๑๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดลำปางหรือกรณีที่ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับ นาย ก. นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ผลการสอบสวนปรากฏว่าพฤติการณ์ของ นาย ก. เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเช่นเดียวกับที่จังหวัดลำปางได้ดำเนินการทางวินัยในครั้งแรก แต่เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสม ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางจึงได้มีคำสั่งที่ ๓๓๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ เพิ่มโทษ นาย ก. จากตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ และได้รายงานการเพิ่มโทษดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัย และการสั่งเพิ่มโทษถูกต้องเหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม จังหวัดลำปางไม่ได้ทำการงดการเลื่อนเงินเดือนเมื่อครั้งที่ได้มีการลงโทษตัดเงินเดือน เนื่องจากรอฟังผลการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อจังหวัดลำปางได้มีคำสั่งเพิ่มโทษเป็นลดเงินเดือน จึงทำการงดการเลื่อนเงินเดือน โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น จังหวัดลำปางจึงขอหารือแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้องในการงดการเลื่อนเงินเดือนและการสั่งเพิ่มโทษมายัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อ ๘ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนเงินเดือนไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในครั้งปีที่ผ่านมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ และข้อ ๗๐ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนมีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้มีคำสั่งที่ ๓๓๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ซึ่งเป็นโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ นาย ก. ย่อมไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางมิได้ดำเนินการงดการเลื่อนเงินเดือน เนื่องจากมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามข้อ ๘ (๒) ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ

นาย ก. จากตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นลดเงินเดือนร้อยละ ๔ ตามคำสั่งที่ ๓๓๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ คำสั่งเพิ่มโทษดังกล่าวย่อมมีผลทำให้คำสั่งลดเงินเดือนเป็นอันสิ้นผลไป และทำให้เหตุแห่งการงดการเลื่อนเงินเดือนในครั้งนั้นสิ้นผลไปด้วย กรณีจึงไม่มีเหตุที่จังหวัดลำปางจะต้องดำเนินการแก้ไขการเลื่อนเงินเดือนให้ นาย ก. ในรอบการประเมินที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ และเมื่อจังหวัดลำปางได้งดการเลื่อนเงินเดือน นาย ก. ในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ในครั้งที่จังหวัดลำปางมีคำสั่งเพิ่มโทษ จึงเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว

สำหรับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง กระบวนการดำเนินการทางวินัยย่อมถือเป็นการเริ่มต้นใหม่ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวน ซึ่งหากผู้บังคับบัญชามีความเห็นแตกต่างไปจากเดิม ก็ย่อมจะอาศัยอำนาจตามกฎหมายสั่งลงโทษได้โดยถือเป็นการเปลี่ยนแปลงโทษเดิม ดังนั้น กรณีนี้ผลปรากฏว่ามีกรณีต้องเพิ่มโทษในสถานโทษทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ย่อมอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๖ ประกอบกับมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สั่งเพิ่มโทษดังกล่าวโดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของ อ.ก.พ.กระทรวง ก่อนแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๑๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๐๑.๗/ล ๙๗๙๙

ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือเกี่ยวกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการพิจารณาโทษแก่ นาย ก. ที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กรณีร่ำรวยผิดปกติ โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นาย ก. ได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรม ขอให้ชะลอการออกคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกไว้ก่อน เนื่องจากเห็นว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องร่ำรวยผิดปกติเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และ นาย ก. ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. เฉพาะในส่วนที่ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษต่อผู้ฟ้องคดีและได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้ลงโทษแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้มีคำสั่งเพิกถอนมติและคำสั่งดังกล่าว ทั้งนี้ยังได้ขอให้ศาลปกครองกลางกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราว โดยให้มีคำสั่งไปยังสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้ชะลอการลงโทษออกไปก่อนจนกว่าศาลปกครองกลางจะได้มีคำพิพากษา สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงหาหรือว่าการร้องขอความเป็นธรรมของ นาย ก. ที่ขอให้ชะลอการออกคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกไว้ก่อนดังกล่าวสามารถรับฟังได้หรือไม่ และหากจะรอฟังคำพิพากษาของศาลปกครองกลางตามคำร้องขอความเป็นธรรมของ นาย ก. จะกระทำได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๙ เกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่า มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการไว้ครบถ้วนแล้ว ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาจึงมีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกผู้ถูกกล่าวหาตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวโดยไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายอื่นใด ดังนั้น หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เห็นควรให้หารือไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๕๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๑๘๔๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมศุลกากรได้รายงานการลดโทษ นาย ก. รักษาการในตำแหน่งนักวิชาการศุลกากรชำนาญการพิเศษ สังกัดด่านศุลกากรภูเก็ต สำนักงานศุลกากรภาค ๔ และ นาย ข. เจ้าพนักงานศุลกากรชำนาญงาน สังกัดสำนักสืบสวนและปราบปราม จากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มายัง อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง ตามนัยมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากบทบัญญัติตามมาตราดังกล่าวมิได้กำหนดว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลดโทษตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แล้ว ต้องรายงานคำสั่งดังกล่าวต่อ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาหรือไม่ อย่างไร ดังนั้น จึงขอหารือว่า กรณีนี้กรมศุลกากรต้องรายงานการลดโทษมายัง อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๓ หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่อธิบดีกรมศุลกากรได้มีคำสั่งลดโทษ นาย ก. และ นาย ข. จากไล่ออกเป็นปลดออกตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. นั้น กฎหมายมิได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาต้องรายงานการดำเนินการดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง แต่อย่างไรก็ดี ประกอบกับกรณีเช่นนี้ อ.ก.พ. กระทรวงการคลังไม่อาจพิจารณามีมติปลดล้างคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ ดังนั้น กรมศุลกากรจึงไม่ต้องรายงานการลดโทษไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างไรก็ดี อธิบดีกรมศุลกากรควรรายงานการดำเนินการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง เพื่อทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๖๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๓/๑๒๗๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๘๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๓. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๓/๑๘๘๙ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งข้อเท็จจริงว่าเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๓ คน เพื่อสอบสวนข้าราชการในสังกัด ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน และจัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ประธานกรรมการสอบสวนได้เกษียณอายุราชการ หลังจากนั้นผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ส่งเรื่องให้อ.ก.พ. กรม เพื่อพิจารณา ซึ่ง อ.ก.พ. กรม พิจารณาแล้วมีมติให้สอบสวนเพิ่มเติม กรรมการสอบสวนที่เหลือเพียงสองคน จึงได้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วรายงานผลการสอบสวนไปยัง อ.ก.พ. กรม ต่อมา อ.ก.พ. กรม พิจารณาแล้วมีมติให้สอบสวนเพิ่มเติมอีก หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม จึงได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งประธานกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมแทนประธานกรรมการสอบสวนที่ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอความเห็นรวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๗ ประธานกรรมการสอบสวนเดิมเกษียณอายุราชการ คณะกรรมการสอบสวนที่เหลือเพียงสองคน สามารถดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมติ อ.ก.พ. กรม ได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง ของ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะสอบสวน กำหนดว่า “...กรณีที่มี อ.ก.พ. กรม เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น....” และวรรคสอง กำหนดว่า

“ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ...” จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากฎหมายต้องการให้การสอบสวนเพิ่มเติมดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้จะเป็นคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ซึ่งข้อ ๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนไว้ว่าให้แต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ดังนั้น กรณีที่กรรมการสอบสวนเหลืออยู่เพียงสองคนซึ่งไม่ครบองค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว จึงไม่อาจทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามมติ อ.ก.พ. กรม ได้

๒. กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวหาข้าราชการอื่นในหน่วยงานเดียวกันว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่มีได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้มีการสอบสวนทางวินัยเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นในเรื่องที่มีการกล่าวหาข้าราชการอื่นเสนอให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวหาข้าราชการผู้อื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นที่มีได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวนและคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในเบื้องต้นแล้วเสนอต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เป็นเพียงการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ซึ่งไม่ได้มีผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะเป็นผู้พิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ซึ่งมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดว่าเมื่อความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้ แต่ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ก็ให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป ดังนั้น กรณีนี้หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในเบื้องต้นที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอมาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็สามารถ

ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนก่อนแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๗๐๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการส่งลงโทษผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วกรณีร่ำรวยผิดปกติ

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ทส ๐๒๐๑.๗๑๒๘

ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือเกี่ยวกับการส่งลงโทษผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว กรณีประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้พิจารณาส่งลงโทษ นาย ก. อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘ กรมทรัพยากรน้ำ ร่ำรวยผิดปกติ โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดย นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นเวลาเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น กรณีนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. โดยส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีจะส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกข้าราชการที่ถูกคณะกรรมการป.ป.ช. ชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติ ตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นในเรื่องเสรีจที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๔ ว่า มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการไว้ครบถ้วนแล้ว ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาจึงมีอำนาจส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกผู้ถูกกล่าวหาตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ โดยไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายอื่นใด แต่เรื่องที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือมายังสำนักงาน ก.พ. นั้น มีข้อเท็จจริงที่แตกต่างจากกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยพิจารณาให้ความเห็นไว้ กล่าวคือ กรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นไว้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ที่ถูกชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติยังเป็นข้าราชการอยู่ในขณะนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจส่งลงโทษตามมาตรา ๘๐ (๔) ได้ แต่ในกรณีที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่ถูกชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติพ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการ

ไปแล้วก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติ จึงไม่มีผู้บังคับบัญชาที่จะส่งลงโทษผู้นั้นได้
อย่างไรก็ตามประธานกรรมการ ป.ป.ช. ยังสามารถส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้
ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้ ดังนั้น ไม่อาจนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว
มาปรับใช้กับเรื่องหาหรือของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ จึงให้กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือประเด็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๖ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการพิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๒.๒/๔๘๘๐ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๔๐๖/๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยได้หารือเกี่ยวกับการพิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษทางวินัย นาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดและกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ และศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า นาย ก. ไม่มีความผิด พิพากษายกฟ้อง กระทรวงมหาดไทยจึงหารือว่ากรณีนี้เหตุแห่งการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย มีมติลงโทษสิ้นสุดตามคดีอาญา หรือไม่ และกระทรวงมหาดไทยจะส่งรับ นาย ก. กลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งลงโทษไล่ออก นาย ก. ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และภายหลังได้ลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ ตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แม้ต่อมาคดีอาญาศาลจะได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในมูลกรณีเดียวกันนี้ก็ตาม แต่จะถือว่าเหตุแห่งการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย มีมติลงโทษสิ้นสุดลงตามผลของคดีอาญามีได้ เพราะการดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญาแยกต่างหากจากกัน ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๔/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ ประกอบกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๗/๒๕๔๗ และที่ อ.๑๔๒/๒๕๕๗ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๔๐๖/๒๕๕๙ กับทั้งกฎหมายยังได้กำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดเป็นองค์กรสุดท้ายในการพิจารณาเกี่ยวกับความชอบของคำสั่งลงโทษทางวินัย ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงไม่อาจนำเหตุที่ศาลอาญาพิพากษายกฟ้องมาเป็นเหตุผลในการยกเลิกคำสั่งลงโทษทางวินัยได้

สำหรับกรณีที่กระทรวงมหาดไทยจะสั่งรับ นาย ก. กลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ นั้น
สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๓๘๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
แจ้งกระทรวงมหาดไทยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอรื้อปัญหาการสั่งลงโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ลับที่ มท ๐๓๐๒.๓/๑๐๓๔ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองหาหรือว่า การที่ นาย ก. เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ ที่ทำการปกครองอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้อนุญาตให้จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลสัญชาติไทยซึ่งแอบอ้างสวมตัวใช้ชื่อเป็นบุคคลอื่นโดยมิชอบ ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๙ - เดือนสิงหาคม ๒๕๔๒ จำนวน ๑๕ ราย และได้ถูกจังหวัดอุดรธานี และกรมการปกครองลงโทษตัดเงินเดือนในกรณีดังกล่าวไปแล้ว ต่อมาอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ได้ตรวจพบว่า นาย ก. กระทำความผิดในลักษณะเดียวกันอีก จำนวน ๑๐ ราย หากดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. อีก เป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำในเรื่องเดียวกัน หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ตรวจพบว่า นาย ก. ได้อนุญาตให้จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลโดยมิชอบ ในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ - พ.ศ. ๒๕๔๑ เพิ่มเติมอีก ๑๐ ราย เป็นกรณีที่ นาย ก. มีพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันกับที่กรมการปกครองและจังหวัดอุดรธานีได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษไปแล้ว รวมทั้งมีช่วงระยะเวลาเกิดเหตุเดียวกัน จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. ได้อีก เนื่องจากถือว่าเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยในเรื่องเดียวกัน

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท ๐๓๐๒.๓/๗๓๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาง ก. เจ้าหน้าที่ปกครองชำนาญงาน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง ๕ ที่ทำการปกครองอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ถูกกล่าวหาว่าเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลไม่ปรากฏสัญชาติที่แอบอ้างสมตัวใช้ชื่อ นางสาว ข. โดยมีขอบ ซึ่งกรมการปกครองได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจาก นาง ก. ไม่ได้ทำการตรวจสอบรายการทำบัตรเดิมและภาพถ่ายใบหน้าจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรในระบบคอมพิวเตอร์ก่อนอนุญาต พฤติการณ์มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ปรากฏว่า นาง ก. ได้เคยถูกลงโทษตัดเงินเดือน ตามคำสั่งกรมการปกครอง ที่ ๘๔๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ในกรณีเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗ และ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๗ ได้จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลไม่ปรากฏสัญชาติที่แอบอ้างสมตัวใช้ชื่อ นางสาว ค. โดย นาง ก. ได้ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องในพฤติกรรملักษณะเดียวกันกับกรณีข้างต้น ดังนั้น กรมการปกครองจึงเห็นว่าทั้งสองกรณิดังกล่าวเป็นการกล่าวหา นาง ก. ว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องเดียวกันซึ่งได้มีการ ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษทางวินัยไปแล้ว กรณีเช่นนี้ จึงไม่สามารถนำการกระทำผิดในเรื่องเดียวกันนั้น มาดำเนินการทางวินัยได้อีก กรมการปกครองจึงขอหารือว่าความเห็นของกรมการปกครองดังกล่าวถูกต้อง หรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำผิดทั้งสองกรณีของ นาง ก. เป็นกรณีที่มีพฤติกรรม ในลักษณะเดียวกันและเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน ดังนั้น เมื่อกรมการปกครองได้ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษทางวินัยสำหรับการกระทำผิดในกรณีจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลไม่ปรากฏสัญชาติที่ แอบอ้างสมตัวใช้ชื่อ นางสาว ค. ไปแล้ว อธิบดีกรมการปกครองจึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ นาง ก. สำหรับ การกระทำผิดในกรณีจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลไม่ปรากฏสัญชาติที่แอบอ้างสมตัวใช้ชื่อ นางสาว ข. โดยมีขอบได้อีก ดังนั้น ความเห็นของกรมการปกครองจึงถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘ โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการพิจารณากเลิกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมพลศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมพลศึกษา ที่ กก ๐๓๐๑/๑๖๙๒ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพลศึกษาได้หารือเกี่ยวกับกรณีที่กรมพลศึกษาได้มีคำสั่งที่ ๗๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ออก นาย ก. ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด กรณี นาย ก. ทำหน้าที่คณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๓ และเฟสบิกเกมส์ ครั้งที่ ๗ จำนวน ๔ หมวดงาน ได้ทำการตรวจการจ้างงานก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาหมวดที่ ๔ อาคารบริการกลาง แล้วได้จัดทำใบตรวจการจ้างและรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในงานงวดที่ ๖ - ๘ ว่าเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญาทุกประการ ทั้งที่ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จ รวมทั้งได้พิจารณาจดและลดค่าปรับให้กับผู้รับจ้างทั้ง ๔ หมวดงาน โดยมิชอบ ต่อมาศาลอาญาได้มีคำพิพากษาให้ยกฟ้องและคดีถึงที่สุดว่า นาย ก. ไม่มีความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลกรมพลศึกษาจึงหารือว่าจะสามารถดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามที่ผู้ถูกสั่งลงโทษร้องขอได้หรือไม่ อย่างไร หรือมีแนวทางใดที่สามารถให้ความเป็นธรรม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้เคยพิจารณาและแจ้งเวียนส่วนราชการเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติตามหนังสือ ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการว่า การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องรอฟังผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด เพราะถึงแม้เรื่องนั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจะมีความเห็นแตกต่างกัน ผู้พิจารณาลงโทษทางวินัยก็ต้องรับผิดชอบแต่อย่างใดไม่ ถ้าการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริต มิได้มุ่งให้เกิดผลเสียหาย ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้ความเห็นในเรื่องเดียวกันนี้ตามเรื่องเสร็จที่ ๑๔๐๖/๒๕๕๙ สรุปได้ว่า การดำเนินการทางวินัยของราชการเป็นมาตรการทางปกครองเพื่อควบคุม

ความประพฤติของข้าราชการให้อยู่ในกรอบระเบียบซึ่งต่างจากการดำเนินคดีอาญาที่เป็นการดำเนินการ เพื่อนำตัวผู้กระทำผิดอาญามาลงโทษตามกฎหมายโดยโจทก์จะต้องอ้างพยานหลักฐานและนำสืบพิสูจน์ ความผิดของจำเลยต่อศาลให้ปรากฏอย่างชัดแจ้งจนปราศจากข้อสงสัย ศาลจึงพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญาจึงมีความมุ่งหมายและวิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน การดำเนินการทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือถือตามผลการดำเนินคดีอาญาแต่อย่างใด แม้อันคดีอาญา ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง สำหรับกรณีนี้หาเรื่องนี้เป็นการสั่งลงโทษตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ซึ่งมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยให้ถือรายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนั้น เมื่อกรมพลศึกษา มีคำสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ และ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ได้มีมติยกอุทธรณ์ แม้อันคดีอาญาศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง นาย ก. ในฐานะความผิดเดียวกันกับที่กรมพลศึกษาได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด คำพิพากษาในคดีอาญาดังกล่าวก็หาได้มีผลต่อคำสั่งลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการ ไปโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงไม่อาจนำเหตุที่ศาลอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ยกฟ้องมาเป็นเหตุผลในการยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการได้ อย่างไรก็ตาม กฎหมาย ได้กำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดเป็นองค์กรสุดท้ายในการพิจารณาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย ของคำสั่งลงโทษทางวินัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกรณีข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญาอยู่ก่อนออกจากราชการ
เรียน เลขาธิการ ก.อบต.

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๒๒๒ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๒. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๔๑๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.อบต. ได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ. ว่าพนักงานส่วนตำบลที่มีกรณีต้องหาคดีอาญาและหรือถูกฟ้องคดีอาญาอยู่ก่อนออกจากราชการ แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องดังกล่าวภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานผู้นั้นออกจากราชการ ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกพนักงานผู้นั้นโดยมิได้รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ หากเป็นกรณีข้าราชการพลเรือน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุจะสามารถดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นโดยไม่ต้องทำการสอบสวนหรือการสอบสวนตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๕ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่ากรณีข้าราชการพลเรือนถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอยู่ก่อนออกจากราชการ แม้ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกภายหลังจากที่ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ตาม แต่ความผิดดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือการสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๕ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จึงสั่งลงโทษทางวินัยกับข้าราชการดังกล่าวในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๙๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยไม่ต้องสอบสวนหรือการสอบสวนก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ ศธ ๐๒๑๑.๑/๑๒๘๓๗

ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนหาหรือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญถูกร้องเรียนกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรงกรณีหนึ่ง และกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงอีกกรณีหนึ่ง แต่ผู้นั้นได้เกษียณอายุราชการไปแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุยังสามารถดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนในแต่ละกรณีดังกล่าวได้อีกหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการไปแล้วนั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติว่า จะต้องมีการกล่าวหาข้าราชการผู้นั้นเป็นหนังสือว่ากระทำความผิดหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือการกล่าวหาเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นเอง หรือผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีโทษการกระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะลาออกจากราชการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ดังนั้น กรณีที่หาหรือเมื่อมีการร้องเรียนกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากราชการ หากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นจนล่วงเลยหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการ กรณีนี้ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นต่อไปได้

สำหรับกรณีที่ร้องเรียนกล่าวหาเป็นหนังสือว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง
อีกกรณีหนึ่งนั้น ก็ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้บังคับบัญชา
จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

อ้างถึง หนังสือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ลับ ที่ ยธ ๐๔๐๖/๒๔๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้หารือกรณีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ผู้ถูกกล่าวหาได้คัดค้านว่าการดำเนินการสืบสวนดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการสืบสวนตามมาตราดังกล่าวไม่ได้กำหนดขั้นตอนกระบวนการไว้จึงต้องนำข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มาปรับใช้ โดยต้องแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จึงหารือว่าต้องดำเนินการตามข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวหรือไม่ อยางไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การสืบสวนข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชาว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยและควรดำเนินการทางวินัยต่อไปหรือไม่ ซึ่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๒ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น มิได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในหมวด ๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้มาปรับใช้แก่กรณีการสืบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริง ดังนั้น กรณีที่หารือจึงไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ และการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้นไม่จำเป็นต้องเชิญผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ ไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหา ไม่ต้องสรุปพยาน หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด อันแตกต่างจากการดำเนินการทางวินัยภายหลังจากที่ปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๔๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือแนวทางการดำเนินการกรณีข้าราชการเคยต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๘.๓/๔๒๑๑๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๕๙๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางหาหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดตรวจสอบพบว่าข้าราชการในสังกัดต้องคำพิพากษาให้ล้มละลายตามคำพิพากษาศาลล้มละลายกลางคดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๘/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ต่อมาศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ยกเลิกการล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดไม่ทราบเรื่อง และข้าราชการรายนี้ยังคงปฏิบัติราชการเรื่อยมาจนกระทั่งเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ กรมบัญชีกลางจึงหาหรือไปยัง ก.พ. รวม ๒ ข้อความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่หาหรือว่า กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมายถึง กรณีที่ได้บรรจุแต่งตั้งแล้วภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ และกรณีที่มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหา นั้น ใช่หรือไม่ หรือหมายความรวมถึงกรณีที่ขณะบรรจุแต่งตั้งมีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายโดยไม่มีกรณีต้องหาอยู่ก่อน แต่ต่อมาเมื่อได้รับการบรรจุแต่งตั้งแล้วปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามในภายหลังด้วยหรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการโดยพลันเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามไว้ ๒ กรณี ได้แก่ กรณีเป็นผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นได้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอยู่ก่อน โดยไม่ได้รับการยกเว้นกรณีขาดคุณสมบัติหรือกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามจาก ก.พ. ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง และกรณีเป็นผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญโดยไม่ได้

ขาดคุณสมบัติอยู่ก่อนเข้ารับราชการ แต่มีกรณีต้องหาอยู่ก่อน และเมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้วจึงปรากฏว่าได้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้น ดังนั้น จึงไม่รวมถึงกรณีที่ขณะบรรจุแต่งตั้งมีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย หรือไม่มีกรณีต้องหาอยู่ก่อน แต่ต่อมาเมื่อได้รับการบรรจุแต่งตั้งแล้วปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามในภายหลังด้วย

๒. ตามที่หาหรือว่า กรณีข้าราชการสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งตกเป็นบุคคลล้มละลายภายหลังจากการบรรจุแต่งตั้ง โดยมีได้ขาดคุณสมบัติอยู่ก่อนบรรจุและมีได้มีกรณีต้องหาอยู่ก่อน ต่อมาศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ยกเลิกการล้มละลาย และข้าราชการดังกล่าวได้ปฏิบัติราชการเรื่อยมาจนกระทั่งเกษียณอายุราชการนั้น ส่วนราชการจะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในเรื่องทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. เคยพิจารณาและให้ความเห็นไว้ว่า เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ข้าราชการเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้พิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าว ต่อมาเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ประกาศปลดข้าราชการดังกล่าวจากการล้มละลายถือว่าข้าราชการผู้นั้นไม่ใช่ผู้ขาดคุณสมบัติเพราะเป็นบุคคลล้มละลายอีกต่อไป ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นกรณีข้าราชการครูถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายไว้ว่า เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ข้าราชการครูเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุมิได้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการจนศาลมีคำสั่งยกเลิกการเป็นบุคคลล้มละลาย ในกรณีเช่นนี้ถือได้ว่าข้าราชการรายดังกล่าวพ้นจากสภาพการเป็นบุคคลล้มละลายแล้วและไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๓ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจึงไม่อาจสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการได้ สำหรับกรณีนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นบุคคลล้มละลาย ภายหลังจากที่ข้าราชการผู้นี้ได้รับการบรรจุแต่งตั้งแล้ว กรณีจึงถือว่าข้าราชการผู้นี้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปในการเป็นข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๐ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น) ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้นี้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๑๑๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ได้มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการตามบทบัญญัติข้างต้น จนกระทั่งศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ยกเลิกการล้มละลาย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ข้าราชการผู้นี้จึงพ้นสภาพจากการเป็นบุคคลล้มละลาย และไม่ถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปในการเป็นข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๐ (๙) อีกต่อไป กรณีจึงไม่อาจสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ และแม้ข้าราชการผู้นี้จะรับราชการต่อมาจนถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับก็ตาม แต่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็ไม่ได้บัญญัติให้

การเคยเป็นบุคคลล้มละลายเป็นลักษณะต้องห้ามในการเป็นข้าราชการพลเรือนแต่อย่างใด ประกอบกับข้าราชการผู้นี้ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ จึงไม่มีสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือน และไม่มีเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการได้อีก ดังนั้น ส่วนราชการจึงไม่ต้องดำเนินการอย่างใดสำหรับกรณีนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๙๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๖ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ทหารือข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ลับ ที่ ดท ๐๒๐๒/๕๐๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (เดิมกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) ทหารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้รับหนังสือร้องเรียนจาก บริษัท อินเทอร์เน็ตไทย (ไทยแลนด์) จำกัด ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติใช้ซอฟต์แวร์โดยยังไม่ได้ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง และสำนักงานสถิติแห่งชาติมีความเสี่ยงที่จะถูกฟ้องร้องจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เป็นบริษัทต่างประเทศอันมีผลกระทบต่อชื่อเสียงของประเทศ จึงขอให้ช่วยดำเนินการจ่ายค่าลิขสิทธิ์และเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ผลการสืบสวนปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงได้มีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมา นาย ก. ผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งได้มีหนังสือคัดค้านว่าเรื่องที่กล่าวหาเป็นเรื่องกล่าวหาใหม่ภายหลังจากที่ตนเกษียณอายุราชการ จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง ดังนั้น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะสามารถดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ได้หรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วได้นั้น มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ประการที่หนึ่งว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะต้องถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการก่อนออกจากราชการ และประการที่สองผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ สำหรับกรณีทหารือนี้ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะต้องพิจารณาว่าเรื่องที่กล่าวหาที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น ได้มีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ นาย ก.

พ้นจากราชการหรือไม่ ซึ่งหากเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ
และสังคมก็สามารถดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ต่อไปได้ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือกรณีข้าราชการเคยต้องโทษจำคุก

เรียน อัยการสูงสุด

อ้างถึง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนที่ ๑๐๐๑.๑(บป)/๓๕๒๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานอัยการสูงสุดได้หาหรือกรณีที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่งบรรจุแต่งตั้ง นาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน ปฏิบัติราชการที่สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ต่อมาได้ตรวจสอบประวัติการกระทำผิดพบว่า นาย ก. มีประวัติการกระทำผิด ๒ รายการ ดังนี้ ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนพิพากษาให้จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงอาญา ๒ ปี รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๓ เดือนต่อครั้ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกประเภทใน ๑ ปี ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนพิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือนฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต สำนักงานอัยการสูงสุดจึงหาหรือว่าการที่ นาย ก. ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ จะถือว่า นาย ก. ได้รับการล้างมลทิน จึงไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการหรือไม่ และจะถือว่านาย ก. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการหรือไม่ และสำนักงานอัยการสูงสุดจะให้ นาย ก. รับราชการต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่าให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ ดังนั้น กรณีที่ นาย ก. ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก. ได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ นาย ก. จะได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยกฎหมายบัญญัติให้ถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษในความผิดนั้น ๆ มาก่อน แต่มิได้ล้างการกระทำ สำหรับกรณีที่จะถือว่านาย ก. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมและขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะ

ต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการหรือไม่ นั้น เป็นอำนาจของสำนักงานอัยการสูงสุดที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำ และจะให้รับราชการต่อไปได้หรือไม่ นั้น เป็นกรณีที่ต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

อย่างไรก็ดี หากเป็นข้าราชการพลเรือนในกรณีทำนองเดียวกันนี้ หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ก่อนบรรจุเข้ารับราชการ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับ ถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๘๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๐๒.๒/๒๔๗๖๒ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์หาหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยราย นาย ก. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ระดับ ๓ สังกัดเรือนจำจังหวัดเพชรบุรี กรณีละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร โดยในการประชุม อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณามีมติให้ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ แต่ยังไม่มีการดำเนินการเพื่อให้มีคำสั่งไล่ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. ดังกล่าว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๑๑๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดอาณาเขตเรือนจำกลางเพชรบุรีและเรือนจำพิเศษเพชรบุรี โดยยกฐานะเรือนจำจังหวัดเพชรบุรีเป็นเรือนจำกลางเพชรบุรีและเรือนจำพิเศษเพชรบุรี เพื่อให้มีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กรมราชทัณฑ์จึงหาหรือว่า มติ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรีดังกล่าว จะมีผลผูกพันตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร และในปัจจุบันหากจะให้เป็นไปตามมติดังกล่าวจะถือเป็นอำนาจหน้าที่ของจังหวัดเพชรบุรี หรือกรมราชทัณฑ์ ที่จะเป็นผู้ดำเนินการออกคำสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ และเป็นการดำเนินการตามกฎหมายข้อใด และมีวิธีการดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๑๐๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น กำหนดว่า กรณีที่ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง “สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. กรม มีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ดังนั้น เมื่อกระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งยกฐานะเรือนจำจังหวัดเพชรบุรีเป็นเรือนจำกลางเพชรบุรีและเรือนจำพิเศษเพชรบุรีเพื่อให้มีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ในการพิจารณาลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์ ที่นาย ก. สังกัดอยู่พิจารณา การที่จังหวัดเพชรบุรีส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรี พิจารณาจึงไม่ถูกต้อง มติ อ.ก.พ. จังหวัดเพชรบุรี ที่ให้ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ จึงไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย

สำหรับการดำเนินการต่อไปนั้น โดยที่บทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน (ตั้งแต่ ๒๖ มกราคม

๒๕๕๑) บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการ อยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือน ในพระองค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการ สอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้...” ดังนั้น กรณีนี้การดำเนินการต่อไปต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ นาย ก. ตามมาตรา ๕๗ ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์ พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เมื่อ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์ พิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด จึงให้อธิบดี กรมราชทัณฑ์สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๘๕๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรมราชทัณฑ์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๐๒.๒/พิเศษ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรมราชทัณฑ์ ได้หารือ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ข. นักทัณฑวิทยาชำนาญการ สังกัดทัณฑสถานหญิงกลาง กรณีเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัดลำพูน ได้ใช้นามแฝงว่า “ปุเปรี๊ยะ” เขียนข้อความสนทนาทางสื่ออินเทอร์เน็ต (FACEBOOK) ที่ไม่เหมาะสม ให้ร้ายคำทอผู้บังคับบัญชา ยุยง ปลุกปั่น ให้เจ้าหน้าที่แตกความสามัคคี กระด้างกระเดื่องต่อ ผู้บังคับบัญชา และมีข้อความที่ไม่สมควรต่อเบื้องสูง โดยปรากฏอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์สื่ออินเทอร์เน็ต ดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน และได้แจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยได้ระบุพฤติการณ์ และพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการสนทนาทางสื่ออินเทอร์เน็ต (FACEBOOK) ที่ไม่เหมาะสมของ นาง ข. เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัดลำพูน และขณะปฏิบัติหน้าที่ ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง ตามข้อเท็จจริงที่มีมูลจากการสืบสวนของกรมราชทัณฑ์ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบเฉพาะข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัดลำพูนเท่านั้น ส่วนข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติหน้าที่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง ผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิเสธ ที่จะรับทราบข้อกล่าวหา เนื่องจากเห็นว่าเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาที่เกินกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจึงขอหารือรวม ๓ ข้อ ดังนี้

๑. การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ อย่างไร

๒. การดำเนินการตามข้อ ๑ หากถูกต้องครบถ้วนตามข้อกฎหมาย คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา และสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพิ่มเติมได้หรือไม่ อย่างไร

๓. การดำเนินการตามข้อ ๑ หากไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อกฎหมาย คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการต่อไปอย่างไร และแก้ไขได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และในการ

สอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา โดยการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบทบัญญัติดังกล่าวจะต้องอยู่ในกรอบของเรื่องกล่าวหาที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สำหรับกรณีนี้เมื่อคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แก่ นาง ข. ได้ระบุเรื่องกล่าวหาเกี่ยวกับการสนทนาทางสื่ออินเทอร์เน็ต (FACEBOOK) ที่ไม่เหมาะสม เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัดลำพูน โดยมีได้ระบุเรื่องกล่าวหาที่ปรากฏขณะปฏิบัติหน้าที่ที่ทัณฑสถานหญิงกลางด้วย การที่คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการสนทนาทางสื่ออินเทอร์เน็ต (FACEBOOK) ที่ไม่เหมาะสมของ นาง ข. ขณะปฏิบัติหน้าที่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง จึงเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาที่มีข้อเท็จจริงเกินกรอบของเรื่องกล่าวหาที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในกรณีดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามนัยมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

อย่างไรก็ดี ในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่า นาง ข. มีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการสนทนาทางสื่ออินเทอร์เน็ต (FACEBOOK) ทั้งเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัดลำพูน และขณะปฏิบัติหน้าที่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง ซึ่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาแล้วเห็นว่ามีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนระบุเรื่องกล่าวหาเฉพาะพฤติการณ์เมื่อครั้งที่นาง ข. ปฏิบัติหน้าที่ที่เรือนจำจังหวัดลำพูนเท่านั้น โดยมีได้ระบุเรื่องกล่าวหา รวมไปถึงพฤติการณ์ขณะที่นาง ข. ปฏิบัติหน้าที่ที่ทัณฑสถานหญิงกลางด้วย ซึ่งไม่ครอบคลุมตามที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาเห็นว่ามีมูล ดังนั้น ในเรื่องนี้คณะกรรมการสอบสวนจะต้องรายงานกรณีดังกล่าวไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งเดิม โดยระบุเรื่องกล่าวหาเพิ่มเติมให้ครอบคลุมถึงกรณีการกระทำผิดของ นาง ข. ขณะปฏิบัติหน้าที่ที่ทัณฑสถานหญิงกลางด้วย และเมื่อแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิมแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจึงจะสามารถแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในกรณีดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๙๙๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามในการเป็นข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อ้างถึง หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๑๐๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสอบสวนคดีพิเศษหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษได้บรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้ตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือแล้วปรากฏว่ามีข้าราชการบรรจุใหม่ในตำแหน่งเจ้าพนักงานสื่อสารปฏิบัติงาน จำนวน ๒ ราย ได้แก่ นาย ก. มีประวัติเคยกระทำความผิดลหุโทษ ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ และศาลแขวงจังหวัดนครสวรรค์พิพากษาปรับ ๓,๐๐๐ บาท และ นาย ข. มีประวัติเคยกระทำความผิดในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) และศาลจังหวัดเชียงรายพิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๗,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาว่าข้าราชการทั้งสองรายดังกล่าวเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ว่า ต้องไม่ใช่ผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งการเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนั้น หมายถึง ผู้นั้นต้องถูกจำคุกจริงโดยมิได้มีการรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษไว้ ดังนั้น การที่นาย ก. เคยถูกศาลแขวงจังหวัดนครสวรรค์พิพากษาให้ปรับในความผิดลหุโทษ และ นาย ข. เคยถูกศาลจังหวัดเชียงรายพิพากษาให้จำคุกแต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ จึงไม่ถือว่าบุคคลทั้งสองเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม บุคคลที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามประการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย เช่น ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ

สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรู้สึกของสังคม และเจตนาที่กระทำ ทั้งนี้ ในการพิจารณาลักษณะต้องห้ามราย นาย ข. ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้จำคุกแต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) นั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องนำหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่องการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้ออกาสผู้ติดเชื่อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงาน หรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ มาพิจารณาประกอบด้วย แต่หากปรากฏว่าผู้นั้นยังไม่พ้นจากสภาพการเสพยาเสพติด ย่อมไม่อาจนำมติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวมาใช้ได้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง หากกรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการรายใดเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนบรรจุเข้ารับราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และหากผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามรายใดประสงค์จะเข้ารับราชการ ให้ยื่นคำขอยกเว้นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๖๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือกรณีพนักงานราชการกระทำผิดระหว่างเดินทางไปปฏิบัติราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ลับ ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๖๑๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาง ง. ตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ ชำนาญการพิเศษ ได้ขออนุมัติเดินทางไปปฏิบัติราชการ พร้อมทั้งขออนุญาตให้ นาย ก. พนักงานราชการ และนางสาว ข. เป็นผู้ร่วมเดินทางไปด้วย โดย นาย ก. และนางสาว ข. มิได้เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของ นาง ง. ต่อมา นาย ก. ได้ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีมีพฤติการณ์ที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศต่อนางสาว ข. ในระหว่างเดินทางไปปฏิบัติราชการ กรมป่าไม้จึงหารือว่า นาง ง. ผู้ขออนุมัติเดินทางไปราชการ จะถือเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร่วมเดินทางหรือไม่ อย่างไร และการที่ นาง ง. ได้ทราบเหตุการณ์ที่ นาย ก. มีพฤติการณ์เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย แต่มิได้มีการรายงานเป็นหนังสือตามลำดับชั้นให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ จะถือว่ามี ความผิดทางวินัยหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ (คพร.) พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากหนังสือขออนุมัติเดินทางและขออนุญาตให้มีผู้เข้าร่วมเดินทางไปปฏิบัติราชการ ที่ ทส ๑๖๐๗.๘๓/๔๐ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ นาง ง. จึงเป็นผู้มีหน้าที่และรับผิดชอบในการควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของผู้ร่วมเดินทางในภารกิจครั้งนี้ นาง ง. จึงมีฐานะเป็นเช่นเดียวกับผู้บังคับบัญชาของผู้ร่วมเดินทางในภารกิจดังกล่าวด้วย สำหรับการกระทำของนาง ง. จะเป็นความผิดวินัยกรณีอื่นหรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้ที่จะพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน เลขาธิการสภาการศึกษา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ลับ ที่ ศธ ๐๓๐๔/๑๗๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญจำนวน ๖ ราย กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งมี นาย ก. นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง รวมอยู่ด้วย จึงเป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกันหรือต่างกรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ดังนั้น หากจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติกฎหมายหรือกฎ ก.พ. ฉบับใด และมาตรา หรือข้อใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้หากจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการและเลขาธิการสภาการศึกษา ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยทำความเข้าใจกันเพื่อกำหนดว่าจะแต่งตั้งบุคคลใดทำหน้าที่ ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) โดยจะต้องตั้งบุคคลเดียวกันนั้นทำหน้าที่ดังกล่าว และให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๖ (๓) และข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับการกล่าวหา นาย ก.

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๖๖๓๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๗๒๙๑ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕
๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖
๕. หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๔๑๕๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
๖. หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๓๙๓๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทหารี่ไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริง และส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณา ในเรื่องทีสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้พิจารณาโทษ นาย ก. อดีตทีปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กรณีถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองอธิบดีและอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมกันทุจริตในการดำเนินโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษท้องทีตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมูลว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ทีมิควรได้ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากปรากฏว่าเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก. ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยไม่เป็นที่ไปตามมติคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ และกรณีดังกล่าวได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสทีพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปแล้ว ดังนั้น สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงทหารี่ว่ากรณีทีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยดังกล่าวเป็นมูลเหตุเดียวกันกับทีลงโทษ นาย ก. แล้วได้รับการล้างมลทินหรือไม่ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งสอบสวนทางวินัย และลงโทษ นาย ก. กรณีประกาศให้พื้นที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางปะอิน จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพื้นที่ที่สามารถยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินสำหรับใช้ในโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งที่ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และกรณีรายงานผลการประกวดราคาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ว่าสมควรจ้างกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ที่เสนอให้รวมโครงการฝังตะวันตกและฝังตะวันออกเข้าด้วยกัน อันไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในเอกสารที่ไออาร์ เป็นกรณี ที่ นาย ก. ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่สามารถลงโทษทางวินัยหรือดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในเรื่องเดียวกันนี้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลได้อีก เพราะจะถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำในเรื่องที่ได้มีการล้างมลทินไปแล้ว อย่างไรก็ตามการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตั้งประเด็นและชี้มูลในเรื่องอื่น ๆ ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังมิได้ดำเนินการทางวินัยและลงโทษย่อมถือเป็นมูลกรณีอื่น ๆ ที่มีใช้เรื่องเดียวกันกับเรื่องที่ได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ดังนั้น สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องพิจารณาโทษทางวินัยแก่ นาย ก. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลในกรณีอื่น ๆ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๕๒๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยร่วมกัน

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๑๙๓

ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาง ก. พนักงานเก็บเงิน ระดับ บ ๑ โรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี มีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บเงินจากผู้มารับบริการประจำวันทั้งแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน และแผนกอุบัติเหตุและทันตกรรมในแต่ละวัน แต่ไม่นำเงินจำนวน ๑,๒๗๕,๑๒๑ บาท ส่งเป็นรายได้ของโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว ซึ่ง นาย ข. เจ้าพนักงานรังสีการแพทย์ ระดับชำนาญงาน นางสาว ค. เจ้าพนักงานเภสัชกรรม ระดับชำนาญงาน และ นางสาว ง. เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข ระดับชำนาญงาน เป็นคณะกรรมการ เก็บรักษาเงิน นางสาว ง. ทำหน้าที่รับเงินจาก นาง ก. เพียงผู้เดียว และ นาย ข. ไม่ได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานสมุดเงินคงเหลือประจำวันทุกวันแต่ลงลายมือชื่อ ย้อนหลังสัปดาห์ละครั้ง หลังจากนั้นคณะกรรมการเก็บรักษาเงินโดย นางสาว ง. จะเป็นผู้นำเงินส่ง ให้กับ นาง จ. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับชำนาญงาน หัวหน้าการเงิน เพื่อนำเงินไปฝาก ที่ธนาคารกรุงไทย สาขาลาดหลุมแก้ว โดยมี นางสาว ฉ. นักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการ หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป ดูแลรับผิดชอบงานบริหารทั่วไปของโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว เมื่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินลงนามเรียบร้อยแล้ว นาง จ. จะนำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เสนอ นาย ข. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว ระดับนายแพทย์เชี่ยวชาญ เพื่อลงนามรับทราบ รายงานเงินคงเหลือประจำวันกระทรวงสาธารณสุขจึงหาหรือว่า นาย ข. นาง ฉ. นาง จ. นางสาว ง. นางสาว ค. และ นาย ข. กระทำความผิดวินัยร่วมกันตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ข. นางสาว ค. นางสาว ง. นาง จ. นางสาว ฉ. และ นาย ข. มีหน้าที่ตรวจสอบและกำกับดูแลให้ นาง ก. ซึ่งมีหน้าที่เก็บเงินจากผู้มารับบริการในแต่ละวันนำส่ง เงินเป็นรายได้ของโรงพยาบาลลาดหลุมแก้วอย่างครบถ้วน แต่บุคคลดังกล่าวมิได้ตรวจสอบและควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานของ นาง ก. อย่างระมัดระวังรอบคอบตามที่กฎหมายกำหนด เป็นเหตุให้ นาง ก. กระทำการทุจริต จึงถือว่าบุคคลดังกล่าวถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในมูลกรณีเดียวกัน อันเป็นการ

กระทำผิดวินัยร่วมกัน ตามนัยมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕๔๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือการดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๖๑

ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหาหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ซึ่งผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงหาหรือว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และข้อ ๕๘ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้การดำเนินการเพื่อลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา สำหรับกรณีตามเรื่องนี้ เป็นกรณีที่ข้าราชการต่างกรมในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แม้จะเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด และตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณาลงโทษได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ก็ถือได้ว่าปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ

ข้อ ๕๘ (๓) ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๕๔๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือแนวทางปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

เรียน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ลับ ค่วนที่สุด ที่ วธ ๐๒๑๐/๓๑๐๖

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมหรือแนวทางปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชได้แจ้งผลคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดง ที่ อ.๑๔๘๗/๒๕๕๙ ระหว่าง นาย ก. ผู้ฟ้องคดี และสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๑ กับพวก รวม ๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี โดยพิพากษาให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๑๘๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่สั่งลดโทษ นาย ก. จากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการนับแต่วันที่ออกคำสั่ง โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมพิจารณาคุณสมบัติประโยชน์ต่าง ๆ ที่พึงมีพึงได้ ตามกฎหมายแก่ นาย ก. และสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมหรือผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายมีอำนาจดำเนินการทางวินัย นาย ก. ใหม่ให้ถูกต้อง สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมจึงหรือแนวทางปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด และการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างไร เพื่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาและมีความเห็นไว้ว่า เมื่อศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการส่วนราชการย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยต้องสั่งให้บุคคลดังกล่าวที่ยังไม่เกษียณอายุราชการกลับเข้ารับราชการตามเดิม ส่วนผู้ที่เกษียณอายุราชการไปแล้วไม่ต้องออกคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ แต่ต้องเพิ่มรายชื่อผู้นั้นในบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการ และหากคำสั่งลงโทษดังกล่าวเป็นการลงโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้นั้นย่อมได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ส่วนราชการจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นในการกระทำเรื่องเดิมได้อีก ทั้งนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๗๗/๒๕๕๒

ดังนั้น กรณีที่หารือนี้เมื่อศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรมที่สั่งลดโทษ นาย ก. จากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากเห็นว่า พฤติการณ์ของ นาย ก. เป็นเพียงความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมย่อมมี หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษาโดยต้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว และหาก นาย ก. ยังไม่เกษียณอายุราชการ ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามเดิม แต่หาก นาย ก. มีอายุครบเกษียณอายุ ราชการไปแล้ว ก็ไม่ต้องออกคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ แต่ต้องเพิ่มรายชื่อในบัญชีรายชื่อข้าราชการ พลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณที่ นาย ก. เกษียณอายุราชการ และโดยที่ ปราบกฏว่าหลังจากที่สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้มีคำสั่งลดโทษ นาย ก. จากไล่ออกเป็นปลดออก จากราชการเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งให้ล้างมลทินแก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีที่ได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และ ได้รับโทษไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ใช้บังคับ นาย ก. จึงได้รับการล้างมลทิน สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. ในการกระทำเรื่องเดิมได้อีก

สำหรับสิทธิประโยชน์ในการเลื่อนเงินเดือนของผู้ที่ถูกลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการ กรณีศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษนั้น ก.พ. ได้เคยพิจารณาและวางแนวทาง ปฏิบัติไว้ ดังนี้

(๑) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมินและส่วนราชการ รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลงานที่ได้มีการพิจารณาไว้ในแต่ละรอบ การประเมิน โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานไม่เต็มรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) กรณีที่ข้าราชการไม่มีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง และ ก.พ. พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการ เฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ดังนั้น สิทธิประโยชน์ในการโอนเงินเดือน สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
ควรพิจารณาตามแนวทางดังกล่าว สำหรับสิทธิประโยชน์อื่นนอกจากนี้ สำนักงานปลัดกระทรวง
วัฒนธรรมควรหารือไปยังกรมบัญชีกลางโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๕๔๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือกรณีมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการเกษตร ลับ ที่ กษ ๑๐๐๒/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการเกษตรได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมส่งเสริมการเกษตรได้บรรจุและแต่งตั้ง นาย ก. ในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน และ นาย ข. ในตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ ภายหลังได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรว่าทั้งสองรายเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญาโดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ จึงหารือว่าพฤติการณ์แห่งความผิดของบุคคลทั้งสองจะถือว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม หรือไม่ และหากถือว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามจะขอให้ ก.พ. พิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาว่าข้าราชการรายใดเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม เพราะเหตุเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดังนั้น อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรจึงต้องเป็นผู้พิจารณาว่ากรณีของ นาย ก. ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน และกรณีของ นาย ข. ตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม เพราะเหตุเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ โดยการใช้ดุลพินิจพิจารณาในกรณีนี้ให้พิจารณาโดยเทียบเคียงกับผู้กระทำความผิดวินัยฐานประพฤติชั่ว กล่าวคือ ต้องพิจารณาถึงเกียรติของข้าราชการ ความรู้สึกของสังคม และเจตนาที่กระทำ โดยต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับภารกิจและวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน หรือความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะรับเข้าทำงานด้วย ซึ่งหากผลการพิจารณาปรากฏว่า เป็นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนที่จะบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรดำเนินการตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่อย่างไรก็ตาม กรณีมีลักษณะต้องห้ามเพราะเหตุเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมนั้น ผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวสามารถยื่นคำขอให้ ก.พ. พิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๕๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลับ ที่ กษ ๐๒๐๒/๑๖๖๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทหารเรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ดำเนินการพิจารณาทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล รายนางสาว ก. ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นที่สงสัยว่าการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าการกระทำของ นางสาว ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเกษตรจังหวัดสุรินทร์ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยอ้างว่า นำเงินไปเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งที่มีได้มีการเดินทางไปจริง และเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการฝึกอบรม โดยไม่มีการจ่ายจริง แต่ได้จัดทำหลักฐานการจัดจ้างและหลักฐานใบสำคัญรับเงินเป็นเท็จเพื่อนำเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ของตนหรือผู้อื่น เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกันกับที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการทางวินัยกับ นางสาว ก. ไปแล้ว ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลับ ที่ ๑๗๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ และเห็นว่าพฤติการณ์ของ นางสาว ก. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น แต่เนื่องจาก นางสาว ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้วเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ จึงให้งดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น จะเป็นการลงโทษ นางสาว ก. ข้ำในเรื่องเดียวกันหรือไม่ และการที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์งดโทษ นางสาว ก. ดังกล่าว ถือเป็นการลงโทษทางวินัยหรือไม่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงขอหารือรวม ๒ ข้อความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า การที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้งดโทษ นางสาว ก. ไปแล้ว ดังกล่าวข้างต้น ถือว่าเป็นการลงโทษทางวินัยหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำผิด ได้กำหนดโทษทางวินัยไว้ ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน (๔) ปลดออก และ (๕) ไล่ออก ดังนั้น การที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาผลการสอบสวนทางวินัยแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของ นางสาว ก. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น แต่เนื่องจาก นางสาว ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงให้งดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น จึงไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางวินัยตามบทบัญญัติดังกล่าว

๒. ตามที่หาหรือว่า หาก อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณากำหนดโทษแก่ นางสาว ก. ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูล จะเป็นการลงโทษ นางสาว ก. ซ้ำในเรื่องเดียวกันหรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อการงดโทษ นางสาว ก. ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ใช่การลงโทษทางวินัย ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องร้องเรียนว่า นางสาว ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันก่อนที่ นางสาว ก. เกษียณอายุราชการ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๑) จึงถือได้ว่า นางสาว ก. ถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นการกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงก่อนออกจากราชการ แม้ภายหลัง นางสาว ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยก็สามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่า นางสาว ก. ยังมิได้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้น ต่อมาหลังจากที่บทบัญญัติ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับ (๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑) การใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การดำเนินการต่อไป ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น เมื่อต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดว่า นางสาว ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้เป็นเรื่องเดียวกันกับที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการทางวินัยกับ นางสาว ก. และมีคำสั่งงดโทษไปแล้ว และเป็นเวลาภายหลังจากที่ นางสาว ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้วก็ตาม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็สามารถลงโทษทางวินัย นางสาว ก. ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐๐ และ มาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือ

สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การดำเนินการตามบทเฉพาะกาล
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงาน ก.พ. สำนักมาตรฐานวินัย โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘
ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๖๘๗ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
เรื่อง ข้อหาหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๒/๒๗๗ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ได้แจ้งว่า อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่า นาย ก. อดีตข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดย อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี เห็นว่ากรณีมีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว เนื่องจากในเรื่องเดียวกันนี้ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งให้ นาย ก. ออกจากราชการจนเสร็จสิ้นไปแล้วตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ได้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ด้วยแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงแก่ นาย ก. อีก ซึ่งขณะนั้น นาย ก. ได้พ้นจากราชการไปแล้วเกินกว่า ๑๘๐ วัน อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี จึงมีมติให้หรือ ก.พ. ในประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัยมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่การพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วจะสามารถกระทำได้เพียงใดนั้น ได้มีความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามบันทึกเรื่องเสร็จที่ ๑๓๒๖/๒๕๕๖ ให้ความเห็นไว้ว่า การพิจารณาโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.๑๑๓๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ว่า กรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นทางกฎหมายเรื่องใดแล้ว ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ให้เป็นไปตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงเรื่องนี้ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายหลังจากที่ นาย ก. ได้พ้นจากราชการไปแล้วเกินกว่า ๑๘๐ วัน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงไม่สามารถนำหลักฐานตามที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาลงโทษทางวินัยแก่ นาย ก. ได้ เนื่องจากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๖๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือการลบชื่อออกจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงยุติธรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงยุติธรรม ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๐๒/๘๙๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงยุติธรรมได้หารือกรณีที่กระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พันตำรวจเอก ก. ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้มูลแล้วต่อมา พันตำรวจเอก ก. ได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า กรณีตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้มูล นั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ตรวจสอบในส่วนของความรับผิดทางละเมิดแล้วมิได้ชี้ว่า พันตำรวจเอก ก. มีความรับผิดหรือมีส่วนเกี่ยวข้อง และผลการพิจารณาของกรมบัญชีกลางก็ปรากฏว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน นอกจากนี้ พันตำรวจเอก ก. ได้สอบถามไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาแล้วได้รับแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช. ว่า ไม่มีมูลกล่าวหาทางอาญา แต่ยังไม่สามารถแจ้งผลอย่างเป็นทางการได้ เนื่องจากยังมีการสอบสวนบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น พันตำรวจเอก ก. จึงขอให้กระทรวงยุติธรรมลบชื่อของตนออกจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรมจึงหาหรือว่าจะสามารถดำเนินการอย่างไรได้บ้าง จะสามารถนำคำร้องทุกข์และเอกสารที่เกี่ยวข้องของ พันตำรวจเอก ก. มาประกอบการพิจารณาลบชื่อของบุคคลดังกล่าวออกจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้หรือไม่ และในกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้มูลให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ พันตำรวจเอก ก. ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้มูลให้ดำเนินการทางวินัยเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การดำเนินการทางวินัยจึงต้องดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด กระทรวงยุติธรรมจึงไม่อาจยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงราย พันตำรวจเอก ก. ได้ สำหรับการดำเนินการทางวินัยตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้มูลกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต จะต้องเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัดติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖ หากมีปัญหา

ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบดังกล่าว กระทรวงยุติธรรมควรหารือไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เพื่อความชัดเจนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๖๙๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับอำนาจในการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับมาก ที่ มท ๐๒๐๒.๒/๓๙๗๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยหารือพร้อมทั้งส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณากรณีข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แต่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุต่างกันตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยจังหวัดหนองคายได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และ นาง ข. เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ ก่อนที่ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จะมีผลใช้บังคับ ส่วน นาย ค. นายอำเภอ (อำนวยการต้น) กรรมการปกครองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หลังจากที่ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลใช้บังคับแล้ว กระทรวงมหาดไทยจึงหารือไปยัง ก.พ. ดังนี้

๑. คำสั่งจังหวัดหนองคายและคำสั่งกรมการปกครองที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากไม่ขอบด้วยกฎหมายต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะถูกต้อง

๒. หากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายเห็นว่า นาง ก. และ นาง ข. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องส่งเรื่องบุคคลทั้งสองไปให้ อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาในคราวเดียวกับนาย ค. หรือ

๓. หากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายเห็นว่า นาง ก. และ นาง ข. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง การรายงานการดำเนินการทางวินัยบุคคลทั้งสองจะต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย หรือรายงาน ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีข้าราชการในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน และมีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่างกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงต้องเป็นไปตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากเรื่องนี้เป็นกรณีอื่นที่ต้องกำหนดในกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งในขณะที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ยังไม่ได้ใช้บังคับ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นอำนาจ

ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. และ นาง ข. จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับราย นาย ค. ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (อำนวยการต้น) เนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับ นาง ก. และ นาง ข. ชอบด้วยกฎหมายไปก่อนแล้ว จึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ค. ร่วมกับบุคคลทั้งสองตามมาตรา ๙๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๖ (๑) ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้อีก ดังนั้น การที่อธิบดีกรมการปกครองซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของ นาย ค. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ค. จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนกรณีที่มีการสอบสวนแล้วเสร็จ หากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายเห็นว่า นาง ก. และ นาง ข. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๙๕ และข้อ ๕๘ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่หากเห็นว่าบุคคลดังกล่าวกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด และเมื่อสั่งลงโทษทางวินัยกับบุคคลทั้งสองแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหาหรือแนวทางการปฏิบัติกรณีข้าราชการ ลูกจ้าง เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ ยธ ๑๑๒๑/๑๑๗๑๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ส. แจ้งว่า ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ศอ.ปส.จ.) มีนโยบายสำคัญในการดำเนินการไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ตามแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด โดยมีการตรวจปัสสาวะเบื้องต้นแก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งผลการตรวจปัสสาวะพบสารเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. จึงขอหารือว่า กรณีตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น จะสามารถปลดหรือไล่อบุคคลเหล่านี้ ออกได้หรือไม่ ตามกฎหมายหรือระเบียบใด และหากไม่ปลดหรือไล่อบุคคลเหล่านี้ออก ในระหว่างบำบัดฟื้นฟู จะสามารถจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าจ้างได้หรือไม่ และกรณีที่เข้ารับหรือผ่านการบำบัดฟื้นฟูแล้ว แต่ยังมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดอีก จะมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่หารือหรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจพบสารเสพติด ในปัสสาวะของลูกจ้างประจำ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน นั้น สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้ แต่สำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกตรวจพบสารเสพติด ในปัสสาวะนั้น จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไปว่าเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยพิจารณาจากประเภทของยาเสพติด และพฤติกรรมแห่งการกระทำ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น เช่น หากข้าราชการเสพยาเสพติดหรือมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย พฤติการณ์ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติกู้ อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่หาก ข้าราชการผู้ใดเสพยาเสพติดหรือมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย พฤติการณ์อาจเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) หรืออาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติกู้ อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ โดยจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ แห่งการกระทำเป็นเรื่อง ๆ ไป ทั้งนี้ ก.พ. ได้วางแนวทางการพิจารณาลักษณะความผิดดังกล่าวไว้ ๓ ประการ ดังนี้

(๑) เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้กระทำกับพฤติการณ์ในการกระทำของผู้นั้นประกอบกัน โดยมีแนวคิดที่ว่าข้าราชการสมควรประพฤติตนให้เป็นตัวอย่าง เป็นที่ยกย่อง นับถือศรัทธา แก่ประชาชน เนื่องจากข้าราชการเป็นตัวแทนและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งต้องประพฤติตนให้อยู่ในความดีงาม และเหมาะสมกับเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๒) เป็นการกระทำที่สั่นคลอนความรู้สึกหรือเป็นที่รังเกียจของสังคม โดยพิจารณาจากความรู้สึกของประชาชนหรือของข้าราชการทั่วไป

(๓) เป็นการกระทำโดยเจตนา

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่องการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้ออกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีฉบับนี้มีเจตนารมณ์มุ่งเน้นการให้ออกาสกับผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด โดยมีให้อ่างเหตุดังกล่าวเป็นการลิดรอนสิทธิในการเข้ารับการศึกษา การรับทุนการศึกษา หรือเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้าการให้ออกจากการศึกษาหรือให้ออกจากงาน ซึ่งหมายรวมถึงข้าราชการผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้วด้วย ดังนั้น หากปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้ว ส่วนราชการจะพิจารณาลงโทษไล่หรือปลดข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการมิได้ เนื่องจากจะเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ว่ากรณีข้าราชการผ่านการบำบัดฟื้นฟูแล้ว แต่ยังมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดอีก จะมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร นั้น ส่วนราชการจะต้องพิจารณาความผิดตามแนวทางที่ ก.พ. กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้นว่า พฤติกรรมการเสพยาเสพติดครั้งใหม่นี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่

ส่วนกรณีในระหว่างบำบัดฟื้นฟูจะสามารถจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าจ้างได้หรือไม่ นั้น สำนักงาน ป.ป.ส. ควรหารือไปยังกรมบัญชีกลางโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๗๓๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

อ้างถึง หนังสือกรมศุลกากร ลับ ค่วนมาก ที่ กค ๐๕๑๖/๓๑ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมศุลกากรหรือกรณีกรมศุลกากรได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงในการสอบสวนยังไม่ชัดเจนครบถ้วน จึงกำหนดประเด็นให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม และให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาให้ความเห็นจากข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วย คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมแล้ว แต่มิได้พิจารณาให้ความเห็นในประเด็นที่ได้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม โดยอ้างข้อ ๓๓ วรรคสาม ของ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กรมศุลกากรจึงหารือว่า คณะกรรมการสอบสวนกล่าวอ้างได้หรือไม่ และผลการสอบสวนในกรณีนี้ถือว่าเป็นการสอบสวนชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการชอบด้วยกฎหมาย ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๓๑ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กำหนดให้การสอบสวนแล้วเสร็จเมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบัญชีต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นควรให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ข้อ ๓๓ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนเมื่อสอบสวนเพิ่มเติมเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องทำความเห็น

ส่วนข้อหารือที่ว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ นั้น ในการพิจารณารายงานการสอบสวนวินัย ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนอกจากจะมีอำนาจดำเนินการตามข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๗ ของ กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวแล้ว ยังมีอำนาจพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามมาตรา ๙๖ หรือมาตรา ๙๗ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันด้วย ดังนั้น การพิจารณารายงานการสอบสวนทางวินัยจึงเป็น

อำนาจของอธิบดีกรมศุลกากรผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งอาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นแตกต่างจากที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นมาก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๗๓๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขั้อหารหรือกรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า

อ้างถึง หนังสือองค์การคลังสินค้า ลับ ที่ อคส. ๑๐๒๓/๖๗๐๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การคลังสินค้าได้แจ้งข้อเท็จจริงว่าองค์การคลังสินค้ามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามมติคณะกรรมการองค์การคลังสินค้าที่ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า รองผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า (นาย ก.) ผู้บริหารพนักงานองค์การคลังสินค้า ที่ได้รับมอบหมายให้จัดทำข่าวสารบรรจุถุงขององค์การคลังสินค้า โดยคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้แต่งตั้ง นาย ข. ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ แต่เนื่องจาก นาย ข. ได้เกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการองค์การคลังสินค้าได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ยกเลิกคำสั่งองค์การคลังสินค้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว และให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยใหม่ โดยแยกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทางวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรงออกจากกัน และให้นำกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินการทางวินัยพนักงานองค์การคลังสินค้าโดยอนุโลม องค์การคลังสินค้าจึงหารือว่า หากมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง จะสามารถแต่งตั้งบุคคลซึ่งเกษียณอายุราชการแล้วเป็นประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หากเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับข้าราชการพลเรือน ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า “การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้” จากข้อกำหนดดังกล่าว ผู้ที่จะเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนจึงต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดดังกล่าว โดยต้องมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองอยู่ในขณะที่ได้รับการแต่งตั้ง และต้องมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองตลอดระยะเวลาจนกว่าจะดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จ ดังนั้น ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการ

ฝ่ายพลเรือนที่เกษียณอายุราชการพ้นสภาพความเป็นข้าราชการแล้ว จึงไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นประธาน
กรรมการหรือกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลแนวทางการลงโทษทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๒๔/๐๘๓๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งข้อเท็จจริงว่าในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. อาจเกิดกรณีที่สำนวนเรื่องในความรับผิดชอบขาดอายุความในการดำเนินคดีอาญา ซึ่งควรจะต้องมีการดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี แต่เรื่องทำนองนี้สำนักงาน ป.ป.ช. ยังไม่เคยมีแนวทางในการพิจารณาโทษ จึงขอทราบว่ ก.พ. ได้มีการกำหนดแนวทางการลงโทษทางวินัยในกรณีที่สำนวนเรื่องในความรับผิดชอบขาดอายุความในการดำเนินการไว้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หากเทียบเคียงกับกรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องมีการสอบสวนทางวินัย กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๖ กำหนดว่าคณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ และข้อ ๕๔ ได้กำหนดโดยมีสาระสำคัญว่า หากคณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลาตามความจำเป็น และหากขยายระยะเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. หากไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ ก็ต้องดำเนินการตามกฎระเบียบ เพื่อให้มีการติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป อย่างไรก็ตาม หากคณะกรรมการสอบสวนไม่ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา หรือไม่ดำเนินการตามกฎระเบียบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเรื่องทำนองนี้คณะรัฐมนตรีได้เคยมีความเห็นไว้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย โดยถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ และให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปผลการสอบสวนเสนอผู้แต่งตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่อาจสรุปได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือล่าช้าเกินสมควรโดยไม่มีเหตุผล ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา

ความบกพร่องต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน และตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๙๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่องการปฏิบัติงานล่าช้า ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปว่า ถ้างานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กระทรวงทบวงกรม หรือส่วนราชการแห่งใดค้างค้ำล่าช้า เพราะไม่ปฏิบัติตามระเบียบและไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่าเป็นความผิดให้มีการพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี

จากบทบัญญัติของกฎ ก.พ. และมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหรือไม่ดำเนินการตามกฎ ระเบียบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็อาจเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ หรือฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหากผลของการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรงก็อาจเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ (๗) ได้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

